

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

THE DEVELOPMENT OF THAI POEM (KLON SI)

WRITING SKILL EXERCISES FOR

PRATOMSUKSA V STUDENTS BY

EMPLOYING PEER TUTORING

LEARNING ACTIVITIES

วิทยานิพนธ์

ของ

นิพนธ์ โพธิ์ไทร

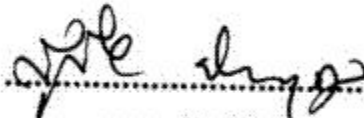
เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

กุมภาพันธ์ 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

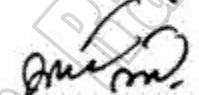
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ
นายนิพนธ์ โพธิ์ไทร เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....ประธานกรรมการควบคุม
(ดร.สุรชัย ปิยานุгод)

.....กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไฉวัฒน์ โสภภาพ)

.....กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันตะเคียน)

.....กรรมการสอบ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุมพล วิเชียรศิลป์)

.....กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไฉวัฒน์ กัลยพฤษภ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ ตะอองทอง)
วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5		
ผู้วิจัย	นิพนธ์ โพธิ์ไทร		
กรรมการที่ปรึกษา	ดร.สุรชัย ปิยานุกุล	ประธานกรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์โสวัฒน์ โสภภาพ	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันตะเคียน	กรรมการ	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา	หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขบุรีรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group Pretest - Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 11 ชุด 2) แผนการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบแบบฝึกทักษะการเขียน กลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 11 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้วัดความรู้ในการเขียนกลอนสี่ ทั้งก่อนและหลังจากที่นักเรียนเรียนจบทุกแผนการเรียนรู้แล้ว ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One Sample t-test ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.49/83.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

TITLE: The Development of Thai Poem (Klon Si) Writing Skill Exercises
for Pratomsuksa V Students by Employing Peer Tutoring Learning

AUTHOR: Nipon Posai

ADVISORS: Dr. Surachai Piyanukool Thesis Advisor
Assistant Professor Sowat Sophapol Co – advisor
Assistant Professor Prakit Jantakian Co – advisor

DEGREE: Master of Education **MAJOR:** Curriculum and Instruction

SCHOOL: Buriram Rajabhat University **YEAR:** 2009

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop Thai Poem (Klon Si) writing exercises by using peer tutoring learning activities for Pratomsuksa V students with the effectiveness; and 2) to compare student's achievement before and after using Thai Poem (Klon Si) writing exercises. The target groups were 28 Pratomsuksa V students, selected by purposive sampling in the second semester of academic year 2007, Bantanokokyai school, Bankraut district, Buriram province under Buriram Educational Service Area Office 2.

The research experiment was the one group pre – test post – test design.

The research instruments consisted of : 1) eleven Thai Poem (Klon Si) writing exercises; 2) eleven lesson plans used along with Thai Poem (Klon Si) writing exercises; and 3) an achievement test with 30 items. The collected data were analyzed by using means, percentage, standard deviation and t-test used as the pretest and posttest.

The findings were as follows :

1) The effectiveness of the constructed exercises was at 84.49/83.45 which was higher than the standard criteria set of 80/80 with the significant difference at .01 level.

2) The achievement of the students' posttest mean scores were higher than the pretest mean scores with the significant difference at .01 level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.สุรชัย ปิยานุกูล ประธานคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไต้วัฒน์ โสภาทล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันตะเคียน คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่มีคุณค่ายิ่ง ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณนางสุภา อันทรินทร์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ นางสาวสุนันท์ ปิ่นทุพา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ และนางดวงป่าน สวงรัมย์ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบคุณคณะครู และชอบใจนักเรียน โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ ที่ได้ความร่วมมือในการทดลองหาประสิทธิภาพเครื่องมือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาสาขาหลักสูตรและการสอน รุ่น 5 ศูนย์ประโคนชัย ที่ให้การช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการศึกษาและการวิจัยตลอดมา

ขอบคุณคุณครูคาราณี โพธิ์ไทร และบุตรชายทั้งสอง ที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

ประ โยชน์และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาและหล่อหลอมคุณธรรมให้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่อดีตและปัจจุบัน

นิพนธ์ โพธิ์ไทร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.....	6
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2	8
ทักษะด้านการเขียน.....	10
แบบฝึกทักษะ.....	14
การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน.....	18
บทร้อยกรอง.....	24
แนวทางในการสอนเขียนบทร้อยกรอง.....	26
กลอน.....	27
จินตนาการหรือภาพพจน์ในการเขียน.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
งานวิจัยในประเทศ.....	34
งานวิจัยต่างประเทศ.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	61
สมมติฐานของการวิจัย.....	61
วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
สรุปผลการวิจัย.....	63
อภิปรายผลการวิจัย.....	63
ข้อเสนอแนะ.....	67
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	76
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	77
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ.....	81
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ.....	83
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะ.....	92
ภาคผนวก จ แผนการจัดการเรียนรู้.....	101
ภาคผนวก ฉ แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่.....	178
ภาคผนวก ช ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	226
ภาคผนวก ซ ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	228
ภาคผนวก ฌ ผลการประเมินแบบฝึกทักษะโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	233
ภาคผนวก ฉู ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนกลอนสี่โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	237
ภาคผนวก ฎ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะจากกลุ่มทดลอง (Try Out) กลุ่มใหญ่.....	251
ภาคผนวก ฏ การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ.....	254
ภาคผนวก ฐ คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างและ คะแนนการทำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่แต่ละชุด.....	257
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	262

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลองแบบ One - Group Pretest - Posttest Design.....	46
2 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการเขียน กลอนสี่.....	54
3 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง การใช้แบบฝึกการเขียนกลอนสี่.....	54
4 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80.....	56
5 เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ E_1/E_2 กับเกณฑ์ 80/80..	57
6 ค่าเฉลี่ยร้อยละ และผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบก่อนและ หลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่.....	58
7 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน กลอนสี่ จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.....	60
8 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายชื่อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	227
9 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ.....	231
10 ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ จากผู้เชี่ยวชาญ.....	235
11 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากผู้เชี่ยวชาญ.....	249
12 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่จากกลุ่มทดลอง (Try Out) กลุ่มใหญ่.....	252
13 ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่.....	255
14 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนใช้และหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่.....	258
15 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่.....	260

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทย เป็นภาษาที่มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนภาษาอื่น เมื่อพูดจะมีเสียงสูง เสียงกลาง เสียงต่ำ โดยมีวรรณยุกต์เป็นตัวกำหนดให้มีระดับเสียงแตกต่างกัน ซึ่งเสียงที่แตกต่างกันนั้นก็ทำให้ความหมายต่างกันด้วย ภาษาไทยสามารถเขียนและอ่านออกเสียงได้ใกล้เคียงเสียงธรรมชาติมากที่สุด อีกทั้งสามารถเขียนและอ่านเลียนเสียงภาษาต่างประเทศได้เกือบทุกภาษา จึงพูดได้ว่าภาษาไทยเป็นภาษาคนตรี ด้วยการที่ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับเสียงสูง กลาง ต่ำนี้เอง ชนชาติไทยจึงเป็นชนชาติที่มีศิลปะด้านการใช้ภาษาที่หลากหลาย มีแบบแผน งดงาม และมีวรรณกรรมอันไพเราะ

คนไทยเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนมาแต่ครั้งโบราณ เมื่อเจรจาจึงมักมีคำคล้องจองที่สัมผัสไพเราะแทรกอยู่เสมอ เช่น ที่ป่าน้ำอา ท้าวไรไถนา ทำมาหากิน บาปบุญคุณโทษ หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าคนไทยเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน คือหลักฐานจารึกพ่อขุนรามคำแหงที่จารึกว่า “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” “เพื่อหญิงวิวไปค้าขี้ม้าไปขาย” นอกจากนี้ยังมี สุภาษิต คำพังเพย ปริศนาคำทาย บทร้องเล่นของเด็ก ๆ เพลงกล่อมเด็ก เพลงพื้นบ้านของภาคต่าง ๆ ในการร้องก็มักใช้คำที่มีสัมผัสคล้องจองให้เกิดความไพเราะและสนุกสนาน ดังที่ เจือ สดะเวทิน (2517, 20) กล่าวว่า “คนไทยเป็นชาตินักกลอน” และ ประยงค์ อนันทวงศ์ (2548, 3) ได้ยกเอาคำกล่าวของ ถนอม กิตติขจร ว่า “คนไทยเป็นนักกลอนมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว การเล่นกลอนเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งในชีวิตสังคมของประชาชน ความสามารถเชิงกลอนของไทยประจักษ์อยู่เสมอ นับแต่ระดับชาวบ้าน ชาวไร่ชาวนา จนถึงบรรดานักปราชญ์ราชบัณฑิตและเจ้าฟ้าพระมหากษัตริย์ นักกลอนในสมัยปัจจุบันที่ใฝ่หาคงศิลป์วัฒนธรรมนี้ให้คงไว้สมควร ได้รับการสรรเสริญว่าเป็นผู้ช่วยสืบมรดกอย่างหนึ่งของชาติไว้มิให้เสื่อมสูญ”

เนื่องจากคนไทยเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนดังกล่าว จึงมีผลงานด้านวรรณกรรมอันทรงคุณค่ามากมาย จากผลงานการประพันธ์ของกวีหลาย ๆ ท่าน ต่อเนื่องกันมา ผลงานด้านการประพันธ์บทกลอนอันโดดเด่นและเป็นแบบฉบับของกลอนที่ไพเราะที่สุด ซึ่งยึดเป็นแบบอย่างในการแต่งกลอนในยุคปัจจุบันคือ สุนทรภู่ บรมครู ที่ทั่วโลกยอมรับและยกย่องให้ท่านเป็นกวีเอกแห่งบทกลอน แต่ในปัจจุบันผู้สร้างสรรค์วรรณกรรมที่มีคุณค่าด้านนี้มีน้อยลงเรื่อย ๆ อาจเป็นเพราะคนในยุคปัจจุบันไม่ใส่ใจในการเขียนบทหรือกรอง หรือเป็นเพราะความสำคัญของการเขียนลดลง เนื่องจากมีสื่ออื่นที่มาแทนที่การเขียนมากขึ้น ทำให้คนมักง่ายและไม่ใส่ใจที่จะ

เขียน ไม่เห็นความสำคัญของการเขียน มีความสะเพร่าในการใช้ภาษา และใช้ภาษากันอย่างผิด ๆ มากขึ้นทุกที อีกทั้งยังไม่ได้ได้รับความร่วมมือในการแก้ปัญหากันอย่างจริงจัง

ในการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดให้ส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ผู้ใช้ภาษาจะต้องเรียนรู้หลักภาษาไทยและใช้ให้ถูกต้อง ส่วนวรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนบทร้องเล่น เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน วรรณกรรมพื้นบ้านที่เป็นคติชนหรือภูมิปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต ความงดงามทางภาษาในบทประพันธ์ ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองเป็นส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระช่วยให้เกิดความซาบซึ้งและความภาคภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและบอกกล่าวถึงความดี ความงาม การประพฤติคนไว้ใว้ในวรรณคดีและคติชน ซึ่งสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน การเรียนวรรณคดีและวรรณกรรมในส่วนของบทร้อยกรองผู้เรียนจะต้องเห็นความงามของถ้อยคำในบทร้อยกรอง เข้าใจเรื่องราวของวรรณคดี สามารถท่องจำบทร้อยกรองที่ไพเราะจะเป็นต้นทุนหรือพื้นฐานของการแต่งบทร้อยกรอง ดังนั้นการเรียนการสอนจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ท่องจำบทอาขยานที่เป็นบทร้อยกรองที่ไพเราะด้วย และการเรียนการสอนที่เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมยังทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สังคมชีวิต และวัฒนธรรมของคนไทยอีกด้วย (กรมวิชาการ, 2545ก, 8)

จากการรายงานผลการประเมินผลคุณภาพการศึกษาระดับชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ผ่านมา ปรากฏว่ามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 45.52 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2, 2550, ไม่มีเลขหน้า) ซึ่งยังไม่ประสบผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จากการประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยได้สอนประจำชั้นมาหลายปีพบว่านักเรียนจำนวนมากมีปัญหาเรื่องการเขียนคำคล้องจอง ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นในการแต่งร้อยกรองประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเขียนกลอนสี่ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ผ่านมาตรฐานช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-6) ที่กำหนดว่า สามารถแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์และกลอน โดยแสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการเขียนบทร้อยกรองจากแหล่งความรู้อื่น ดังที่ ศุภัญญา จันทรพิชญ (2524, 5) ศึกษาพบว่า นักเรียนเมื่อหน่ายในวิธีสอนของครู และคิดว่าตนไม่มีความสามารถในการเขียนบทร้อยกรอง ขาดครูที่มีความชำนาญในการสอนซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2539, 227) ได้สรุปถึงปัญหาสำคัญในการเขียนบทร้อยกรองของเด็กไว้คือ เด็กมีประสบการณ์และประมวลคำศัพท์น้อย ทำให้ไม่สามารถใช้คำได้อย่างหลากหลายและสื่อความไม่ชัดเจน ขาดกระบวนการคิดอย่างต่อเนื่อง ทำให้ไม่สามารถเขียนเรื่องให้สัมพันธ์กันได้อาจจะเขียนในลักษณะกลอนพาไป ขาดความคุ้นเคยกับความไพเราะของภาษาบทร้อยกรอง ทำให้

ไม่สามารถใช้ภาษาที่ไพเราะและสละสลวย

แม้ว่าการสอนเขียนบทร้อยกรองจะประสบปัญหามากมาย แต่ก็ยังมีผู้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาให้ประสบผลสำเร็จ การสอนจึงต้องมีการให้ผู้เรียนฝึกฝนบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดทักษะที่ต้องการ ดังที่ ป. มหาจันทร์ (2544, คำนำ) ให้ความเห็นในการสอนเขียนบทร้อยกรองสรุปได้ว่าการสอนเขียนบทร้อยกรองให้แก่เด็กควรเริ่มด้วยวิธีการที่เป็นธรรมชาติ จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวไปหาสิ่งที่อยู่ไกลตัว และเริ่มจากสิ่งที่ยังไปหาสิ่งที่ยาก ให้เด็กมีความคุ้นเคยกับบทร้อยกรองที่มีความไพเราะ ให้เรียนรู้ไปตามความสามารถของเด็ก ไม่ประเมินผลงานของเด็กโดยใช้มาตรฐานผู้ใหญ่และต้องให้กำลังใจแก่เด็กอยู่เสมอ เราสามารถส่งเสริมให้นักเรียนในระดับประถมศึกษาเกิดการเรียนรู้ในการเขียนบทร้อยกรองได้ง่ายหากได้ฝึกฝนบ่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับพจนาน พงษ์ไพบูลย์ (2534, 2) กล่าวว่า “เด็กจะเริ่มเขียนบทร้อยกรองได้ตั้งแต่อายุ 7 ขวบ หากได้รับการเสริมแรงอย่างเหมาะสม เด็กจะสามารถผูกเรื่องราวด้วยบทร้อยกรองได้ตั้งแต่อายุประมาณ 10 ขวบ”

การที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพและมุ่งยกระดับคุณภาพและมาตรฐานนั้น อุดมศักดิ์ พลอยบุตร (2545, 22 – 23) กล่าวว่า ต้องจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน มีการฝึกทักษะกระบวนการคิดแก้ปัญหาให้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ วิธีการเรียนรู้โดยบูรณาการคุณธรรมค่านิยมอันพึงประสงค์ ส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ครูต้องเตรียมแหล่งเรียนรู้บรรยากาศการเรียน เตรียมเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้เด็กได้ปฏิบัติจริง มีการประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย กระบวนการที่จะจัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ดังกล่าวยังสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2544, 61) ที่ว่า การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนหรือการให้ผู้เรียนช่วยกันเองนี้เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการของครู โดยมุ่งเน้นช่วยเหลือผู้ที่ยังเรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาด้านความประพฤติ และปัญหาอื่น ๆ โดยมีความเชื่อว่า วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกันและกัน

จากปัญหาการสอนเขียนบทร้อยกรองดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจและตั้งใจที่จะแก้ปัญหาและเห็นว่าควรจะมีการส่งเสริมทักษะด้านการเขียนบทร้อยกรอง จึงคิดพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาคือต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

สมมุติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนที่เรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ที่มีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ได้รับการพัฒนาทักษะการเขียนกลอนสี่
3. เป็นแนวทางสำหรับครู ในการปรับปรุงการเรียนการสอนเขียนกลอนสี่ โดยใช้แบบฝึกที่เหมาะสม และส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเขียนกลอนสี่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัย ได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนกลอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ และกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมีขอบเขตดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 133 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 28 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ และกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเขียนกลอนสี่ และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 15 ชั่วโมง โดยไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างวันที่ 7 มกราคม 2551 ถึง 29 มกราคม 2551

4. เนื้อหาที่นำมาใช้ในการทดลอง

ในการทดลองผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในส่วนที่เป็นเนื้อหาการเขียนกลอนสี่ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่ง ที่พัฒนาขึ้นเป็นแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนฝึกปฏิบัติให้เกิดความรู้ความเข้าใจทักษะต่าง ๆ ในการเขียนกลอนสี่ เช่น การเขียนคำคล้องจอง 4 คำ การเขียนกลอนสี่จากภาพ
2. แผนการเรียนรู้ หมายถึง แผนการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควบคู่กับการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แต่ได้สลับตัวเลือกของข้อสอบแต่ละข้อก่อนใช้ทดสอบนักเรียนหลังการใช้แบบฝึก
4. กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก และเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80
 - 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน จากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกทุกชุด ที่ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป
 - 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะ ที่ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยค้นคว้ามีตามลำดับดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2
3. ทักษะการเขียน
4. ความรู้เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ
5. กิจกรรมการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
6. บทร้อยกรอง
7. แนวทางในการสอนเขียนบทร้อยกรอง
8. กลอน
9. จินตนาการหรือภาพพจน์ในการเขียน
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545

การจัดการศึกษาของชาติที่จะประสบผลและมีทิศทางตามที่ต้องการนั้น จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์และแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อกำหนดกรอบกว้าง ๆ ว่าต้องการให้ประชากรในชาติมีความรู้ความสามารถตลอดจนคุณลักษณะในด้านใดบ้าง ดังนั้นจึงต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาโดยเฉพาะ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษาของชาติในมาตรา 4 ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการศึกษาว่า “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม

การสร้างสรรคัจริร โลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกือหนุนให้บุคคลเรียนรู้ยงต่อเนื่องตลอดชีวิต

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดการจัดการศึกษาของชาติออกเป็น 5 มาตรา และแบ่งเป็น 9 หมวด ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยกเอาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยมากล่าวเท่านั้น นั่นคือ หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มีดังนี้

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา

(3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

(6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากการพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไป ในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรร โอกาสการเข้าศึกษาต่อและให้นำผลการประเมิน

ผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ม.ป.ป., 13-15)

ที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาโดยมุ่งให้เกิดผลแก่ผู้เรียน โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ทั้งนี้ต้องมีวิธีจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้อย่างหลากหลาย จัดองค์ประกอบอื่นที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน จัดการเรียนรู้ได้ทุกเมื่อ ทุกสถานที่ มีการประเมินความรู้จากพัฒนาการ และความประพฤติดของผู้เรียน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2

กรมวิชาการ (2545ก, 17-30) กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น โดยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดสัญลักษณ์แทนภาษาไทย คือ “ท” ดังนี้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็วขึ้นเข้าใจความหมายของคำ ส่วนวนโวหาร การบรรยาย การพรรณนา การเปรียบเทียบ การใช้บริบท เข้าใจความหมายของถ้อยคำ ส่วนวน และเนื้อเรื่อง และใช้แหล่งความรู้พัฒนาความสามารถการอ่าน
2. สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ ตีความ สรุปความ หาคำสำคัญในเรื่องที่อ่านและใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิดพัฒนาความสามารถการอ่าน นำความรู้ความคิดจากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือการพัฒนาดน การตรวจสอบความรู้ และการค้นคว้าเพิ่มเติม
3. สามารถอ่านในใจและอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้คล่อง และรวดเร็วถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์และอักขรวิธีและจำบทร้อยกรองที่มีคุณค่าทางความคิดและความงดงามทางภาษา สามารถอธิบายความหมายและคุณค่านำไปใช้อ้างอิง เลือกอ่านหนังสือ และสื่อสารสนเทศทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามจุดประสงค์อย่างกว้างขวาง มีมารยาทการอ่านและนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ

และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษา ค้นคว้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. สามารถเขียนเรียงความ ข้อความ ชี้แจงการปฏิบัติงาน การรายงาน เขียนจดหมาย
สื่อสารได้เหมาะกับโอกาสและจุดประสงค์การเขียนเรื่องราวจากจินตนาการหรือเรื่องราวที่สัมพันธ์
กับชีวิตจริงรวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

2. มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียนและการศึกษาค้นคว้าโดยใช้ทักษะ
การเขียนจดบันทึกข้อมูล ความรู้ประสบการณ์ เหตุการณ์และการสังเกตอย่างเป็นระบบ นำวิธีการ
ของแผนภาพความคิดมาพัฒนางานเขียนและการรายงานและเขียนสื่อสารได้ตามจุดประสงค์อย่างมี
มารยาททางสังคม

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้
ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. สามารถจับประเด็นสำคัญและรายละเอียดแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น สรุปความ
วิเคราะห์เรื่องตามข้อเท็จจริง เข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องและของผู้พูด เข้าใจถ้อยคำ การใช้คำเสียง
กิริยาท่าทางของผู้พูด สามารถรับสารจากการฟังและการดูโดยตั้งข้อสังเกตเปรียบเทียบกับ
ประสบการณ์ในชีวิตจริงแสดงความรู้ความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างกว้างขวาง

2. สามารถสนทนาได้ตอบ พูดแสดงความรู้ ความคิด พูดวิเคราะห์เรื่องราว พูดต่อ
หน้าชุมชนและพูดรายงาน โดยใช้ถ้อยคำเหมาะสมแก่เรื่องและจุดประสงค์ตามหลักการพูดมีมารยาท
การฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ
ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. สามารถสะกดคำในวงคำศัพท์ที่กว้างและยากขึ้น อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง
คล่องแคล่ว

2. สามารถใช้คำ กลุ่มคำตามชนิดและหน้าที่มาเรียบเรียงเป็นประโยค ใช้ประโยค
สื่อสารได้ชัดเจน รู้จักใช้คำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย

3. สามารถใช้ภาษาในการสนทนาเชื้อเชิญ ชักชวน ปฏิเสธ ชี้แจง ด้วยถ้อยคำสุภาพ และใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง รู้จักคิดไตร่ตรองก่อนพูดและเขียน
 4. เข้าใจลักษณะของคำไทย คำภาษาถิ่น คำภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในภาษาไทยซึ่งทำให้มีคำใช้มากขึ้น
 5. สามารถแต่งบทหรือโครงประเภทกาพย์และกลอน โดยแสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์
 6. สามารถเล่านิทานพื้นบ้านและตำนานพื้นบ้านในท้องถิ่นอย่างเห็นคุณค่า
- มาตรฐาน ท 4.2 : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน
- มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
1. สามารถใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้และการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคม และใช้เทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาความรู้
 2. เข้าใจระดับของภาษา ลักษณะของภาษาพูด และภาษาเขียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ ใช้ภาษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆในการพัฒนาความรู้ เห็นคุณค่าการใช้ตัวเลขไทย
 3. ใช้ภาษาอย่างถูกต้องมีคุณธรรมโดยการพูดและเขียนตามความเป็นจริงและเหมาะสมแก่สถานการณ์ ไม่สร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่นใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และสร้างความสามัคคีสอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี
- สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม
- มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
- สามารถเลือกอ่านหนังสือได้หลากหลายทั้งนิทาน ตำนาน เรื่องสั้น สารคดี บทความ บทหรือโครง บทละครตามจุดประสงค์ของการอ่านใช้หลักการพิจารณาหนังสือพิจารณาให้เห็นคุณค่าและนำไปใช้ในชีวิตจริง

ทักษะด้านการเขียน

การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญในการถ่ายทอดความรู้หรือใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่าน การฟัง และการพูด เพราะทักษะการอ่าน การฟัง การพูด ช่วยให้ทักษะการเขียนดีขึ้น การเขียนเป็นภูมิปัญญา เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษย์ เป็นหลักฐานที่ทำให้ทราบความเป็นมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

1. ความหมายของการเขียน

ผู้ที่มีความรู้ในวงการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านการแต่งหนังสือหลายท่านได้ให้คำจำกัดความหรือให้ความหมายของการเขียนไว้ในทัศนะคล้าย ๆ กันดังที่ ฟองจันทร์ สุขยิ่งและคณะ (2550, 7) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนว่า การเขียน คือ การแสดงความรู้สึคนึกคิด และความต้องการออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร และจัดเป็นการสื่อสารที่เป็นหลักฐานสำคัญทางกฎหมาย อัจฉรา ชิวพันธ์ (2547, 1) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะการถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิด และประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียนเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจตรงตามที่ต้องการ ศณาจารย์สมานมิตร (2547, 12) ให้ความหมายการเขียนว่า หมายถึง การแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ โดยวิธีการใช้สัญลักษณ์ที่เรียกว่าตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวตามที่ผู้เขียนต้องการ และมานพ ถนอมศรี (2546, 7) กล่าวว่า การเขียนหนังสือเป็นการถ่ายทอดโลกภายในสู่โลกภายนอกเพื่อให้เกิดการรับรู้ โดยใช้สื่อตัวอักษร

สรุปว่า การเขียน หมายถึงกระบวนการสื่อความจากความรู้สึกรู้สึก ความคิด ความรู้ ประสบการณ์ จินตนาการ ของบุคคลที่แสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตัวเลข ภาพ ตัวอักษร คำ วลี ประโยค ข้อความ ร้อยแก้ว และร้อยกรอง เพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

2. ความสำคัญของการเขียน

ศณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2544, 2) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งในทักษะสี่อย่างของการใช้ภาษา อันประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะคือความชำนาญ คนที่จะเขียนหนังสือให้อ่านเข้าใจอ่านสนุก จะต้องมีความชำนาญในการเลือกใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องเหมาะสม และชัดเจน จะต้องสามารถนำถ้อยคำต่าง ๆ มาเรียบเรียงเป็นประโยคที่กะทัดรัด สละสลวย ทั้งยังรู้จักสรรหาสำนวนโวหาร และคำอุปมาอุปไมยมาเปรียบเทียบ เพื่อให้เกิดความชัดเจนแจ่มแจ้งยิ่งขึ้นด้วย

วรรณิ โสมประยูร (2537, 140-141) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและประสบการณ์
2. เป็นการเก็บบันทึก รวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ของคนซึ่งเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องและผู้เขียนเกิดความรู้สึกกับประสบการณ์ที่ผ่านมา

4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดคตินิยมทางวัฒนธรรม เช่น การถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียน
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ เช่น ต้องการให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสัมพันธ์ของคนในชาติ
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียนทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้จากวรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น ๆ
8. เป็นอาชีพอีกอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติและเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้
9. เป็นการพัฒนาความสามารถบุคคลส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดงความรู้สึก และแนวความคิด
10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทั้งต่อตนเองและต่อสังคม

3. จุดมุ่งหมายของการเขียน

การเขียนมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ดังที่ ดวงใจ ไทยอุบล (2549, 14-15) กล่าวถึงความมุ่งหมายของการเขียนว่า

1. เพื่อการเล่าเรื่อง เช่น การเล่าประวัติ เล่าประสบการณ์ หรือเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ
2. เพื่ออธิบายคำหรือความ เช่น อธิบายการทำอาหาร อธิบายคำนิยาม
3. เพื่อโฆษณาชวนใจ เช่น การโฆษณาสินค้า โฆษณาภาพยนตร์
4. เพื่อปลุกใจ เช่น เพลงปลุกใจ บทความปลุกใจให้รักชาติ
5. เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือแนะนำ เช่น บทความเสนอแนะ
6. เพื่อสร้างจินตนาการ เช่น การเขียนเรื่องสั้น นวนิยาย บทร้อยกรอง
7. เพื่อล้อเลียนเสียดสี เช่น บทความล้อเลียนเสียดสีการเมือง เศรษฐกิจ
8. เพื่อประกาศ เช่น ประกาศแจ้งความ ประกาศเชิญชวน
9. เพื่อวิเคราะห์ เช่น วิเคราะห์ข่าว วิเคราะห์บทความ วิเคราะห์วรรณกรรม
10. เพื่อวิจารณ์ เช่น วิจารณ์หนังสือ วิจารณ์ศิลปะ วิจารณ์ภาพยนตร์
11. เพื่อทำข่าว เช่น การเสนอข่าวการเมือง ข่าวธุรกิจ ข่าวเศรษฐกิจ
12. เพื่อเขียนเฉพาะกิจ เช่น เขียนจดหมาย เขียนการ์ตูน

นอกจากนี้ ฝอยบ โปษกฤษณะ (2544, 52-53) ยังกล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการเขียนคล้าย ๆ กัน ดังนี้

1. เพื่ออธิบายให้ผู้อ่านรู้ว่าอะไรเป็นอะไร เป็นการบอกเล่าให้ทราบ เช่น ความรู้ทางวิชาการ หลักเกณฑ์ ทฤษฎีต่าง ๆ การชี้แจง การประกาศให้ทราบ
2. เพื่อพรรณนาให้ผู้อ่านรู้สึก ได้เห็น ได้ยิน เช่นเดียวกับผู้เขียนรู้สึก ไม่ว่าจะเป็นการพรรณนาภาพ เสียง รส หรือสัมผัสใด ๆ ก็ตาม
3. เพื่อเปลี่ยนความรู้สึก เปลี่ยนใจหรือเปลี่ยนท่าทีไปตามที่ผู้เขียนต้องการ ชักชวนให้เห็นจริงในเรื่องที่เข้าใจยาก โน้มน้ำอมให้เห็นด้วยในนโยบายใหม่เปลี่ยนความคิดจากเรื่องหนึ่งไปอีกรื่องหนึ่ง
4. เพื่อเล่าเรื่องให้ผู้อ่านทราบ เสมือนหนึ่งผู้อ่านได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง

สรุปว่า จุดมุ่งหมายของการเขียน เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อ่านทราบถึงความรู้ ความคิด ประสบการณ์ แนะนำ ชักชวน วิพากษ์วิจารณ์ และการเขียนเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง เช่น เพื่อการศึกษา การฝึกฝนทักษะการเขียน การบันทึก การเขียนเรื่องสั้น การเขียนบทหรือกรอกร การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. องค์ประกอบของการเขียน

สุจริต เพียรชอบ (2540, 92) ให้ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของการเขียนว่า งานเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ผู้เขียนมีความรักความพอใจ ความปรารถนาที่จะเขียน มีอารมณ์ ความจรรโลงใจ ความรู้ ความคิด ประสบการณ์ และมีทักษะการเขียน นอกจากนี้ วรณ แก้วเพชร (2526, 3) ยังกล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียน ดังนี้

1. คำ
2. ประโยค
3. ข้อความสั้น ๆ
4. ข้อความตอนหนึ่ง ๆ
5. การลำดับข้อความหลาย ๆ ตอนเข้าเป็นข้อความเรื่องหนึ่ง ๆ
6. เนื้อหาสาระที่ใช้ในการเขียน
7. อารมณ์หรือแรงจูงใจในการเขียน

โดยสรุป องค์ประกอบของการเขียน คือสิ่งสำคัญที่จะทำให้กระบวนการเขียนมีความสมบูรณ์มากขึ้น ได้แก่ ผู้เขียน ภาษาในการเขียน การใช้คำ ประโยค เนื้อหาสาระ และรูปแบบของการเขียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอารมณ์ ความคิด ประสบการณ์ และความสามารถในการเขียนของผู้เขียน

แบบฝึกทักษะ

ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึก หรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียนในบางวิชา แบบฝึกหัดมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537, 147)

อนงค์ศิริ วิชาลัย (2536, 27) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะว่าวิธีสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือ แบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

การที่จะทำได้แบบฝึกทักษะที่ดีนั้น จะต้องทราบแนวทางหรือลักษณะของแบบฝึก ว่าควรประกอบด้วยสิ่งใดบ้าง จากการศึกษาในเรื่องนี้มีผู้กล่าวถึงแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

สุวีรพร กุณา (2541, 24) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรมีคำแนะนำการใช้ ควรให้เลือกตอบทั้งแบบจำกัดและตอบอย่างเสรี ควรมีคำสั่งหรือตัวอย่างด้วย แบบฝึกที่ดีจะต้องดึงดูดความสนใจและสมาธิของเด็ก เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะเฉพาะอย่าง ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย วัฒนธรรมประเพณีและภูมิหลังทางภาษาของเด็ก แบบฝึกที่ดีควรจะเป็นแบบฝึกสำหรับเด็กเก่งและซ่อมเสริมสำหรับเด็กอ่อนในขณะเดียวกัน แบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะหลากหลาย และมีความหมายต่อผู้เรียนอีกด้วย

สมไชย ไชยกุล (2526, 14-15) ได้เสนอแนะลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะพอสรุปได้ว่า แบบฝึกควรมีโครงสร้างเฉพาะเพื่อสิ่งที่จะสอนเพียงอย่างเดียว เป็นสิ่งที่ผู้เรียนพบเห็นอยู่แล้ว มีข้อความสั้น ๆ ไม่ใช่คำสั่งมากเกินไป กระตุ้นให้เด็กเกิดการตอบสนองต่อสิ่งที่ประสงค์ ควรใช้คำสัมผัสคล้องจอง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, 145) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วย

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

6. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
7. มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ทำศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบ

และให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย

9. ควรใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก
 10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา
- ถวัลย์ มาศจรัส (2546, 21) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้
1. จุดประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ชัดเจน
 2. สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะและกระบวนการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้
 3. เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา
 4. ใช้ภาษาเหมาะสม
 5. มีคำอธิบายและคำสั่งชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติ
 6. สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการ

สำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

7. เป็นไปตามลำดับขั้นของการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. มีคำถามและกิจกรรมที่ทำท่าย ส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติวิชา
9. มีกลยุทธ์การนำเสนอ และการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจ ปฏิบัติได้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ ว่าแบบฝึกทักษะที่ดีจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น สนองต่อความสนใจและสภาพปัญหาของผู้เรียน เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา มีคำชี้แจงสั้น ๆ มีตัวอย่างก่อนทำแบบฝึก ตรงตามเนื้อหา ความยากง่ายและรูปแบบเหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถของผู้เรียน มีกิจกรรมหลากหลาย ส่งเสริมกระบวนการคิด สามารถพัฒนาทักษะอื่นควบคู่ไปด้วย นอกเหนือจากทักษะหลักที่ต้องการฝึก สนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, 147) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะดังต่อไปนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
2. ช่วยเสริมทักษะภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่

จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะของตน

5. การให้นักเรียนทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที่

6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมการสร้างแบบฝึก นักเรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอกแบบฝึก ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538, 53) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกได้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู

2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น

4. ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษาให้คงทน

5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว

6. ช่วยให้เด็กสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน

8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในบทเรียน

9. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

10. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำ

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่ช่วยให้การจัดกิจกรรมเรียนการสอนของครู และนักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนและมีความรู้เพิ่มขึ้น

เนื่องจากครูได้จัดทำแบบฝึกทักษะที่น่าสนใจทั้งวิธีการและรูปแบบต่าง ๆ อย่างหลากหลาย

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยเป็นสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา มีโอกาสนำความรู้ที่ได้รับไปเพิ่มพูนเพื่อประโยชน์ในการเรียนยิ่งขึ้น ดังที่ โรจนา แสงรุ่งรวี (2531, 20) กล่าวว่าในการสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพนั้นครูต้องคำนึงถึงตัวนักเรียนเป็นสำคัญ โดยดูความพร้อมและสติปัญญาความสามารถ ความเหมาะสมในการใช้สำนวนภาษาตลอดจนเนื้อหาและระยะเวลาในการทำแบบฝึก

ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนสนใจที่จะนำแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นมากำหนดข้อบกพร่องหรือส่งเสริมทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น และ เพียงจิต อึ้งโพธิ์ (2529, 29) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ควรสร้างแบบฝึกให้มีหลาย ๆ รูปแบบ เช่น การให้เติมคำ ให้จับคู่ ต่อเติมตารางอักษร มีการใช้เกมและเพลงประกอบการเรียนการสอน
2. กำกับถึงความยากง่ายของคำที่นำมาฝึกและมีการเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย
3. การฝึกแม้ว่าจะมีจุดประสงค์สำคัญเน้นที่การเขียนแต่ก็ไม่ละเลยการฝึกทักษะการอ่าน การฟัง และการพูด ทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้านนี้จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนไปพร้อม ๆ กัน การใช้ภาษาจึงจะมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

ก่อนจะสร้างแบบฝึกทักษะครูจะต้องศึกษาขั้นตอนการสร้างเพื่อให้ได้แบบฝึกทักษะที่มีคุณภาพ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, 146-147) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. สำรวจปัญหาและความต้องการ เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้ว ครูผู้สอนย่อมทราบดีว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ไขปัญหาคือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอน ในแต่ละจุดประสงค์
 2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจน เพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้นักเรียนเป็นอย่างไร
 3. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละชั้นว่าเด็กแต่ละวัยมีความสนใจเรื่องอะไร
 4. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่า ควรประกอบด้วยเรื่องใดบ้าง แต่ละเรื่องควรมีลักษณะอย่างไร
 5. ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด
 6. นำแบบฝึกไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา หรือนำไปทดลองใช้กับนักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลและปรับปรุงแก้ไข
 7. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกเพื่อนำไปใช้กับนักเรียน
- นอกจากนี้ สุন্নททา สุนทรประเสริฐ (2534, 25) กล่าวถึงขั้นตอนของการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเช่น
 - 1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำการสอน
 - 1.2 ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน

1.3 ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม
3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการสร้างแบบฝึกและเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้
4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง
5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ
6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
8. นำไปทดลองใช้แล้วบันทึกผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนหรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเองนี้เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้งสองฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาด้านความประพฤติ และปัญหาอื่นๆ โดยมีความเชื่อว่าวิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่างๆ ได้จากกันและกันและการเรียนรู้เช่นนี้ทำให้ผู้ที่เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดสื่อสารกันนั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนมีวัยเดียวกันจึงช่วยถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขเอง ก็จะทำให้เขาเข้าใจในความรู้นั้นอย่างแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น เพราะว่าการพูดหรือการอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นจะทำให้ผู้พูดเข้าใจและมองเห็นอย่างชัดเจนว่า ความกิดรวบยอด (Concept) ของเรื่องนั้น ๆ ก็อะไรและในส่วนของผู้เรียนซึ่งรับฟังจากเพื่อนก็ได้รับประโยชน์ด้วย เนื่องจากเขาได้รับความสนใจเป็นพิเศษจากเพื่อน ผู้สอน ซึ่งเข้าใจปัญหาของตน เพราะลักษณะของปัญหาคือคล้ายคลึงกันกับปัญหาที่ผู้สอนเคยประสบมาแล้ว นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นกว่าการรับฟังจากครูเนื่องจากภาษาที่ใช้อยู่ในระดับเดียวกัน และยังมีรู้สึกเป็นอิสระสบายใจที่จะรับรู้ และซักถามปัญหาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการเรียนจากเพื่อนด้วยตนเองมากกว่าที่จะได้ถามจากครู เพราะไม่ต้อง

เกรงว่าจะเป็นที่ตกลงขบขันหรือดูถูกของใคร ทั้งนี้เป็นเพราะสัมพันธภาพของผู้เรียนทั้งสองฝ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอนนั่นเอง (กรมวิชาการ, 2544, 61-62)

พัฒนาการของการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ได้มีการพัฒนาการมานานแล้วและมีการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นทางเลือกอีกทางเลือกหนึ่งซึ่งผู้สอนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับสภาพผู้เรียนซึ่ง ชีระ รุญเจริญ (2525, 26) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. พัฒนาการของการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในต่างประเทศ

ในคริสต์ศตวรรษที่ 1 พาอิตโต (Paolitto; 1976, อ้างถึงใน พิกุล ภูมิแสน, 2539, 26) ได้กล่าวถึงหนังสือชื่อ Instiutio Oratoria เป็นเรื่องที่กำลังกล่าวถึงการให้เด็กที่มีผลการเรียนอ่อนเรียนบทเรียนจากเด็กนักเรียนรุ่นพี่ ต่อมาในปี ค.ศ. 1530 ทรอทเซนดรอฟ (Trotzendrof) ครูชาวเยอรมันได้นำเอาวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมาทดลองใช้ โดยให้เด็กนักเรียนที่มีอายุมากกว่าช่วยสอนเด็กนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า จากจุดดังกล่าวนี้บ่งว่าก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ

ในสมัยต่อมาซึ่งตรงกับช่วงสมัยปฏิวัติอุตสาหกรรม (คริสต์ศตวรรษที่ 18) แนวคิดเรื่องเพื่อนช่วยเพื่อนประสบผลสำเร็จอย่างสูง เนื่องจากในช่วงดังกล่าวได้เกิดภาวะการขาดแคลนครูแลงคาสเตอร์ (Lancaster) ได้ทำการจัดทีมเพื่อทำการสอนนักเรียนที่มีวิวุฒิมากกว่าเพื่อที่จะนำไปสอนนักเรียนที่มีวิภูมิน้อยกว่าต่อไป

ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้เริ่มสนใจในการดำเนินการสอนด้วยวิธีดังกล่าว เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์ด้านวิชาการแก่นักเรียนทั้งสองฝ่าย คือ นักเรียนผู้ทำการสอน และนักเรียนที่เป็นผู้เรียน โดยเฉพาะเบนจามินโรทได้นำการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาประยุกต์ใช้และในที่สุดก็เป็นที่ยอมรับแก่นักเรียนทั่วไป

2. พัฒนาการของการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในประเทศไทย

สำหรับในวงการการศึกษาของประเทศไทยนั้น สมลักษณ์ ศรีธงชัย (2537, 27) กล่าวว่าได้มีการนำเอาวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาประยุกต์ใช้กับการสอน นับตั้งแต่มีการสัมมนาเรื่อง “การพิจารณาวัฒนธรรมและเทคโนโลยีปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูไม่ครบชั้น” เนื้อหาตอนหนึ่งของรายงานการสัมมนาได้กล่าวถึงเรื่องการปฏิบัติงานของครูและในที่ประชุมได้เสนอวิธีแก้ปัญหาโดยการให้นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีทำการสอนและแนะนำแก่นักเรียนที่เรียนอ่อน นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการให้นักเรียนที่อยู่ในชั้นสูงกว่ามาสอนนักเรียนที่อยู่ในชั้นต่ำกว่าอีกด้วย

นอกจากนี้ปัญหาและแนวโน้มของการศึกษาว่าเมื่ออยู่หลายประการสำหรับการแก้ไข ปัญหาของการศึกษานั้น ควรจะได้มีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้กับการจัดการเรียนการสอน และยังได้เสนอให้นำเอาวิธีการสอนแบบนักเรียนสอนกันเองไปใช้ สำหรับโรงเรียนที่นำเอา แนวคิดแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในการสอนได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียน บ้านพุ่มวง จังหวัดเพชรบุรี และโรงเรียนบ้านหัวหนอง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนดังกล่าว เด็กนักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด เป็นการกระตุ้น ให้นักเรียนสนใจต่อการเรียนมากขึ้น (ก่อ สวัสดิพานิช; อ้างถึงใน สมถักชัย ศรีธงชัย, 2537, 27)

ความหมายของการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และผู้สอน เพราะเป็นการลดภาระและบทบาทที่ครูต้องแสดงทั้งหมดมาเป็นนักเรียนเป็นผู้แสดง เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองหรือที่เรียกว่าการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

วิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนนี้ แคนเดเลอร์ (Candler, 1981, 380-383) กล่าวว่า เป็นวิธีการที่ได้รับความนิยมจากนักการศึกษาเป็นจำนวนมาก เนื่องจากวิธีการสอนแบบเพื่อน ช่วยเพื่อน เป็นวิธีการที่ครูพยายามเข้าถึงความต้องการของนักเรียนแต่ละคน เป็นแนวความคิดที่ ส่งเสริมและโน้มน้าวให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อสมาชิกภายในกลุ่ม วิธีการสอนดังกล่าวนี้ ครูผู้สอนจะต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นการเตรียมนักเรียนให้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ ของตนเองได้อย่างถูกต้อง และ เฮอร์เลย์ (Hurley, 1983, 694-A) ให้ความรู้ว่าเป็นการเปลี่ยน บทบาทของครูและนักเรียนได้อีกด้วย สนับสนุนการฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออกทางความคิดมาก ขึ้น นับได้ว่าเป็นการพัฒนาแนวความคิดการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากนี้ เบอร์นเมาท์ (Bourne-mouth, 2002, 69) ให้ความหมายของกลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่า เป็นการเรียน การสอนที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนและการให้ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถทางการเรียน ที่สูงกว่าเป็นการเรียนการสอนที่มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำให้มีความสามารถอยู่ ในระดับที่มีความเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน สอดคล้องกับ จุฬากรณี ละอองทอง (2550, 37) ที่ ให้ความหมายกลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่า หมายถึง การเรียนการสอนโดยให้นักเรียนที่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า ทั้งนี้ครู จะต้องเป็นผู้วางแผนเตรียมให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทหน้าที่ของตนเอง

ความหมายของการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สรุปได้ว่า การสอนแบบกลุ่มเพื่อน ช่วยเพื่อน หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีส่วนให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ติดต่อกันโดยเป็นไปอย่าง กันเอง โดยนักเรียนที่มีความรู้มากกว่าได้ถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนที่มีความรู้ต่ำกว่าในลักษณะ

เป็นคู่หรือกลุ่มย่อย นักเรียนจะรับผิดชอบและแสดงบทบาทเองในการเรียนรู้ ครูเป็นผู้เตรียมกระบวนการจัดการเรียนการสอนล่วงหน้า และเป็นผู้ช่วยเหลือนักเรียนในขณะสอน

วัตถุประสงค์ของการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

การสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการสอนที่ให้นักเรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้โดยครูเป็นผู้คอยดูแล และมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า วิธีการสอนมีจุดประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเป็นการส่งเสริมในเรื่องกระบวนการกลุ่มของนักเรียน โดยเน้นการให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน ตลอดจนการเห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน สามารถเรียนประสบความสำเร็จอย่างเดียวกันได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ มากขึ้น เช่น จากเพื่อนนักเรียนด้วยกัน หรือจากอุปกรณ์ต่างๆ ที่นำมาประกอบบทเรียน
4. เพื่อสร้างทัศนคติที่ตรงรวมทั้งแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากนักเรียนจะรู้สึกภาคภูมิใจ หรือรู้สึกกว่าตนเองได้รับความสำเร็จในการเรียน เนื่องจากมีโอกาสได้ทำประโยชน์ให้กับเพื่อนนักเรียน สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนก็จะลดความกังวลในเรื่องข้อบกพร่องของตนเอง
5. เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นลักษณะการสื่อสารมากขึ้น ลักษณะดังกล่าวจะทำให้ นักเรียนปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมากขึ้น เนื่องจากบรรยากาศในชั้นเรียนจะมีความเป็นกันเอง
6. ครูจะเป็นแค่เพียงผู้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และคอยสังเกตตลอดจนทำการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

รูปแบบการสอนโดยใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

การสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดปรัชญา Constructivism ของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ที่ว่าผู้เรียนต้องเรียนรู้ควบคู่ไปกับการกระทำ (Learning by Doing) เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง (เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ) นอกจากนี้ยังเป็นการจัดกระบวนการให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งกับนักเรียนที่เรียนอ่อน และส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน ส่งเสริมความสามัคคีและความเอื้อเฟื้อต่อกัน (อุทัย เพชรช่วย, 2527, 16-19)

วิธีการของการให้ผู้เรียนช่วยเหลือหรือสอนกันเองนี้แบ่งได้เป็น 2 แบบ ได้แก่
แบบที่ 1 การให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อน (Peer-Tutoring)

แบบที่ 2 การให้เด็กชั้นสูงกว่าช่วยสอนเด็กชั้นต่ำกว่า (Cross-Age Tutoring)

วิธีการสอนทั้งสองแบบนี้ สามารถจัดกลุ่มผู้สอนกับผู้เรียนเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มย่อยๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกใช้ให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน (กรมวิชาการ, 2544, 61-62)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนครูจะต้องแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยจำแนกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน คละกัน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเก่งของแต่ละกลุ่มทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยครู หรือในบางครั้งก็อาจจัดเป็นกลุ่มย่อยๆ ตามที่มุ่งของนักเรียน

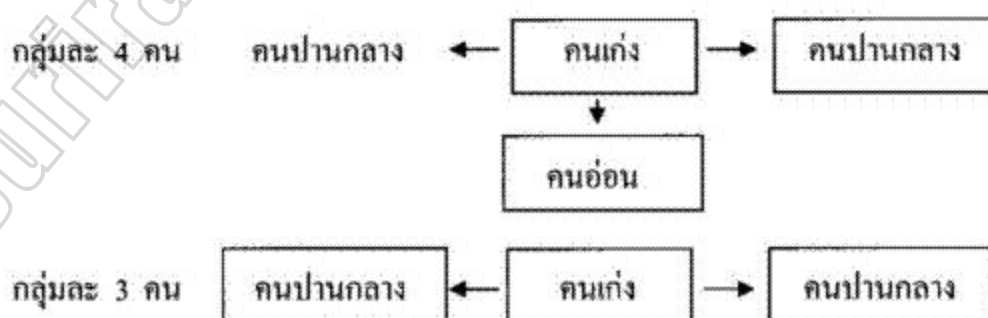
หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม

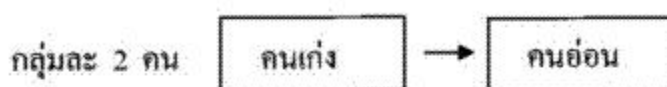
ในการจัดกลุ่มผู้เรียนควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

1. นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาที่ต้องการสอนมาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
2. นำผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันหรือใกล้เคียงกันมาจัดเป็นกลุ่มตามจำนวนที่ต้องการ หลังจากนั้นครูจึงมอบหมายงานให้นักเรียนรับผิดชอบร่วมกันและต้องรายงานผลของกิจกรรมนั้นๆ ในบางครั้งครูอาจจะให้อ่านบทสนทนา เขียนบทความ หลังจากนั้นจะให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปใจความหรือเตรียมคำถามในเรื่องที่อ่านหรือคิดกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

ทัศนาศาสตร์ (2536, 20-22) ได้จัดรูปแบบการแบ่งกลุ่มการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็น 3 แบบ ดังนี้

1. กลุ่มละ 4 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน คนปานกลาง 2 คน คนอ่อน 1 คน
2. กลุ่มละ 3 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน คนปานกลาง 2 คน
3. กลุ่มละ 2 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน คนอ่อน 1 คน

แผนภูมิ รูปแบบการแบ่งกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ก่อนที่จะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูควรพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอน ดังที่ อุทัย เพชรช่วย (2528, 27-30) ลำดับไว้ดังนี้

1. ชี้แนะและกระตุ้นให้นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญและเกิดความเชื่อมั่นว่าคนจะได้รับประโยชน์จากการใช้วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
2. ชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการสอน โดยการจัดกลุ่มให้มีผู้นำในการเรียนแก่นักเรียนที่เป็นผู้นำในการเรียน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้นำในการเรียน เพื่อให้เข้าใจอย่างชัดเจน
3. คอยให้คำแนะนำ และเปิดโอกาสให้นักเรียนที่เป็นผู้นำในการเรียนได้มีโอกาสพบปะเพื่อปรึกษาได้ในทุกช่วงเวลาที่เด็กนักเรียนต้องการ หรือมีปัญหาเกิดขึ้น
4. การประเมินผลการเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่มเดือนละครั้ง เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้แข่งขันกันเอง
5. มีการเตรียมแหล่งข้อมูลให้เพียงพอ เช่น หนังสือ คู่มือ หนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ ตลอดจนอุปกรณ์ในการเรียน ได้แก่ วิทยุ เทปบันทึกเสียง เป็นต้น
6. การกระจายเนื้อหาในรายวิชาที่จะสอนให้เป็นบทย่อย ๆ แล้วจัดเรียงลำดับตามความเหมาะสม
7. เตรียมแบบฝึกหัดประกอบการเรียน ตลอดจนการเตรียมแบบทดสอบ และในขณะที่เดียวกันจะต้องมีการกำหนดเรื่องการให้คะแนน การตีความผลสอบ เพื่อความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน
8. ในการเลือกนักเรียนเป็นผู้สอน (Tutors) นักเรียนที่เรียนในกลุ่ม (Tutees) เพื่อจัดกลุ่มหรือจัดคู่ระหว่างนักเรียนผู้สอนและผู้เรียนนั้น ครูผู้สอนต้องแนะนำหรืออธิบายให้นักเรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง

8.1 หลักเกณฑ์ในการเลือกนักเรียนผู้สอน มีดังนี้

- 8.1.1 เป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง
- 8.1.2 เป็นผู้ที่มีความเสียสละ และมีความสนใจที่จะสอน

8.1.3 เป็นผู้มีความประพฤติและนิสัยดี เป็นที่ยอมรับของผู้เรียนในกลุ่ม

8.2 หลักเกณฑ์ในการเลือกนักเรียนผู้เรียน มีดังนี้

8.2.1 เป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

8.2.2 เป็นนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการเรียนหรือขาดเรียนบ่อย ๆ

อนึ่งเมื่อครูผู้สอนคัดเลือกตัวผู้เรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การจัดกลุ่มนักเรียน โดยให้มีอัตราจำนวนนักเรียนผู้สอนต่อจำนวนนักเรียนผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ในกรณีที่จัดให้นักเรียนมีการเรียนแบบเป็นคู่ ๆ ครูผู้สอนควรเลือกนักเรียนที่เป็นเพศเดียวกัน หรืออายุใกล้เคียงกัน

ในการเตรียมนักเรียนผู้สอน ให้เข้าใจในวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้น ครูจะต้องอธิบายให้นักเรียนผู้สอนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ ตลอดจนการเตรียมตัวในการสอนรวมทั้งการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน

จากที่กล่าวข้างต้นนี้ ทำให้เห็นว่าบทบาทหน้าที่ของครูและนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือครูได้เปลี่ยนหน้าที่จากผู้สอนมาเป็นผู้กำกับกับการสอน โดยอาศัยนักเรียนผู้สอนฝึกให้กับนักเรียนผู้เรียน เมื่อนักเรียนผู้สอนเกิดความชำนาญในการสอนเพิ่มมากขึ้นแล้ว ครูจะลดบทบาทในการควบคุมดูแล ดังนั้น ตัวนักเรียนเองจะมีส่วนร่วมอย่างมากต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

บทร้อยกรอง

งานเขียนที่เป็นวรรณกรรมของไทยในส่วนที่เป็นร้อยกรอง เป็นงานที่มีคุณค่าตรงที่ผู้สร้างสรรค์สามารถนำเสนอด้วยการกรองตัวหนังสือออกมาจากความรู้สึกรู้สึกนึกคิด จินตนาการ เรียงร้อยด้วยคำตามประเภทของบทร้อยกรองและสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานอันไพเราะ กล่าวคือคล้าย ๆ กับเมื่อเรากระทำสิ่งใดก็ตามเราต้องคัดกรองเอาแต่สิ่งดี ๆ มาใช้ประโยชน์ เพราะฉะนั้นวรรณกรรมที่ผ่านกระบวนการดังกล่าวจึงนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีค่าและมีความหมาย

ความหมายของบทร้อยกรอง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2535, 599) ได้ให้ความหมายของบทร้อยกรองว่า หมายถึงข้อความที่เกิดจากศิลปะแห่งการเลือกใช้ถ้อยคำอันไพเราะและถูกต้อง ตามฉันทลักษณ์ ร้อยกรองใช้ถ้อยคำถ่ายทอดให้เกิดอารมณ์ เกิดความสุข ความเบิกบาน หรือความสะเทือนใจ ตลอดจนทำให้เกิดความคิด จินตนาการ และวรรณคดี (2546, 14) ได้ให้ความหมายของบทร้อยกรองว่า เป็นการนำคำหรือถ้อยคำที่เราคัดเลือกไว้ดีแล้วมาร้อยหรือผูกเข้าด้วยกันตามลักษณะแบบแผนของคำประพันธ์ชนิดนั้น ๆ เช่น บังคับด้วยคำครู- สหุ เอก - โท คำเป็น - คำตาย ฯลฯ

และบทร้อยกรอง หมายถึง ถ้อยคำที่เรียบเรียงตามลักษณะต้นทลักษณ์ของคำประพันธ์ชนิดนั้น ๆ
ให้เกิดความไพเราะเหมาะสมด้วยเสียงและความหมาย (นภคส สังข์ทอง, 2546, 9)

คุณค่าของบทร้อยกรอง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2535, 600-606) กล่าวถึงคุณค่าของบทร้อยกรอง

ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดความความละเมียดละไมในจิตใจ
2. ช่วยให้เด็กเกิดความสุขสนทนเพลิดเพลิน ทำให้เด็กมีความเบิกบาน
3. บทร้อยกรองช่วยให้เด็กเกิดความคิดความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ
4. บทร้อยกรองช่วยให้เด็กมีจินตนาการ
5. ช่วยให้เด็กมีคุณธรรม หรือลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์
6. บทร้อยกรอง ช่วยให้เด็กจดจำความรู้ หรือเรื่องราวที่ควรจดจำได้เร็วและได้ง่ายกว่า

ข้อความที่เป็นร้อยแก้ว หรือความเรียง

ป. มหาจันทร์ (2544, 52) กล่าวถึงคุณค่าของบทร้อยกรองโดยสรุปได้ว่า เป็นการนำเอา
คำมาเรียงร้อยให้เป็นบทกวีที่มีความไพเราะและมีคุณค่า เช่นเดียวกับการนำเอาดอกไม้มาร้อยเป็น
พวงมาลัยซึ่งนอกจากจะมีความงามและมีกลิ่นหอมแล้วยังมีคุณค่าอีกด้วย คนไทยมีความสันทัดใน
การแต่งบทร้อยกรองมาแต่ไหนแต่ไรแล้วบางครั้งก็ใช้ในชีวิตประจำวัน และที่สำคัญนำไปใช้ใน
การเขียนวรรณคดีและวรรณกรรมที่สำคัญ งานเขียนที่ปรากฏ เช่น พระอภัยมณี ขุนช้างขุนแผน
นอกจากนี้ยังนำไปเขียนบทกวีในโอกาสต่าง ๆ เช่น การอวยพร การโฆษณาสินค้า การเขียน
คำขวัญ

กิจกรรมปลูกฝังความซาบซึ้งต่อบทร้อยกรอง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2535, 609-612) กล่าวถึงกิจกรรมปลูกฝังเพื่อให้เด็ก
มีความรักและซาบซึ้งต่อบทร้อยกรอง ว่า ผู้สอนต้องคำนึงถึงความสนใจของเด็ก เพราะธรรมชาติ
ของเด็กชอบเล่นสนุกครูต้องมีวิธีการอันเหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมปลูกฝังให้นักเรียนซึมซับอารมณ์
ทางภาษาไปที่ละเล็กทีละน้อยโดยที่เขาไม่รู้ตัว และเมื่อเวลาผ่านไปหากเราสอนบทเรียนที่เกี่ยวกับการ
แต่งบทร้อยกรองนักเรียนก็จะมีพื้นฐานในการสรรหาคำหรือข้อความมาแต่งได้ง่ายขึ้น
กิจกรรมดังกล่าวมีดังนี้

1. ให้เด็กร้องบทร้องเล่นหรือล้อเลียนที่มีข้อความชวนขัน แต่ไม่ให้เด็กร้องล้อเลียนกัน
เช่น หมจุก คลุกน้ำปลา เห็นขี้หมา นั่งไหว้กระเจี๊ยงฮ่อง หัวโล้น โคนใหม่ ๆ อย่าเล่นไฟจะถูกจับ
2. ให้เด็กเล่นการละเล่นที่มีบทร้องประกอบ เช่น โพงพาง วีรีข้าวสาร
3. ให้เด็กร้องเพลงหมู่รวมกัน เช่น เพลงราวง พร้อมทั้งรำประกอบไปด้วย

4. เล่นปริศนาคำทาย เช่น นั่งบนตอหัวรอคัก ๆ นั่งบนตักหัวรอคิก ๆ (หม้อข้าวเดือด)
5. ให้จับหรือขกรองสั้น ๆ ง่าย ๆ เช่น คาวเอี้ยคาวอยู่ไกลแสนไกล กลางวันไปไหน

ไม่เห็นออกมา

6. ให้ฟังนิทานหรือขกรองสั้น ๆ ง่าย ๆ เช่น ครั้งหนึ่งมีลา เที้ยวหาอาหาร หน้าตาขึ้นบาน อยู่ตามเชิงเขา เสียงจิ้งหรีดร้อง กึกก้องไม่เบา จึงถามว่าเจ้ากินอะไรบ้าง ฯลฯ

แนวทางในการสอนเขียนบทร้อยกรอง

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์ (2526, 195-197) ได้เสนอหลักสำคัญบางประการในการเขียนคำประพันธ์ร้อยกรองไว้ดังนี้

1. ครูควรนำคำประพันธ์ร้อยกรองประเภทต่าง ๆ มาให้นักเรียนได้รู้จักอ่าน หรือลองถอดคำประพันธ์ เพื่อให้คุ้นเคยกับฉันทลักษณ์ เป็นการแนะนำให้นักเรียนรู้จักผลงานสร้างสรรค์ด้านร้อยกรอง
2. ครูพยายามกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักสังเกตความแตกต่างของฉันทลักษณ์ประเภทต่าง ๆ
3. นักเรียนควรจะได้มีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแข็งขัน เริ่มตั้งแต่การอ่านออกเสียง อาจจะเป็นการอ่านทำนองเสนาะหรือขับร้องเป็นทำนองไทยเดิม การนับจำนวนคำ การส่งสัมผัส จำนวน เอก-โท จำนวนครู-ลหุ แล้วอภิปรายสรุปเป็นลักษณะบังคับของคำประพันธ์แต่ละประเภท
4. ในการสอนทุกครั้งครูควรมีขั้นตอนในการสอน เช่น มีขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน การให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเป็นกลุ่ม เป็นรายบุคคล และการประเมินผล
5. ครูควรรหาโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนแต่งคำประพันธ์อยู่เสมอ
6. ควรใช้สื่อการสอนประกอบ เช่น ภาพ แผนภูมิ แถบบันทึกเสียง หุ่นจำลองของจริง บางโอกาสต้องมีการจัดทัศนศึกษาด้วย เพื่อเป็นการสร้างความสนใจและสร้างบรรยากาศในการเรียน
7. ครูต้องใจกว้าง อดทน ยอมรับผลงานของเด็ก คอยให้กำลังใจอยู่เสมอ
8. ควรนำวรรณกรรมร่วมสมัยมาใช้ประกอบการสอนบ้าง ไม่ควรติดอยู่กับฉันทลักษณ์แบบเดิมมากเกินไป
9. ครูควรจะได้คำนึงถึงกฎของการทำซ้ำที่จะช่วยในด้านการเรียนรู้
10. เปิดโอกาสด้วยการสร้างสถานการณ์ ให้นักเรียนได้ประลองฝีมือ ในการเขียนคำประพันธ์อยู่เสมอ จัดปายนิเทศแสดงผลงานของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนอื่น ๆ ได้ทราบเป็นการเสริมกำลังใจ

11. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งเสริมให้จัดตั้งชุมนุม จัดทัศนศึกษาประเภทวรรณคดี
 สัจจร จัดนิทรรศการคำประพันธ์ เพื่อช่วยสนับสนุนให้นักเรียนได้ผลิตงานในการเขียน
 คำประพันธ์ร้อยกรองมากยิ่งขึ้น

12. การประเมินผลงานเขียนคำประพันธ์ร้อยกรอง ควรมีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน นักเรียน
 ควรมีส่วนร่วมในการประเมินทุกครั้ง ควรประเมินผลจากการพัฒนาการและความก้าวหน้าทาง
 การเขียนของนักเรียนแต่ละคนเป็นสำคัญ

กลอน

กลอน เป็นคำประพันธ์ที่มีลักษณะบังคับ 3 ประการ คือ คณะ จำนวนคำ และ
 สัมผัส สำหรับ สัมผัส นั้นเป็นไปตามลักษณะบัญญัติเป็นชนิด ๆ แต่ไม่บังคับเอกโทและครุหลุ
 จากหลักฐานในวรรณกรรม กลอน เป็นคำประพันธ์ท้องถิ่นของไทยแถบภาคกลางและภาคใต้
 วรรณกรรมที่แต่งด้วยกลอนที่เก่าที่สุดคือ เพลงยาวพยากรณ์กรุงศรีอยุธยาและเพลงยาว ณ พระที่
 นั่งจันทรพิศาล (สมัยพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ)

ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ กลอนรุ่งเรืองที่สุดในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้า
 ภาลัย (รัชกาลที่ 2) กวีที่สำคัญได้แก่ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้าภาลัย สุนทรภู
 กรมหลวงวงศาธิราชสนิท ฯลฯ โดยเฉพาะสุนทรภู่นั้นเป็นผู้ที่ทำให้ฉันทลักษณ์ของกลอนพัฒนา
 ถึงระดับสูงสุด โดยเฉพาะการใช้สัมผัสนอก สัมผัสในทั้งสัมผัสสระและสัมผัสอักษรที่หลากหลาย
 จนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นแบบฉบับของกลอนที่ไพเราะที่สุด และนิยมแต่งกันมาจนถึงปัจจุบันนี้
 (พรทิพย์ แฟงสุค, 2544, 201)

ความหมายของกลอน

ผู้มีความรู้ในเรื่องบทร้อยกรองประเภทกลอนหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของคำว่า
 กลอน ในทัศนะที่ใกล้เคียงกัน ดังที่ ประยงค์ อนันทวงศ์ (2548, 8) กล่าวว่า กลอน คือ
 ข้อความที่มีระดับจังหวะเสียงที่เด่นชัดรวมทั้งมีการซ้ำของเสียงสระและพยัญชนะอย่างมีแบบแผน
 ด้วย วิเชียร เกษประทุม (2546, 30) ให้ความหมายว่า กลอน หมายถึง คำประพันธ์ชนิดหนึ่งซึ่ง
 ใช้ด้อยคำเรียงกันมีคำสัมผัส บทหนึ่งมี 2 บาท คือบาทเอกกับบาทโท บาทหนึ่งแบ่งเป็น 2 วรรค
 หรือ 2 ท่อน รวม 2 วรรค เป็น 1 คำกลอน และกำชัย ทองหล่อ (2547, 415) ให้ความหมาย
 ของกลอน ว่า กลอน คือลักษณะคำประพันธ์ที่เรียบเรียงเข้าเป็นคณะมีสัมผัสกันตามลักษณะ
 บัญญัติเป็นชนิด ๆ แต่ไม่บังคับเอกโทและครุ-หลุ

สรุปได้ว่า กลอน หมายถึงคำประพันธ์ที่เป็นร้อยกรองชนิดหนึ่งที่มีผู้แต่งสรรหาคำที่ สละสลวยมีความหมายมาสัมผัสคล้องจองกัน ได้อย่างไพเราะและถูกต้องตามฉันทลักษณ์ของ กลอนประเภทนั้น ๆ

ประเภทของกลอน

พรทิพย์ แฝงสุด (2544, 201-202) กล่าวว่าไว้ว่ากลอนอาจจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ใหญ่ ๆ ดังนี้

1. จำแนกตามฉันทลักษณ์ ได้แก่ จำแนกตามจำนวนคำ จำแนกตามคำขึ้นต้น จำแนกตามลักษณะบังคับ จำแนกตามลักษณะบังคับบทขึ้นต้น และจำแนกตามลักษณะการส่งสัมผัส
2. จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการใช้ ได้แก่ จำแนกตามกลอนอ่านและจำแนกตามกลอนร้อง

กำชัย ทองหล่อ (2547, 415) และ พรทิพย์ แฝงสุด (2544, 204) กล่าวถึงกลอนโดยสรุปได้ว่ากลอนมี 3 ชนิด คือ กลอนสุภาพ กลอนลำนำ และกลอนตลาด

1. กลอนสุภาพ คือกลอนที่ใช้ร้อยคำเป็นทำนองเรียบ ๆ ได้แก่ กลอนสี่ กลอนหก กลอนเจ็ด กลอนแปด และกลอนเก้า
2. กลอนลำนำ คือ กลอนที่ใช้ขับร้องหรือสวดให้มีทำนองต่าง ๆ ได้แก่ กลอนบทละคร กลอนสัทวา กลอนเสภา กลอนคอกสร้อย กลอนขับร้อง
3. กลอนตลาด คือ กลอนผสมหรือกลอนกละ กำหนดคำตายตัวเหมือนกลอนสุภาพ ในกลอนบทหนึ่งอาจมีวรรคละ 7 คำบ้าง 8 คำบ้าง 9 คำบ้าง คือเอากลอนสุภาพหลายชนิดมาผสมกันนั่นเอง กลอนตลาด ได้แก่ กลอนเพลงยาว กลอนนิราศ กลอนนิยาย กลอนเพลงปฏิพากย์

กลอนสุภาพ

กลอนชนิดนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่ากลอนตลาดเป็นกลอนที่ใช้ทำนองเรียบ ๆ นับว่าเป็นกลอนหลัก เพราะเป็นหลักของบรรดากลอนทุกชนิด หากทำความเข้าใจกับกลอนสุภาพได้เป็นอย่างดีแล้วก็จะสามารถเข้าใจกลอนอื่น ๆ ได้ไม่ยากนัก กลอนอื่น ๆ ที่มีชื่อเรียกไปต่าง ๆ นั้นก็ล้วนแต่แยกแยะแบบวิธีไปจากกลอนสุภาพทั้งสิ้น กลอนสุภาพส่วนใหญ่มักแต่งเป็นเรื่องยาว ๆ เอาไว้ขาย เรียกว่าเป็นเรื่องประโลมโลก เช่น พระอภัยมณี โศกบุตร ลักษณวงศ์ เป็นต้น

กลอนประเภทนี้ใช้เพื่อมุ่งหมายในการอ่าน ความยาวของเรื่องขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่องที่จะแต่งว่าจะยาวเพียงไร บางเรื่องก็อาจจะสั้น ๆ เป็นบทที่ให้คติเตือนใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตก็ได้ (พรทิพย์ แฝงสุด, 2544, 205)

กลอนสี่

กลอนสี่ เป็นบทร้อยกรองที่สามารถแต่งได้ง่ายเหมาะสำหรับเด็ก ๆ ที่จะฝึกหัดเขียนบทร้อยกรองในเบื้องต้น ผู้ที่เขียนกลอนสี่ได้จะเป็นพื้นฐานในการแต่งบทร้อยกรองประเภทอื่นต่อไปได้ง่ายยิ่งขึ้น เพราะแต่ละวรรคมีเพียง 4 คำ อ่านครั้งละ 2 คำ 2 ครั้ง เช่น

หนึ่งล้าน / คำร้อย	แทนถ้อย / คำรัก
หมื่นแสน / ฤจักษ์	เท่ารัก / ของแม่
	(นภคล สังข์ทอง, 2546, 10)

ฉันทลักษณ์ของกลอนสี่

ฉันทลักษณ์ของกลอนสี่มีลักษณะเฉพาะที่ง่ายและยึดหยุ่นดังที่ ป. มหาจันทร์ (2544, 119)

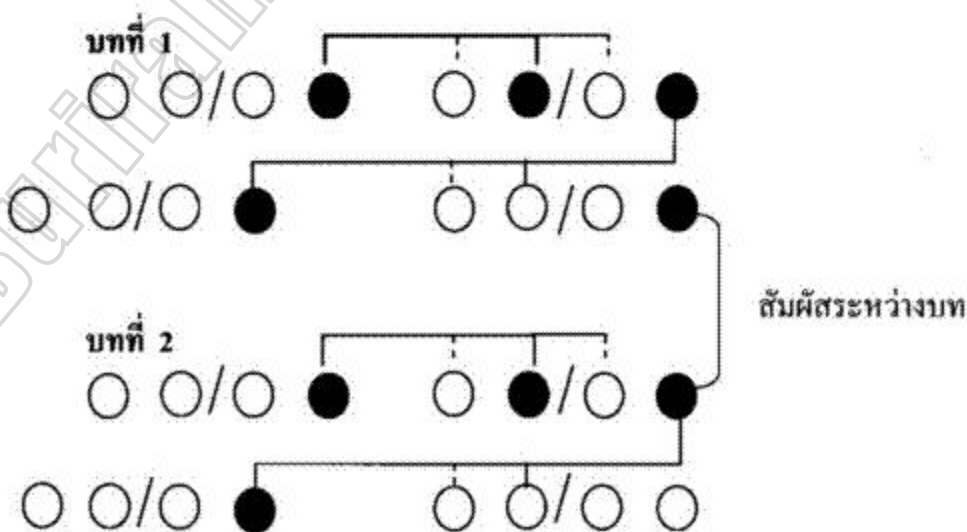
กล่าวไว้และสรุปได้ดังนี้

1. กลอนสี่ 1 บทมี 4 วรรค 1 วรรคมี 4 คำ
2. สัมผัสระหว่างวรรค หรือสัมผัสบังคับ หรือสัมผัสนอก ต้องเป็นสัมผัสสระซึ่งมี

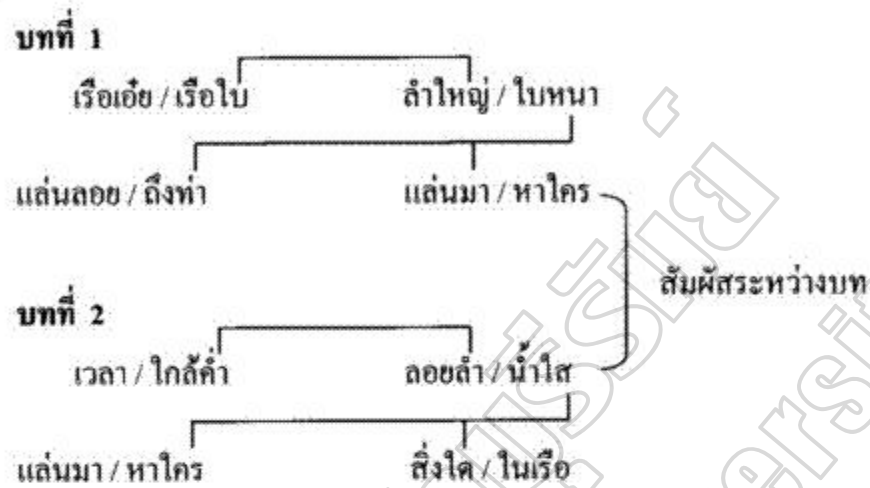
แบบแผนต่อไปนี้

- 2.1 คำท้ายของวรรคแรกสัมผัสกับคำที่ 1 หรือ 2 หรือ 3 ของวรรคที่ 2
- 2.2 คำท้ายของวรรคที่ 2 สัมผัสกับคำท้ายของวรรคที่ 3
- 2.3 คำท้ายของวรรคที่ 3 สัมผัสกับคำที่ 2 ของวรรคที่ 4 (หรืออาจไม่สัมผัสก็ได้)
- 2.4 อนุโลมให้คำท้ายของวรรคแรก สัมผัสกับคำที่ 1 ของวรรคที่ 2 ได้และคำท้ายของวรรคที่ 3 สัมผัสกับคำที่ 1 ของวรรคที่ 4 ได้เช่นกันถ้าจะเขียนบทต่อไปให้คำสุดท้ายของวรรคที่ 4 สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ 2 ของบทต่อไปเรียกว่า "สัมผัสระหว่างบท"

แผนผังกลอนสี่

ตัวอย่างกลอนสี่

(กรมวิชาการ, 2545ข, 43)

จินตนาการหรือภาพพจน์ในการเขียน

จินตนาการ คือภาพในจินตนาการที่เกิดขึ้นตามความคิดความฝันของคน ในจินตนาการนั้นอาจมีอิทธิพลจากประสบการณ์เชื่อมโยงกับความคิดใหม่ให้มีความแปลกพิสดาร กว้างไกลไม่มีข้อจำกัด ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำหรือบทประพันธ์ให้ไพเราะลึกซึ้งได้ (พองจันทร์ สุขยิ่งและคณะ, 2550, 68)

ภาพพจน์ (Figure of Speech) สุจริต เพียรชอบ (2539, 84-91) ให้ความรู้เรื่องภาพพจน์ว่า คือสิ่งที่ทำให้เกิดภาพหรือเห็นภาพ ในด้านการประพันธ์ หมายถึง คำหรือสำนวนโวหารที่กวีหรือผู้ประพันธ์ใช้เพื่อสร้างมโนภาพให้เกิดขึ้นในจิตใจของผู้อ่านหรือผู้ฟังบทกวีนั้นช่วยให้เห็นภาพได้กระจ่างชัด เข้าใจความหมาย ความรู้สึกนึกคิดของผู้ประพันธ์ จนเกิดความซาบซึ้งในวรรณกรรมซึ่งอาจถ่ายทอดออกมาเป็นร้อยแก้วหรือร้อยกรองก็ได้ในชีวิตประจำวันของเราอาจใช้ถ้อยคำที่เป็นภาพพจน์โดยไม่รู้ตัวไม่ว่าจะพูดหรือเขียน เช่น โศกเศร้ามาก ก็บอกว่า ร้องไห้จนน้ำตาจะเป็นสายเลือด ทำงานหนักมาก ก็ว่า ทำงานจนตัวเป็นเกลียว สื่อมวลชนพาดหัวข่าวว่า ฟาร่าให้จนเจ้าพระยาครวญ ในบทเพลงยังใช้คำที่เกิดภาพพจน์เพื่อความไพเราะ เช่น เพลงเศร้าที่มีคำร้องว่า ฉันเหมือนลอยคอ ลอยคอบนน้ำตา หรือ ปลื้ปลิวแว้งกว้างชีวิต เหมือนคังใบไม้ที่หลุดลอย น้ำตาไหลเป็นลำธาร อารมณ์ที่ผิดหวังในตัวเธอ

ประโยชน์ของจินตนาการ

1. ทำให้มองเห็นภาพ เช่น ม่องพักตร์ดั่งดวงจันทร์ ก็อาจเห็นใบหน้าหญิงสาวนวลม่องเหมือนพระจันทร์เต็มดวง หรือในเรื่องพระอภัยมณีที่ทำนสุนทรภู่ประพันธ์ลักษณะของ

สุคสาครว่า “ได้สืบเดือนเหมือนได้สั๊กสืบขวบ ดูชาวอวบอ้วนถ้วนนวลฉวี” อย่างนี้แทบไม่ต้องบรรยายความ ผู้อ่านก็เข้าใจได้เป็นอย่างดี หรือในการบรรยายสภาพบรรยากาศ ดังที่ผู้วิจัยพบเห็นแล้วเขียนเป็นบทหรือยกกรอง ดังนี้

พริ้วไปรอยสายน้ำอันจำขุ่ม	มาปกคลุม โขดเงินเนินไศล
ห้วยบึงหนองคลองเขาลำเนาไพร	เซ็งแซ่ไปกบเขียดในท้องนา
ดินตึกแกหญ้าเฉาเมื่อคราวร้อน	ผลิบายอ่อนชู้ชั้นล้วนพรรษา
มวลงแมลงน้อยใหญ่ก็โคลคลา	คูเริงร่าร้อนมินโนดินไพร
แสงแดดอ่อนยามเช้าเคล้าน้ำค้าง	ประกายพร่างคูเพชรเป็นเม็ดใส
แมงมุมลายตัวน้อยค่อยชักใย	ภูผิ่งได้ค่อมคดมขมมาลี
ฝูงวิหคนกป่าดลาร้อน	จิกกินหนอนซอนไซในไพรศรี
ธรรมชาติสรรค์สร้างทุกอย่างมี	นิเวศน์สมดุลเกื้อกูลกัน

2. ทำให้เกิดความรู้สึกร่วมซึ่งในรสคำ เกิดอารมณ์คล้ายตามมีเศร้าหรือมีสุข

สนุกสนาน

ด้านเศร้า เช่น

เรื้อยเรื้อยมารอนรอน	ทิพากรจะตกค่า
สนชยามาใกล้ค่ำ	คำนึงหน้าเจ้าดาครุ
เรื้อยเรื้อยมาเรียงเรียง	นกกบินเฉียงไปทั้งหมู่
ตัวเดียวมาพลัดคู่	เหมือนพ็อยู่ผู้เดียวดาย

(ธรรมธิเบศร์, เจ้าฟ้า, 2504, 7)

ผู้อ่านอาจเกิดจินตนาการว่าพระอาทิตย์กำลังตกดิน แสงแดดอ่อนลง ๆ จะมีคแล้ว พวกนกกาที่บินกลับไปเป็นหมู่ ใจของผู้ประพันธ์ก็จะซาครอน ๆ เพราะคิดถึงนางอันเป็นที่รัก รู้สึกเจ็บเหงาเพราะอยู่คนเดียว

ด้านความสุข เช่น

อัศจรรย์บันดาลเป็นฝอยฝน	ดวงอุบลขึ้นแจ่มแจ่มชาย
ที่หอหุ้มกลีบกล้าก็จ่ากลาย	คลี่ระบายบานแบ่งรับแสงจันทร์
ภุมรินบินร้องเร่ร้อน	แทรกไขว้เกสร โกลสูมสวรรค์
สองสวมสอดคล้องทำนองกัน	เกษมสันต์พรรษาในราตรี

(รัชการที่ 2 ; อ้างถึงใน กรมศิลปากร, 2514, 198)

สนุกคลกขบขัน เช่น

เม็จะตายตามผัวกลัวผีหลอก	กลัวหายใจไม่ออกเมื่ออาสัญ
จะโจนน้ำให้ตายไปตามกัน	ก็กลัวจะเข้มนจะคาบไป
เม็จะเชือกคอตายเสียหลายครั้ง	แต่อร้งกลัวเจ็บไม่เชือกได้
จะผูกคอกหาเชือกมาเตรียมไว้	เชือกก็ใหญ่กลัวจะรัดมัดคั่นคอ

(รัชกาลที่ 2; อ้างถึงใน กรมศิลปากร, 2510, 250)

3. ทำให้เกิดความชื่นชมในวรรณกรรมที่ไพเราะนั้น

4. นำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันทั้งการพูดและการเขียน เช่น ใจดำราวกับอีกา
นิ้วเรียวราวกับลำเทียน เมฆขาวเหมือนปุยพุ่ม ใจดีเหมือนพระ

5. ทำให้เกิดการสร้างสรรค์วรรณกรรมใหม่ ๆ

6. ทำให้เกิดการอนุรักษ์วรรณกรรมไทย เมื่อเกิดความซาบซึ้งเห็นความไพเราะของ
วรรณกรรมไทย ก็จะทำให้เห็นคุณค่าและหวงแหนหาทางที่จะสืบทอดมรดกทางภาษา เช่น การเริ่มเป็น
นักเขียนนักประพันธ์และสืบค้นงานของกวี พบปะกับกวีเพื่อขอคำชี้แนะวิธีการแต่งคำประพันธ์

ประเภทของจินตนาการหรือภาพจน์

1. อุปมา (Simile) คือการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่งโดยใช้คำมาเปรียบเทียบ
เช่น เหมือน เปรียบ ประคอง ราว ราวกับ ประหนึ่ง ละม้าย เสมอเหมือน ปาน เพียง คือ เช่น
ความรู้ประคองคังอาวุธ

2. อุปลักษณ์ (Metaphor) เป็นการกล่าวเปรียบเทียบอีกวิธีหนึ่งต่างกับอุปมาตรงที่
อุปลักษณ์จะไม่กล่าวโดยตรงใช้วิธีกล่าวเป็นนัยให้เข้าใจเอาเอง เช่น

อันอ้อยตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก แต่ลมปากหวานหูไม่รู้หาย

(สุนทรภู่; อ้างถึงใน เสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์, 2538, 43)

3. บุคลาธิษฐาน (Personification) คือภาพจน์ที่กล่าวถึงสิ่งที่ไม่มีชีวิตไม่มีวิญญาณ
เหมือนสิ่งมีชีวิตมีวิญญาณ ผู้ฟังหรือผู้อ่านจะมองเห็นภาพเหล่านั้นเคลื่อนไหวทำกริยาอาการ
เหมือนคน มีอารมณ์ความรู้สึก ตัวอย่างเช่น ฟ้าคำราม กลิ่นกระหนาบฝั่ง ทะเลกลัง แดแดดเผา
ลมโชน

4. นามนัย (Metonymy) เป็นภาพจน์ที่เรียกชื่อสิ่งหนึ่งโดยใช้คำอื่นแทนไม่เรียกตรง ๆ
ส่วนใหญ่จะเป็นคำที่รู้จักกันทั่วไป และเมื่อกล่าวแล้วผู้คนจะรู้จักกันได้โดยง่าย เช่น

ถึงหน้าวังดั่งหนึ่งใจจะขาด

คิดถึงบาทพพิตรอดิศร

ไฉ่ผ่านเกล้าเจ้าประคุณของสุนทร

แต่ปางก่อนเคยเฝ้าทุกเช้าเย็น

(สุนทรภู่, 2510, 8)

5. อนุนามนัย (Synecdoche) คือการนำส่วนน้อยหรือส่วนย่อยหรือส่วนที่เด่นชัดมา กล่าวให้หมายถึงส่วนทั้งหมด เช่น เมืองมะขามหวาน หมายถึง จังหวัดเพชรบูรณ์ เมืองปราสาทหิน หมายถึง จังหวัดบุรีรัมย์ เมืองย่าโม หมายถึง จังหวัดนครราชสีมา

6. อธิพจน์ (Hyperbole) คือการกล่าวเกินจริงในบทหรือกรอนทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึก คล้อยตามไปด้วย เช่น คิดถึงใจจะขาด ร้อนจนดับจะแตก ตัวอย่างบทหรือกรอนเปรียบเทียบ เช่น

เวียนให้ชลเนตรถ้วม	ถึงพรหม
พาหุสัตว์จ่อมจม	ชีพม้วย
พระสุเมรุเปื่อยเป็นคม	ทบทำว ลงนา
หากอภินิหารพรหมฉวย	พิไวัซึ่งคง

(ศรีปราชญ์; อ้างถึงใน ประจักษ์ ปรากฏพิทยากร, 2529, 64-65)

7. ปฏิพจน์ (Paradox) คือการใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงกันข้ามหรือขัดแย้งกัน นำมา กล่าวอย่างกลมกลืน คล้อยจอง ทำให้ได้ความหมายลึกซึ้งกินใจ ภาพพจน์ประเภทนี้ผู้อ่านต้อง คิดวิเคราะห์ความหมายให้ลึกซึ้งลงไปจึงจะได้รสชาติและเห็นความงามเพราะส่วนใหญ่มักจะ ออกไปทำนองแนวคิดปรัชญา เช่น น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย เสียน้อยเสียชากเสียมากเสีย ง่าย รักยาวให้มันรักสั้นให้ต่อ ลักษณะเป็นคำคะนอง เช่น เลวบริสุทธิ์ บาปบริสุทธิ์ สวรรค์บนดิน

8. สัทพจน์ (Onomatopocia) เป็นภาพพจน์ที่เลียนเสียงธรรมชาติ ผู้ฟังหรือผู้อ่านจะ รู้สึกเหมือนได้ยินเสียงเหล่านั้นด้วยตนเอง เช่น

วังเอ๋ยวังเวง	ห่างแห่งย่ำคำระฆังขาน
ฝูงวัวควายพ่ายลาทิวกาล	ค้อยค้อยผ่านห้องทุ่งมุ้งฉิ่นคน

(อุปทิศศิลปสาร, เจ้าพระยา; อ้างถึงใน สุภาพร มากแจ้ง, 2535, 80)

ไม้ข่อยอ้อเอียดเบียดสอด	ลมลอดไล่เลียวเรียวไผ่
ออกแอดแอดออกคอดไกว	แพใบไล่น้ำลำคลอง

(เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์, 2520, 12)

ปิ๊ะ โท่นปิ๊ะ โท่นปิ๊ะ โท่น โท่น	บุรุษลีโอนสะเอวไหว
----------------------------------	--------------------

(สุกร ผลชีวิต; อ้างถึงใน สุจริต เทียรชอบ, 2539, 91)

9. การลดความหมายของคำ (Euphonism) คือการใช้ถ้อยคำอื่นแทนคำที่มีความหมาย รุนแรงหรืออาจกระทบกระเทือนใจได้ เป็นการเลียงน้ำใจผู้ฟังให้มีความสุขชื่นบาน ถือเป็น ความสุภาพ เช่น

สตรีสูงอายุ	ใช้แทน	หญิงแก่
-------------	--------	---------

ผู้สูงอายุ	ใช้แทน	คนชรา
ฉันไม่ค่อยชอบ	ใช้แทน	ฉันเกลียดเขา
เธอขยับน้อยไปหน่อย	ใช้แทน	เธอขี้เกียจมาก

10. การใช้ประโยคคำถาม (Interrogation) คือการใช้ข้อความที่เป็นลักษณะคำถาม เช่น
 อย่างนี้หรือชื่อว่าเจ้าฟ้าหลวง

ละนี้หรือได้ชื่อว่าเป็นกบฏ

หากสยามยังอยู่	อินชง
เราก้เหมือนอยู่คง	ชีพด้วย
หากสยามพินาศลง	ไทยอยู่ ได้ฤๅ
เราก้เหมือนมอดม้วย	หมดสิ้น สกฤๅไทยฯ

(รัชกาลที่ 6; อ้างถึงใน วิโรจน์ ไตรเพ็ชร, 2549, 85)

ดังนั้นการรู้จักใช้จินตนาการหรือภาพพจน์ในการเขียนบทร้อยกรองก็จะทำให้
 บทร้อยกรองมีอรรถรสที่ตี สร้างสรรค์ และมีมุมมองในการเขียนมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนบทร้อยกรอง

สมบัติ อินทร์งาม (2538, 75) ได้วิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน
 บทร้อยกรองที่คำเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
 การทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่าสองแคว และโรงเรียนบ้านแม่เตี้ย
 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จากผลการทดลอง ปรากฏว่า
 การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนบทร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์หลังการสอนอ่านบทร้อยกรองในหนังสือ
 แบบเรียนภาษาไทย ชุดทักษะพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน
 ด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนบทร้อยกรองที่คำสูงขึ้นไประดับ
 ความมีนัยสำคัญ .01

ปัทมา พรหมกันธา (2541, 74) ได้วิจัยการสอนเขียนบทร้อยกรองโดยใช้
 รูปแบบเน้นกระบวนการ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเชตุพน
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการทางการเขียนบทร้อยกรองของนักเรียน
 หลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบเน้นกระบวนการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนบทร้อยกรองของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบเน้นกระบวนการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุณีรัตน์ แสงขาว (2541, 95) ได้วิจัยผลการใช้แบบฝึกเขียนแบบสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเขียนกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาสาร สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์การเขียนกลอนสุภาพสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วีระศักดิ์ บางโรย (2543, 49) ได้วิจัยผลการใช้กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการสอนเขียนร้อยกรองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวีวิทยา จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์มีการพัฒนาทางความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนบทร้อยกรองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภกัญญา รอดเศษ (2543, 82) ได้วิจัยการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรรสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรรมีผลสัมฤทธิ์สูงถึงเกณฑ์รอบรู้ (ร้อยละ 80) จำนวน 46 คนจากนักเรียนทั้งหมด 54 คน คิดเป็นร้อยละ 85.19 ไม่ผ่านเกณฑ์รอบรู้ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81

ขวัญฤทัย แสสนพันธ์ (2545, 111) ได้วิจัยเรื่อง ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยการใช้แบบฝึกสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเขียนกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนบ้านกำแพงเพชร สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือ โดยการใช้แบบฝึกสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์การเขียนกลอนสุภาพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัมพร ภูระหงษ์ (2549, 81) ได้วิจัยเรื่องผลการใช้กิจกรรมการแต่งคำประพันธ์สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการแต่งคำประพันธ์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนบทหรือกรองสรูปว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

พิกุล ภูมิแสน (2539, 65) ได้วิจัยผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนและวิธีสอนแบบปรกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดาตทอง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนและวิธีสอนแบบปรกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปรกติ

นิตยา เศษเล (2540, 66) ได้วิจัยผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อจับใจความและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนและการสอนแบบปรกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวังน้อยวิทยาคม สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปรกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้านการอ่านเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนและนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปรกติ ไม่แตกต่างกัน

ไศพนันท์ ชัดติยะราช (2547, 80-82) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมการเขียนบทหรือกรอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอุ่มเขิน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอท่าปลา จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมการเขียนบทหรือกรอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ความสัมพัทธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ $83.24/81.66$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $80/80$ และ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์การเขียนบทหรือกรองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมถวิล มธิศิริกุล (2549, 72) ได้วิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง กลอนสุภาพ โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสระแดน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จังหวัดมหาสารคาม พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องที่ใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสรุปว่า การสอนโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ลอเรย์ (Lawrey, 1978, 817 : -A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนการทดสอบก่อนการทำแบบฝึก

คิบบอน และเรย์ (Cibbon & Reay, 1982 39-48) ศึกษาความเป็นไปได้ของวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อมุ่งค้นหาคำตอบที่ว่าจะเป็นจริงหรือไม่ในประเด็นดังนี้

- การสอนแบบให้นักเรียนผู้สอนมีวุฒิสูงกว่านักเรียนผู้เรียน (Cross-Age Tutoring) จะทำให้นักเรียนผู้เรียนสนใจการเรียนมากขึ้น

- การสอนโดยใช้วิธีแบบเพื่อนช่วยเพื่อนแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-to-One Tutoring) จะทำให้นักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่นักเรียนชั้นปีที่ 1 และนักเรียนปีที่ 4 ที่เรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ผลการศึกษาพบว่าคะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทดสอบสูงขึ้นและคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มผู้สอนในการทดสอบก็สูงขึ้นเช่นเดียวกัน นอกจากนี้แล้วบรรยากาศในชั้นเรียนจะมีการซักถามอยู่ตลอดเวลาระหว่างนักเรียนผู้สอนกับนักเรียนผู้เรียน ลักษณะดังกล่าวเป็นการสนับสนุนวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนให้ชัดเจนเป็นที่ยอมรับ

ออร์แลนโด (Orlando, 1992, 2382-A) ได้ศึกษาการเรียนแบบร่วมมือ จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนิสิตใหม่วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยชุมชน โดยเลือกศึกษาวิชาการเรียนแบบกลุ่มตามการสังเกตสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน Student Teams-Achievement Division (STAD) กับนิสิตจำนวน 132 คน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มแรกเรียนกับผู้สอนจำนวน 4 คน ด้วยวิธีการฝึกการเรียนแบบร่วมมือ กลุ่มที่ 2 เรียนกับครูผู้สอนจำนวน 4 คน ด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เรียนด้วยวิธีแบบเรียนร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีเจตคติแตกต่างกับนักเรียน ที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ไมเคิลลิดิส (Michaelidis, 1997, 31-A) ได้ศึกษาถึงผลของการฝึกทักษะการสะกดคำ โดยการใช้โปรแกรมการฝึกที่สร้างขึ้น (WART-R) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อายุระหว่าง 6-8 ปี จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า ในการทดลอง 4-5 ครั้ง ในกลุ่มเด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี เมื่อเปรียบเทียบผลก่อนเรียนและหลังเรียน พบความแตกต่างของจำนวนคำที่สะกดถูกต้อง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และในกลุ่มเด็กอายุ 8 ปี ไม่พบความแตกต่างของผลก่อนเรียนและหลังเรียน

ยานซี (Yancy, 1998, 166-A) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ขาดการเตรียมพร้อมและสำรวจวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ คือ การใช้บทหรือกรองพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจำนวน 25 คน ในชั้นเรียนวิชาการอ่านของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดอายุในช่วงระหว่าง 18-36 ปี ผลการวิจัยพบว่า บทหรือกรองสามารถช่วยให้นักศึกษาพัฒนาคำศัพท์มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และได้รับความสนุกสนานจากวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยการใช้บทหรือกรอง มีไหวพริบในด้านการสร้างสรรค์โดยพิจารณาจากการเขียนบทหรือกรอง

อาห์เหม็ด (Ahmed, 2000, 3032-B) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบแผนการสะกดคำตามหน่วยเสียงและตามอักษรวิธีในชั้นประถมศึกษาของสหรัฐอเมริกา โดยได้ออกแบบการทดสอบการรู้จักการสะกดคำเบื้องต้น และนำไปทดลองกับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-5 จำนวน 390 คน แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยคำที่ไม่มีความหมายพยางค์เดียวและสองพยางค์จำนวน 35 คำ และมุ่งเป้าไปที่แบบฝึกการสะกดคำ 3 แบบแผน คือ การถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียว ความรู้เรื่องกฎทางอักษรวิธีอย่างเดียว และการรวมการถอดรหัสหน่วยเสียงกับความรู้เรื่องกฎทางอักษรวิธีเข้าอยู่ในคำคำเดียว ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีแนวโน้มทางการพัฒนาที่ชัดเจน ในแบบฝึกการสะกดคำทั้ง 3 แบบแผน การปฏิบัติการสะกดคำในกลุ่มตัวอย่างอิสระสองกลุ่ม และผลการวิจัยมีแนวโน้มพฤติกรรมเหมือนกัน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับ 4 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับ 5 ภายในแต่ละชั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการปฏิบัติระหว่างแบบฝึกตามแบบแผนการสะกดคำอย่างเดียว กับแบบฝึกตามแบบแผนการสะกดคำอย่างเดียวและการสะกดคำตามอักษรวิธี

ฮากันสัน (Hakanson, 2001,1) ได้ศึกษาผลของการเขียนสะกดคำในบริบทที่มีต่อนักเรียนจำนวน 17 คน ในห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีความสามารถในการสะกดคำจากคำไปสูงใช้เวลาฝึก 10 สัปดาห์ ไม่มีการสอนการสะกดคำโดยตรงแบบทดสอบก่อนและหลังสอนใช้เปรียบเทียบผลของความรู้ทางสะกดคำทั่วไปของนักเรียนนอกเวลาสอนผลการทดสอบ

ก่อนและหลังการสอนแสดงให้เห็นว่าการฝึกสะกดคำในบริบทไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อความรู้ทางการสะกดคำโดยรวม การฝึกสะกดคำโดยแยกเดี่ยวออกมาพบด้วยว่ามีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่าผลของการฝึกสะกดคำในบริบท ผลการศึกษาค้างนี้บ่งชี้ว่าการฝึกสะกดคำในบริบท การเขียนของเราเองมีผลต่อความรู้ทางการสะกดคำโดยรวมมากกว่าการฝึกสะกดคำที่แยกออกมาเดี่ยว ๆ ถึงแม้ทั้งสองกลยุทธ์นั้นจะปรับปรุงความรู้ทางการสะกดคำโดยทั่วไปให้ดีขึ้น

เจิน (Chen, 2004, Abstract) ได้ทำการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียนที่ใช้กลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนเกรด 7 ในมหาวิทยาลัยไต้หวัน ที่เรียนด้วยการใช้กลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการใช้กิจกรรมการเขียน โดยทำการเปรียบเทียบกับการสอนแบบปรกติจากการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้นนักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกว่าการสอนแบบปรกติคือในกลุ่มของนักเรียนที่เรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียน เพราะแบบฝึกทักษะที่นำมาใช้ มีรูปแบบแปลกใหม่ หลากหลาย สีสดใสสวยงาม และการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยกิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการส่งเสริมการทำงานกลุ่ม การช่วยเหลือกันระหว่างนักเรียนแก่นักเรียนที่เรียนอ่อน ให้เกิดการเรียนรู้ไปด้วยกัน เป็นการสร้างมิตรภาพในการเรียน ทำให้ผู้เรียนมั่นใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น จึงเชื่อถือได้ว่าจะสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาในการสอนเขียนบทหรือโครงงานประเภทกลอนสี่ให้ประสบผลสำเร็จต่อไปได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาแบบฝึกทักษะกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 133 คน จาก 6 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 28 คน จาก 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

(Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ จำนวน 11 ชุด
2. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 11 แผน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-7 ใช้เวลาสอนแผนละ 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8-11 ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมใช้เวลาจัดกิจกรรม 15 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้วัดความรู้ในการเขียนกลอนสี่ หลังจากที่นักเรียนเรียนจบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ธรรมชาติวิชาภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้หลัก มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านถนน โลกใหญ่

1.2 ศึกษาความรู้เรื่องการเขียนบทหรือกรองโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเขียน กลอนสี่ และรูปแบบการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาด้านการเขียนบทหรือกรองจากหนังสือเรียน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุดทักษะเพื่อชีวิต ภาษาพาที และวรรณคดีล้า นำ และแบบฝึกทักษะ สาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยนำเอา เนื้อหาส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบทหรือกรอง มาจัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่จำนวน 11 ชุด

1.4 นำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้คณะกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ

1.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ตามข้อเสนอแนะ

1.6 นำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมด้านรูปแบบ เนื้อหา โดยใช้แบบประเมินที่เป็น มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุดดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.6.1 นางสุภา อันทรินทร์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ ค.บ. วิชาเอกภาษาไทย โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 4 อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

1.6.2 นางดวงป่าน สวงรัมย์ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์
ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.6.3 นางสาวสุนันท์ ปิณฑุพา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ ก.ม.
สาขาวิจัยการศึกษา โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

1.7 นำคะแนนจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับ
เกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 103)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

1.8 เมื่อพิจารณาแล้วปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินแบบฝึกทักษะทั้ง
11 ชุด ของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่มี
ความเหมาะสมมากที่สุด

1.9 นำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ที่แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วให้
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.10 นำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ทั้ง 11 ชุดไปทดลองหาประสิทธิภาพ
(Try Out) ร่วมกับเครื่องมืออื่น คือ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1.10.1 การหาประสิทธิภาพรายบุคคล (1:1) ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะ
การเขียนกลอนสี่ ไปทดสอบใช้ร่วมกับเครื่องมืออื่น ๆ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก.
โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดย
เป็นเด็กเก่ง 1 คน เด็กปานกลาง 1 คน และเด็กอ่อน 1 คน (ใช้เกณฑ์ผลการสอบปลายปี
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจากชั้นที่ผ่านมา คือ เก่งได้คะแนน 70 คะแนนขึ้นไป ปานกลางได้
คะแนน 50-69 คะแนน และอ่อนได้คะแนน 49 คะแนนลงมา) เพื่อต้องการทราบข้อบกพร่อง
ของแบบฝึกทักษะ จากการทดลองพบข้อบกพร่องคือการพิมพ์ผิดในกิจกรรมของแบบฝึกชุดที่ 6
ข้อความที่ผิดคือ สัมผัสสระ จึงแก้เป็น สัมผัสสระ การเข้าใจผิดของนักเรียนในการทำแบบฝึกหัด
แบบฝึกชุดที่ 3 นักเรียนใช้ตัวเลือกในข้ออื่นมาเติมทั้ง ๆ ที่ในแต่ละข้อมีตัวเลือกอยู่แล้ว
จึงปรับปรุงโดยใช้เส้นบรรทัดกันในแต่ละข้อให้ชัดเจน

1.10.2 การหาประสิทธิภาพเป็นกลุ่มหรือกลุ่มเล็ก (1:10) ซึ่งในขั้นตอนนี้สามารถให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองหาประสิทธิภาพของเครื่องมือได้ตั้งแต่ 6-12 คน ผู้วิจัยเลือกนักเรียนจำนวน 9 คน ที่ไม่ซ้ำกับนักเรียนกลุ่มเดิม เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก. โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยเป็นนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ประเภทละ 3 คน ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ที่ผ่านการทดลองเป็นรายบุคคล (1:1) และแก้ไขปรับปรุงแล้ว มาทดลองร่วมกับเครื่องมืออื่น ๆ กับนักเรียนกลุ่มนี้ เพื่อดูความเหมาะสมกับเวลา ขณะทำการทดลองผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน จากการทดลองพบข้อบกพร่องคือ นักเรียนทำกิจกรรมไม่เสร็จภายในเวลาที่กำหนด ในกิจกรรมที่ 3 ของแบบฝึกชุดที่ 7 มีจำนวนข้อมากเกินไป จึงปรับจากเดิม 10 ข้อ ให้เหลือ 5 ข้อ และแบบฝึกชุดที่ 8-11 ปรับเวลาจากเดิมใช้เวลาแบบฝึกชุดละ 1 ชั่วโมงเพิ่มเป็นชุดละ 2 ชั่วโมง

1.10.3 การหาประสิทธิภาพภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพกับนักเรียนทั้งชั้น ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ที่ผ่านการทดลองกลุ่มเล็ก (1:10) มาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ข. โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 30 คน เสมือนการทดลองจริงแต่ไม่ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ขณะทำการทดลองผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน และข้อบกพร่องต่าง ๆ จากนั้นนำข้อมูลจากการสังเกตมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ที่มีประสิทธิภาพ

1.10.4 นำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง นำแบบฝึกที่ปรับปรุงแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

1.11 นำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ที่ผ่านการทดลอง และหาประสิทธิภาพ ปรากฏว่ามีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.18 / 81.55 แล้วนำไปใช้พร้อมกับเครื่องมืออื่นกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 28 คน

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ศึกษาจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ธรรมชาติวิชาภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่

2.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาด้านการเขียนบทหรือกรองจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2.4 เอาข้อมูลที่ได้จากการศึกษาตามข้อ 2.1-2.3 มาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 11 แผน โดยให้สอดคล้องกับแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ แล้วปรับปรุงให้เหมาะสม

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม (ข้อ 1.6.1-1.6.3) ตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและ โครงสร้าง โดยใช้วิธีการประเมินเช่นเดียวกับการประเมิน แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

2.7 นำคะแนนจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับ เกณฑ์การประเมินเช่นเดียวกับข้อ 1.7 ปรากฏว่าระดับคะแนนการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 11 แผน ของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 11 แผน มีความเหมาะสมมากที่สุด

2.8 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดสอบหาประสิทธิภาพ (Try Out) โดยใช้ร่วมกับ แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ กับนักเรียนรายบุคคล (1:1) กลุ่มย่อย (1:10) และกลุ่มใหญ่หรือ ภาคสนาม (นักเรียนทั้งชั้น) ในตำบลเดียวกัน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ข. โรงเรียนชุมชนบ้าน โนนเจริญ

2.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทดลองแล้วมาปรับปรุงแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับจริง เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ในการเขียนกลอนสี่จาก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 11 แผน และจากเนื้อหาของแบบฝึกทักษะ การเขียนกลอนสี่ จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อให้จำนวน 40 ข้อ และจะต้องคัดเลือกไว้ใช้จริง 30 ข้อในขั้นตอนต่อไป

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ

3.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมพิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

3.6 หลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม และสอดคล้องแล้ว นำคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) (สมนึก กัททิษณี, 2549, 220) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัด และนำข้อสอบมาพิมพ์เพื่อนำไปทดลองใช้ (Try Out) ต่อไป

3.7 นำแบบทดสอบตามข้อ 3.6 ไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ข. โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่น

3.8 นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนทำเสร็จแล้วมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกในข้อสอบแต่ละข้อ ให้ 0 คะแนน

3.9 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบและคัดเลือกแบบทดสอบไว้ โดยกำหนดคุณลักษณะเพื่อประเมินตามเกณฑ์ต่อไปนี้

3.9.1 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากรายข้อตั้งแต่ .20 ถึง .80 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 84-85) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .20 ถึง 1.00 ไว้ (สมนึก กัททิษณี, 2549, 214) จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าข้อสอบที่เข้าเกณฑ์มีจำนวน 35 ข้อ จึงคัดเลือกไว้ 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากรายข้อตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.86

3.9.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (30 ข้อ) โดยวิธีการของ โลเวท (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี, 2549, 230) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

3.9.3 จัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นฉบับจริงเพื่อเป็นเครื่องมือใช้กับ กลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One - Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, 249) เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว แต่มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลองแบบ One - Group Pretest - Posttest Design

การทดลอง	Pretest	Treatment	Posttest
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T₁ หมายถึง การสอบก่อนเรียน (Pretest)

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

T₂ หมายถึง การสอบหลังเรียน (Posttest)

2. การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองด้วยตนเอง ใช้เวลาในการทดลอง 15 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกและหลังการใช้แบบฝึก โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วันที่ 7 มกราคม 2551 แล้วตรวจและบันทึกคะแนนไว้

2.2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 11 แผน ประกอบกับ

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ จำนวน 11 ชุด ระหว่างวันที่ 8 มกราคม 2551 ถึง 28 มกราคม 2551 ในระหว่างการทดลองใช้แบบฝึกแต่ละชุด ผู้วิจัยได้ตรวจผลการทำแบบฝึกหัดและบันทึกคะแนนของผู้เรียนไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.3 เมื่อทำการสอนเสร็จสิ้นทุกแผนแล้ว ผู้วิจัยวัดความรู้ในการเขียนกลอนสี่ของผู้เรียน โดยการทดสอบหลังการใช้แบบฝึก (Posttest) ในวันที่ 29 มกราคม 2551 ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนใช้แบบฝึก แล้วตรวจและบันทึกคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ :

1. หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ
2. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบคะแนนที (One Sample t-test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ ใช้สูตร (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542, 303)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ} \times 100}{\text{จำนวนเต็ม}}$$

1.2 ค่าเฉลี่ยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 106-107) ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนนักเรียน
 Σ แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ 80/80 ใช้สูตร (เชษฐา กิจระการ, 2544, 49)

$$E_1 = \frac{\frac{\Sigma X}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน
 ΣX แทน คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุด
 ของนักเรียนทุกคนรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\Sigma X}{N} \times 100}{B}$$

- เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์
 ΣX แทน คะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียน
 ทุกคน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึก
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (สมนึก กัททิษฐี, 2549, 220)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

- เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
 หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.3 การหาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 84-85)

$$p = \frac{Ru + RI}{2f}$$

- เมื่อ p แทน ระดับความยาก
 Ru แทน จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 RI แทน จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
 f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

2.4 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของ เบรนนาน (Brennan) (สมนึก กัททิษณี, 2549, 214) ดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	N_1	แทน	จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
	N_2	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)
	U	แทน	จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) คอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) คอบถูก

2.5 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้วิธีของโลเวท (Lovett Method) (สมนึก กัททิษณี, 2549, 230-231)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	X_i	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ (C=18)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ดังนี้

3.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ตามเกณฑ์ 80/80

3.1.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้สูตร

One Sample t-test (ชูศรี วงษ์รัตน์, 2534, 157)

3.1.1.1 ทดสอบสมมติฐานด้านกระบวนการ (E_1)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \mu_0}{\frac{s_1}{\sqrt{n_1}}}$$

เมื่อ	t แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	\bar{X}_1 แทน	คะแนนเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละของแบบฝึกทักษะ
	μ_0 แทน	เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 80
	s_1 แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของร้อยละคะแนนแบบฝึกทักษะ
	n_1 แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.1.1.2 ทดสอบสมมติฐานด้านผลลัพธ์ (E_2)

$$t = \frac{\bar{X}_2 - \mu_0}{\frac{s_2}{\sqrt{n_2}}}$$

เมื่อ	t แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	\bar{X}_2 แทน	คะแนนเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์
	μ_0 แทน	เกณฑ์ประสิทธิภาพของคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 80
	s_2 แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของร้อยละคะแนนผลสัมฤทธิ์
	n_2 แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 สถิติทดสอบสมมติฐานผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนแบบฝึกทักษะ
การเขียนกลอนสี่ โดยใช้สูตร One Sample t – test (ชูศรี วงษ์รัตนะ, 2534,157)

$$t = \frac{\bar{X} - \mu_0}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
- \bar{X} แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผลต่างระหว่างเรียนและก่อนเรียน
- μ_0 แทน เกณฑ์ผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 20
- s แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลัง
การใช้แบบฝึก
- n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่คำนวณจาก t-test
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
μ_0	แทน	เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80
E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ตามลำดับ ดังนี้
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ดังแสดงในตาราง 2-5

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

แบบฝึก ชุดที่	คะแนนการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละชุด											รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
คะแนน เต็ม	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	110
ΣX	257	257	242	230	224	235	227	229	232	242	240	2615
\bar{X}	9.18	9.18	8.64	8.21	8.00	8.39	8.12	8.18	8.26	8.64	8.57	93.39
S.D.	1.02	1.06	0.91	0.63	0.82	0.92	1.10	1.06	0.81	0.78	0.88	3.84
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	91.79	91.79	86.43	82.14	80.00	83.93	81.07	81.79	82.86	86.43	85.71	84.90

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 93.39 คิดเป็นร้อยละ 84.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายแบบฝึกเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ แบบฝึกที่ 1 และแบบฝึกที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 91.79 รองลงมาเป็นแบบฝึกที่ 3 และแบบฝึกที่ 10 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.64 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.43 อันดับที่ 3 คือแบบฝึกที่ 11 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.57 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ จึงมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 84.90

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

เลขที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน	คะแนนคิดเป็นร้อยละ
1	26	86.67
2	25	83.33

ตาราง 3 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน	คะแนนคิดเป็นร้อยละ
3	27	90.00
4	23	76.67
5	25	83.33
6	24	80.00
7	25	83.33
8	24	80.00
9	26	86.67
10	25	83.33
11	24	80.00
12	22	73.33
13	26	86.67
14	26	86.67
15	24	80.00
16	27	90.00
17	24	80.00
18	24	80.00
19	25	83.33
20	26	86.67
21	23	76.67
22	24	80.00
23	27	90.00
24	27	90.00
25	27	90.00
26	24	80.00

ตาราง 3 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนเต็ม 30 คะแนน	คะแนนคิดเป็นร้อยละ
27	26	86.67
28	25	83.33
รวม	701	2336.70
\bar{X}	25.04	83.45
S.D.	2.24	4.58
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	83.45	-

จากตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่เท่ากับ 25.04 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.24 คะแนน เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.45 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ จึงมีประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 83.45

ตาราง 4 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
คะแนนการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ (E_1)	110	93.39	3.84	84.90
คะแนนการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ (E_2)	30	25.04	2.24	83.45

จากตาราง 4 พบว่านักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกทักษะ การเขียนกลอนสี่ 11 ชุดเท่ากับ 93.39 คะแนน จากคะแนนเต็ม 110 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 3.84 คะแนน เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.90 (E_1) และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึกทักษะเท่ากับ 25.04 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.24 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.45 (E_2) ดังนั้น แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 84.90/83.45

ตาราง 5 เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ E_1/E_2 กับเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	n	คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ	S.D. (%)	t
คะแนนการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกทักษะ การเขียนกลอนสี่ (E_1)	28	84.90	3.49	7.42**
คะแนนการทำแบบทดสอบหลังการใช้ แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ (E_2)	28	83.45	4.58	3.99**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกทักษะ การเขียนกลอนสี่ 11 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.90 (E_1) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.49 และมี คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ คิดเป็นร้อยละ 83.45 (E_2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.58 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 84.90/83.45 เมื่อนำไปทดสอบสมมติฐานการวิจัยตามสูตรจะได้ค่า t ของ E_1 เท่ากับ 7.42 และค่า t ของ E_2 เท่ากับ 3.99 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ เป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเป็นไป ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้
แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ดังแสดงในตาราง 6 – 7

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละและผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทำ
แบบทดสอบก่อนและหลัง การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

เลขที่	คะแนนก่อนใช้แบบฝึก (30)	คะแนนหลังใช้แบบฝึก (30)	ผลต่าง	ร้อยละของ ผลต่าง
1	15	26	11	36.67
2	16	25	7	23.33
3	18	27	11	36.67
4	12	23	11	36.67
5	9	25	16	53.33
6	11	24	13	43.33
7	13	25	12	40.00
8	10	24	14	46.67
9	9	26	17	56.67
10	14	25	11	36.67
11	11	24	13	43.33
12	8	22	14	46.67
13	20	26	6	20.00
14	18	26	8	26.67
15	20	24	4	13.33
16	21	27	6	20.00
17	13	24	11	36.67
18	12	24	12	40.00
19	12	25	13	43.33
20	22	26	4	13.33
21	10	23	13	43.33

ตาราง 6 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนใช้แบบฝึก (30)	คะแนนหลังใช้แบบฝึก (30)	ผลต่าง	ร้อยละของ ผลต่าง
22	21	24	3	10.00
23	22	27	5	16.67
24	18	27	9	30.00
25	17	27	10	33.33
26	15	24	9	30.00
27	13	26	13	43.33
28	15	25	10	33.33
รวม	415	701	286	953.33
\bar{X}	14.82	25.04	10.21	34.05
S.D.	4.28	2.24	3.69	12.29
ร้อยละ	49.40	83.45	-	34.05

จากตาราง 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ เท่ากับ 14.82 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.28 คิดเป็นร้อยละ 49.40 และค่าเฉลี่ยของคะแนนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ เท่ากับ 25.04 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.24 คิดเป็นร้อยละ 83.45 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลต่าง เท่ากับ 10.21 คะแนน

ตาราง 7 การเปรียบเทียบความแตกต่าง คะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน
กลอนสี่ จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

การทดสอบ	n	คะแนน เฉลี่ยร้อยละ	ร้อยละของ คะแนนผลต่าง	S.D. ของผลต่าง	t	Sig
ก่อนใช้แบบฝึก	28	49.40	34.05	12.29	6.05**	.000
หลังใช้แบบฝึก	28	83.45				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่และ
รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลและมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2550 รวม 133 คน จาก 6 ห้องเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 รวม 28 คน จาก 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 3 ชนิดประกอบด้วย

2.1 แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 11 ชุด

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 11 แผน

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้วัดความสามารถในการเขียนกลอนสี่ หลังจากให้นักเรียนเรียนจบทุกแบบฝึกแล้วซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

3.2 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.1.1 ร้อยละ

4.1.2 ค่าเฉลี่ย

4.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

4.2.1 การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยใช้สูตร E_1/E_2 (เมษินู กิจระการ, 2544, 49)

4.2.2 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

เชิงพฤติกรรม โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2549, 220)

4.2.3 การหาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 84)

4.2.4 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิธีของ เบรนแนน (Brennan) (สมนึก ภัททิยธนี, 2549, 214)

4.2.5 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีของ โกวท (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี, 2549, 230-231)

4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ คมเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติ One Sample t - test (ชูศรี วงษ์รัตน์, 2534, 157)

4.3.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของคะแนนก่อนการใช้และหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยทดสอบนัยสำคัญแบบ One Sample t - test (ชูศรี วงษ์รัตน์, 2534, 157)

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.90 / 83.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.90 / 83.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ได้มาจากคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกฯ ทุกชุดของนักเรียนทุกคน (E_1) คิดเป็นร้อยละ 84.90 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ได้มาจาก

คะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนทุกคน (E_2) คิดเป็นร้อยละ 83.45 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ทั้งยังกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างแบบฝึกทักษะในครั้งนี้ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, 146-147) ที่ว่า ในการสร้างแบบฝึกทักษะนั้นต้องสำรวจปัญหาและความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละจุดประสงค์ ใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ กำหนดรูปแบบและส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบได้ผ่านการตรวจสอบแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผ่านการประเมินความสอดคล้องด้านเนื้อหาและจุดประสงค์จากผู้เชี่ยวชาญ ได้นำเครื่องมือในการวิจัยไปทดลองใช้ (Try Out) แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ดังที่ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2534, 25) ได้กล่าวว่าการสร้างแบบฝึกที่คั้นจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนคือวิเคราะห์ปัญหาของการเรียนการสอน ศึกษาเนื้อหาหลักสูตร วิเคราะห์จุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ ศึกษารูปแบบการสร้างชุดฝึก ออกแบบชุดฝึกให้หลากหลายน่าสนใจ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นำไปทดลองใช้แล้วบันทึกผลปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อีกทั้งแบบฝึกทักษะมีคำแนะนำการใช้ ลักษณะกิจกรรมหลากหลาย ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย มีตัวอย่าง มีรูปแบบและสีสันน่าสนใจ เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก (สุวิพร กุณา, 2541, 24) และมีโครงสร้างเฉพาะสิ่งที่จะสอนเพียงอย่างเดียว มีข้อความสั้น ๆ เป็นคำสัมผัสคล้องจอง กระตุ้นให้เกิดการสนองตอบสิ่งที่ฟังปรารถนา (สมชัย ไชยกุล, 2526, 14-15)

เหตุผลที่สนับสนุนให้แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีคุณภาพอีกประการหนึ่งที่

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, 146) กล่าวไว้ คือ เป็นแบบฝึกที่ให้ผู้เรียนฝึกด้วยตนเอง ใช้เวลาเหมาะสม ทำทายความสามารถของนักเรียนเพราะมีกิจกรรมให้เลือกทั้งแบบให้ตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี และยังสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด (ถวัลย์ มาศจรัส, 2546, 21) ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลให้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมถวิล มธิศิริกุล (2549, 72) ที่ได้วิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่องกลอนสุภาพ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และกระบวนการกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 91.26/94.52 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ

ปพิชญา พรหมกันธา (2541, 74) ได้วิจัยการสอนเขียนบทร้อยกรองโดยใช้รูปแบบเน้นกระบวนการ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการทางการเขียนบทร้อยกรองของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบเน้นกระบวนการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนบทร้อยกรองของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบเน้นกระบวนการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ สูงขึ้นและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การที่ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอาจเนื่องมาจาก แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ที่เข้าร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ ได้ผ่านการสร้างอย่างถูกหลักวิชาการ อีกทั้งยังได้หาประสิทธิภาพของแบบฝึก ซึ่งได้มาตรฐานตามที่กำหนด การเตรียมแบบฝึกให้ผู้เรียน ครูได้อำนวยความสะดวกให้โดยจัดทำเป็นรูปเล่มสวยงามนักเรียนสามารถทำกิจกรรมลงไปได้เลยโดยไม่ต้องคัดลอกให้เสียเวลา แบบฝึกแต่ละชุดจะมีรูปแบบของกิจกรรมที่น่าสนใจ ทำทายความสามารถมีทั้งกิจกรรมกลุ่มที่ตอบสนองต่อการมีส่วนร่วม (Process Learning) และกิจกรรมเดี่ยว (แบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก) นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความสามารถของตนเองซึ่งตอบสนองต่อหลักการของความแตกต่างระหว่างบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540, 147) และหลังจากที่ทำแบบฝึกหัดในแต่ละชุด แล้วนักเรียนได้ทราบผลคะแนนทันทีจากการเฉลยและตรวจร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน ทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และทราบข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกทักษะ สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขในการทำชุดต่อไปได้ และยังทำให้นักเรียนรู้สึกสนใจอยากจะทำแบบฝึกชุดใหม่ต่อไปเรื่อย ๆ

ในส่วนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการเขียนร้อยกรอง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกให้มีคุณภาพ กล่าวคือ การกำหนดส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ถูกต้องครบถ้วน เช่น จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สามารถวัดได้ครอบคลุมตามเนื้อหา สารการเรียนรู้ที่ใช้สอนแต่ละครั้งนั้นลำดับจากง่ายไปหายาก ในการเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่จะมีการทบทวนความรู้เดิมทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้เชื่อมโยงในเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง (Knowledge) ในกิจกรรมการเรียนรู้ได้นำเทคนิคที่หลากหลายมาใช้กับผู้เรียน มีทั้ง เกม ปริศนาคำทาย เพลง

ในชั้นศึกษาเนื้อหาให้นักเรียนสามารถเรียนรู้จากใบความรู้ที่ใช้ประกอบในแต่ละแผน ทำให้สะดวกต่อการเรียนรู้และใช้เวลาน้อยลง ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมหากนักเรียนสงสัยครูก็อธิบายให้นักเรียนได้ทราบอย่างชัดเจน อันเป็นผลให้นักเรียนได้ขจัดปัญหาข้อข้องใจในทันที และในการสร้างแบบฝึกทักษะและแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะเมื่อนักเรียนมีปัญหา นักเรียนได้ช่วยเหลือกันโดยนักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน (Bournemouth University, 2002, 69)

นอกจากนี้ นักเรียนยังมีทัศนคติที่ดีในการเรียน ดังผลได้จากนักเรียนยิ้มแย้มแจ่มใส มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและเรียนรู้อย่างมีความสุข (Attitude) เนื่องจากมีความภาคภูมิใจว่าตนเองได้รับความสำเร็จในการเรียน เพราะได้ช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนด้วยกัน และนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนก็ปฏิบัติคนได้อย่างมั่นใจไม่รู้สึกว่าคุณเองมีความบกพร่อง (สมลักษณ์ ศรีวงษ์, 2537, 28-29) ด้วยปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วจึงทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โสพันธุ์ ขัตติยะราช (2547, 80-82) วิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมการเขียนบทร้อยกรอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมการเขียนบทร้อยกรอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ความสัมพัทธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.24/81.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์การเขียนบทร้อยกรองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสุณีรัตน์ แสงขาว (2541, 95) วิจัยเรื่องผลการใช้แบบฝึกเขียนแบบสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเขียนกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์การเขียนกลอนสุภาพสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ สุกัญญา รอดเดช (2543, 82) ได้วิจัยการสอนเขียนร้อยกรองโดยใช้วิธีเลือกสรร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนร้อยกรองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเลือกสรรมีผลสัมฤทธิ์สูงถึงเกณฑ์ร้อยละ (ร้อยละ 80) จำนวน 46 คนจากนักเรียนทั้งหมด 54 คน คิดเป็นร้อยละ 85.19 ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ และใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ครูควรศึกษาหลักการขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ต้องแท้เสียก่อน จะทำให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปได้ด้วยดี

1.2 ในช่วงแรกของกิจกรรมการเรียนรู้ และการใช้แบบฝึกทักษะ ครูควรสร้างข้อตกลงร่วมกับผู้เรียน ชี้แจงวิธีการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง

1.3 ในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มครูควรกำชับเรื่องเวลาและการช่วยเหลือกันในกลุ่ม ความสะอาดเรียบร้อยของผลงานเพื่อเป็นการสร้างนิสัยที่ดีในการทำงาน

1.4 ครูควรแจ้งผลการตรวจแบบฝึกหัดให้นักเรียนทราบทันทีเพื่อให้นักเรียนทราบผลสำเร็จและข้อบกพร่องของตนเอง เป็นการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

1.5 ควรนำแบบฝึกทักษะไปใช้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำเพราะครูสามารถพัฒนาแบบฝึกทักษะ ได้อย่างหลากหลาย

1.6 ควรจัดกิจกรรมเสริมเพื่อเพิ่มทักษะให้ผู้เรียนในการแสดงออกด้านการเขียนและอ่านบทหรือกรอนมากขึ้น เช่น กิจกรรมประกวดเขียนบทหรือกรอนเนื่องในวันแม่ วันสิ่งแวดล้อม การท่องบทอาขยาน และควรให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินการแสดงผลศิลปะพื้นบ้าน เช่น ถัดด ถักหมอลำ เพราะบทหรือกรอนจะเป็นคำคล้องจอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ซึมซับเอาความงามและความไพเราะของภาษา ซึ่งอาจมีส่วนช่วยให้เข้าใจคำคล้องจองดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

จากการวิจัยพบว่าในการเขียนกลอนสี่ของนักเรียนบางคนยังขาดความคิดสร้างสรรค์ กล่าวคือถึงแม้จะเขียนกลอนสี่ผ่านเกณฑ์ตามฉันทลักษณ์ที่กำหนด แต่การใช้คำที่ไพเราะเหมาะสม และความคิดสร้างสรรค์ยังไม่ดีพอ ดังนั้นหากจะทำการวิจัยในลักษณะนี้ควรฝึกการใช้คำและความคิดสร้างสรรค์ให้มากขึ้น และมีข้อเสนอแนะอื่น ดังนี้

2.1 ควรวิจัยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนบทหรือกรอนตามเนื้อหาที่เหมาะสม สำหรับนักเรียนในช่วงชั้นอื่น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการเขียนบทหรือกรอนดีขึ้น

2.2 ควรวิจัยเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกทักษะ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนในรูปแบบอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหาเดียวกัน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2539). **คู่มือดำเนินการอบรมการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2544). **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2545ก). **คู่มือจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- . (2545ข). **หนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 1**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมศิลปากร. (2510). **เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนฉบับหอสมุดแห่งชาติ (พิมพ์ครั้งที่ 11)**. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- . (2514). **เรื่องอิเหนา (พิมพ์ครั้งที่ 11)**. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กำชัย ทองหล่อ. (2547). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ขวัญฤทัย แสนพันตรี. (2545) **ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยการใช้แบบฝึกสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเขียนกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- คณะอาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2544). **การใช้ภาษาไทย**. เชียงใหม่: มิ่งเมือง.
- คณาจารย์สมานมิตร. (2547). **หลักการสอนภาษาไทยสำหรับเยาวชน**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จูไรรัตน์ วรรณอึ้ง. (2544). **บทเรียนเขียนกลอน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จุฬารัตน์ ละอองทอง. (2550). **ผลของการใช้กลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- เจือ สตะเวทิน. (2517). *คำรับร้อยกรอง*. กรุงเทพฯ: สุทธิสารการพิมพ์.
- ชูศรี วงษ์รัตน์. (2534). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2549). *ทักษะการเขียนภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์ มาศจรัสและคณะ. (2546). *นวัตกรรมการศึกษาชุดแบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ*. กรุงเทพฯ: 21 เซนจูรี่.
- ทัศนาศรี ประสานศรี. (2536). "การสอนโดยเพื่อนช่วยเพื่อน". สารพัฒนาหลักสูตร, 12(14), 20-22.
- ธรรมธิเบศร์, เจ้าฟ้า. (2504). *ประชุมกาพย์เห่เรือ*. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำชูสุภาพ.
- ธีระ รุญเจริญ. (2525). *การเรียนรู้โดยการสอนคนอื่นในระดับประถมศึกษาแนวคิดใหม่ที่น่าเป็นไปได้*. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นภค สัจจทอง. (2546). *ร้อยกรองเขียนไม่ยาก* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- นิตยา เดชเล. (2540). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อจับใจความและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนและการสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. (2520). *ขี้มั่วขมเมือง*. กรุงเทพฯ: การเวก.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2547). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ป. มหาจันทร์. (2544). *สอนเด็กให้เป็นกวี*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- ปพิชญา พรหมกันธา. (2541). *การสอนเขียนบทร้อยกรองโดยใช้รูปแบบเน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประจักษ์ ประภาพิทยากร. (2529). *คนเจ้าบทเจ้ากลอนเกร็ดนิยายวรรณคดี*. กรุงเทพฯ: อักษรธเนศวร.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). *ทดลองการใช้รูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา*. วิจัยสนเทศ. 7 (82)

- ประยงค์ อนันทวงศ์. (2548). *กลอนและวิธีการเขียนกลอน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤกษศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). บุรีรัมย์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ผะอับ โปษกฤษณะ. (2544). *ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1977).
- เพ็ญ กิจระการ. (2544). *การวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พจมาน พงษ์ไพบูลย์. (2534). "ร้อยกรองของเด็ก". ในเอกสารประชุมปฏิบัติการเขียนแบบเรียน ระดับประถมศึกษา 5-11 พฤษภาคม 2534 ณ หาดเพชรรีสอร์ท จังหวัดเพชรบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และ มูลนิธิโรดาร์ของโรดาร์สากล.
- พรทิพย์ แผงสุด. (2544). *ฉันทลักษณ์ไทย โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต*. กรุงเทพฯ: พิสิกซ์เซนเตอร์.
- พรรณรัตน์ เก้าธรรมสาร. (2533). *การเรียนรู้แบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน (Co-operative Learning)*. สารพัฒนาหลักสูตร, 95, 35-37.
- พิภูม ภูมิแสน. (2539). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนและวิธีสอนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพียงจิต อึ้งโพธิ์. (2529). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำพ้องเสียงของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวังสะพุง จังหวัดเลย*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พองจันทร์ สุขยิ่งและคณะ. (2550). *ศิลปะการเขียนอย่างมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา. (2535). *การสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย I (ภาษาไทย)* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: บางกอกบลู๊ค.
- _____ (2548). *ไทยศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์
- มานพ ธนอมศรี. (2546). *เทคนิคการเขียนหนังสือ*. กรุงเทพฯ: เอ็มเทรคดิง.

- โรจนา แสงรุ่งรวี. (2531). **ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.**
- วรรณ แก้วแพรง. (2526). **คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: พีรพัฒนา.**
- วรรณมา เต้. (2546). **บทร้อยกรอง. กรุงเทพฯ: เอ.พี. กราฟฟิคดีไซน์และการพิมพ์.**
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.**
- วิเชียร เกษประทุม. (2546). **ลักษณะคำประพันธ์ไทย. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.**
- วิธาดา สีนประจักษ์ผล. (2536). **“การจัดห้องเรียนเพื่อการอ่านที่มีประสิทธิภาพ”. สารพัฒนา
หลักสูตร, 12(114), 23-28.**
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). **เอกสารประกอบการสอนวิชา สัมมนาหลักสูตรและการสอน
ภาษาไทย. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**
- วิโรจน์ ไตรเพียร. (2549). **9รัชกาลแห่งราชวงศ์จักรี (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.**
- วิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2535). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยวิธี “กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน” กับการสอน
ปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- วีระศักดิ์ บางโรย. (2543). **ผลการใช้กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนร้อยกรอง
สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- ศุภกัญญา รอดเดช. (2543). **การสอนเขียนร้อยกรองโดยวิธีเลือกสรร สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย) เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- สมชัย ไชยกุล. (2526). **การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ “กด” “กก”
และแม่ “กบ” สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัด
ยะลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.**
- สมถวิล นธิศิริกุล. (2549). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่องกลอนสุภาพ โดยใช้แบบฝึกเสริม
ทักษะและกระบวนการกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสระแคน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา**

- มหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สมนึก กัทฑิยชนี. (2549). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กทม.: ประสานการพิมพ์.
- สมปอง อินทร์งาม. (2538). *การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนบทร้อยกรองสี่คำเชิงสร้างสรรค์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การประถมศึกษา).
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมลักษณ์ ศรีธงชัย. (2537). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิคแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับ
การสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. (2550). *การรายงานผลการประเมินผลคุณภาพ
การศึกษาระดับชาติ*. มัธยมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2537). *เอกสารเสริมความรู้สำหรับการ
การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2540). *เอกสารเสริมความรู้สำหรับการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: พริกหวาน
กราฟฟิค.
- สุกัญญา จันทร์เพ็ญ. (2524). *การสร้างแบบฝึกการเขียนกลอนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษา
ประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยครูอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุจริต เพียรชอบ. (2539). *ศิลปะการใช้ภาษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. (2526). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุณิรัตน์ แสงขาว. (2541). *ผลการใช้แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเขียน
กลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(การประถมศึกษา). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุนทรภู่. (2510). *นิราศภูเขาทอง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แพรวการช่าง.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2534). *การสร้างแบบฝึกเล่ม 2*. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาด้านความรู้ด้าน
ระเบียบกฎหมาย.

สุภาพร มากแจ้ง. (2535). *กวีนิพนธ์ไทย 1*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์.

สุริพร กุณา. (2541). *การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรฐานแม่กน สำหรับนักเรียน
ชาวเขาเผ่าอาข่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยขม จังหวัดเชียงราย*.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์. (2538). *ธรรมชาติในวรรณกรรมสุนทรภู่*. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชชิ่ง.

โสพันธ์ ชัดดียะราช. (2547). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
เพื่อส่งเสริมการเขียนบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์
ก.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2536). *ผลการใช้ตำนานพื้นบ้านลานนาเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. พะเยา: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา.

อัจฉรา ชิวพันธ์. (2547). *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5)*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัมพร ภูระหงษ์. (2549). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมการแต่งคำประพันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอพนมสนิกม จังหวัดชลบุรี*.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

อัสนีย์ พลจันทร์. (2518). *ศิลปะการแห่งภาพยนตร์*. กรุงเทพฯ: ทัพนน้ำราม.

อุดมศักดิ์ พลอยบุตร. (2545). *ครูยุคใหม่...ครูยุคปฏิรูป*. วารสารวิชาการ, 5(1), 22-23

อุทัย เพชรช่วย. (2528). *การทดลองสอนคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยให้กลุ่มนักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและปานกลางเป็นผู้สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ*. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

Ahmed, S.T. (2000, December). "The Development of Phonetic and Orthographic Spelling
Patterns : A Method for Assessing Spelling Knowledge in Children in Grades Two
Through Five" *Dissertation Abstract International*. 61(6) : 3032-B.

Bournemouth University. (2002). Peer Assisted Learning. Available at

http://www.peerlearning.ac.uk/html/all_about_pal.html.

- Candler. (1981). "Peer Teaching as a Strategy Individualizing Instruction", *Education*. 101, 380-383.
- Celani, M.A.A. (1979). "Peer Teaching as a Motivating Factor," *English Language Teaching Journal*, 33, 197-199.
- Chen, M. L. (2004). *A Study of the Effects of Cooperative Learning Strategies on Student Achievement in English as a Foreign Language in a Taiwan (China)*. Doctoral's Thesis. Spalding : Spalding University.
- Cibbon, C.T. & Reay, D.G. (1982). Peer Tutoring Brightening up FL Teaching in and Urban Comprehensive School. *The British Journal of Language Teaching*. 20, 39-48.
- Hakanson, S. (2001). The Effects of Learning Spelling Words in Context, *The Educator's Reference Desk*. 60-A.
- Hurley, E.A. (1983). Peer Teaching in Calculus Classroom, The Influence of Activity, *Dissertation Abstracts International*, 44, 694-A.
- Lawrey, B.T. (1979, August). "The Effects of Four Drills and Practice Time Unit on the Decoding Performance of Students with Specific Learning Disabilities", *Dissertation Abstracts International*. 39(9) :817-A.
- Michaelidis, V. (1997, February). "Acquisition of Spelling Skills among Six-to Eight-Year-Old Children with Learning Disabilities", *Dissertation Abstracts International*. 38(01) : 31-A.
- Orlando, J. E. (1992). "Cooperative Learning, Student Achievement, and Attitude in Community College Freshman English Classes", *Dissertation Abstracts International*. 25(7), 2382-A.
- Yancy, M.B. (1998). "The Synergy of Poetry and Reading Instruction as a Motivational Bridge to Literacy at the College Level : A Case Study", *Dissertation Abstracts International*, 59(7), 166-A.
- Young, C. (1972). "Team Learning". *The Arithmetic Teacher*. 19, 630-634.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๓๒๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุภา อินทรินทร์

ด้วยนายนิพนธ์ โพธิ์ไทร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี ดร.สุรัชย์ ปิณฑกุล เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ชั้นคอนค่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ร. งาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๙๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศร ๐๕๔๕.๑๑/ว ๓๒๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณดวงปาน ดวงรัมย์,

ด้วยนายนิพนธ์ โพธิ์ไทร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี ดร.สุรัช ปิณฑกุล เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ จว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่ข ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๓๒๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุนันท์ ปิ่นทุพา

ด้วยนายนิพนธ์ โพธิ์ไทร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี ศร.สุรัช ปิณฑกุล เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ชั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๗๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

ที่ ศบ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ

ด้วย นายนิพนธ์ โพธิ์ไทร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่โดยใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมี ดร.สุรัชย์ ปิยานุกูล เป็นประธานกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายนิพนธ์ โพธิ์ไทร ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มทดลอง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๑๒ ๖๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละเอียดทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนกลอนสี่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 30 ข้อ
คะแนนเต็ม 30 คะแนนใช้เวลา 1 ชั่วโมง
2. การทำแบบทดสอบ

เมื่อนักเรียนอ่านข้อสอบแต่ละข้อแล้ว ทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก หรือ ข หรือ ค หรือ ง ที่คิดว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวในกระดาษคำตอบ ถ้านักเรียนทำเครื่องหมาย X ไปแล้ว ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ชัดเจนแล้วทำเครื่องหมาย X ทับข้อใหม่ เช่น ก ข ✕ ✕ ถ้านักเรียนทำเครื่องหมายข้อใดข้อหนึ่งเกิน 1 คำตอบจะถือว่าข้อนั้นผิด เช่น ✕ ข ค ✕

1. คำในข้อใดคล้องจองกันทั้งหมด

- ก. อยู่ อย่าง คน จน จน
- ข. กิ่ง ก้าน ถิ่น รัก กัน
- ค. อย่าง ยาก มาก ชิ่ง
- ง. ถ้า มา อย่า ว่า ช้า

2. ข้อใดเติมคำสัมผัสคล้องจองได้ถูกต้อง

เกลียวคลื่นซัด.....1..... เสียง.....2.....ซ่าซ่า

ไต้ย่นทุก.....3..... เมื่อ.....4.....ทะเล

- ก. 1 มา 2 ครา 3 ว่า 4 คัง
- ข. 1 คัง 2 ฟิ่ง 3 ครา 4 มา
- ค. 1 ฟิ่ง 2 คัง 3 ครา 4 มา
- ง. 1 ฟิ่ง 2 สาด 3 ครา 4 มา

3. คำในข้อใดคล้องจองและมีความหมายเดียวกันกับคำว่า กลิ้งไถล

- ก. ไคลคลา
- ข. คุณครู
- ค. หลงไหล
- ง. คดุดมคั่ง

4. คำคล้องจองข้อใดความหมายไม่เป็นไปในลักษณะเดียวกัน

- ก. บนบาน - ศาลกล่าว
- ข. ค้อนรับ - ขับสู้
- ค. โทหก - พกลม
- ง. ทำดี - ทีเหลว

5. ข้อใดเป็นคำคล้องจอง 3 พยางค์

- ก. ชนเหมือนลิง ไม่อยู่นิ่ง
- ข. อยู่เดียวดาย ในโลกกว้าง
- ค. ลอยมาตาม ลำน้ำใหญ่
- ง. ช่วยค้ำจุน เกื้อกูลกัน

6. คำในข้อใดคล้องจองกับคำว่า พลังงาน

- ก. ธรรมชาติ
- ข. ต้องการใช้
- ค. อาจหมดสิ้น
- ง. ถคน้อยลง

7. ข้อใดเป็นคำคล้องจอง 4 พยางค์

- ก. ชาวไทยทั่วหล้า รักผืนแผ่นดิน
- ข. รายได้เพิ่มพูน อุดหนุนกันไป
- ค. อาชีพค้าขาย มีรายได้ดี
- ง. ทั้งหนุ่มและสาว ตอนเช้ารีบมา

8. คำในข้อใดเป็นคำคล้องจองที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน

- ก. ต้องทอดสะพาน เพราะขึ้นคานแล้ว
- ข. งานหนักไม่เอา เพราะเขาไม่สู้
- ค. ต้องคอยเฝ้าดู ปู่ชายทะเล
- ง. ไปอยู่ที่ไหน เหลวไหลเสียจริง

9. คำในข้อใดคล้องจองและมีความหมายสัมพันธ์กับคำว่า สมานฉันท์

- ก. ทุกวันออกทน
- ข. ร่วมกันทำงาน
- ค. สุขสันต์ปีใหม่
- ง. สร้างสรรค์สิ่งใหม่

10. ข้อใดสัมผัสถูกต้อง

- ก. เสา ฮาว
- ข. ถ่านน้ำ ชำมไป
- ค. จันทร จันท์
- ง. ขวัญ สรร

11. คำในข้อใดเมื่อเติมมาเติมในช่องว่างแล้วจะสัมผัสและได้ใจความเหมาะสม

ฉันอยากเป็นนก

โบยบินถิ่นไกล ไนแคนเสรี

- ก. บินผกผันได้
- ข. จะบินไปไกล
- ค. บินตกไปไกล
- ง. บินไปไหนได้

12. คำในข้อใดเมื่อเติมในช่องว่างแล้วจะได้ทั้งสัมผัสสระและสัมผัสอักษร

รับใช้ใกล้ชิดไมตรี

- ก. มุ่งหมาย
- ข. หูกจืด
- ค. มิ่งมิตร
- ง. มุ่งมั่น

13. ข้อใดมีสัมผัสสระ

- ก. อยากเป็นเศรษฐี
- ข. มิ่งมีศรีสุข
- ค. จงรีบเร่งตุก
- ง. ขยันทำงาน

14. บทหรือกรองต่อไปนี้เดิมข้อความใด จะได้สัมผัสอักษร
 ความรู้หลากหลาย มากมายค้นหา
 นอกในตำราได้เอง

- ก. ค้นมา
- ข. ศึกษา
- ค. ค้นหา
- ง. อ่านมา

15. ข้อใดใช้คำสัมผัสอักษรและเห็นภาพพจน์

- ก. พอมแห่งแรงน้อย
- ข. ขอดเข็มยิ่งใหญ่
- ค. ใหญ่ยาวชาวสูง
- ง. มุ่งมาคปรารถนา

16. ข้อใดโยงเส้นสัมผัสใน ได้ถูกต้อง

- ก. คนตรีบรรเลง ครั้นตรงขับขาน
 แสนสุขสำราญ ในงานรื่นเริง
- ข. คนตรีบรรเลง ครั้นตรงขับขาน
 แสนสุขสำราญ ในงานรื่นเริง
- ค. คนตรีบรรเลง ครั้นตรงขับขาน
 แสนสุขสำราญ ในงานรื่นเริง
- ง. คนตรีบรรเลง ครั้นตรงขับขาน
 แสนสุขสำราญ ในงานรื่นเริง

17. ข้อใดมีสัมผัสอักษร

- ก. เจ้านกกระจาบ
- ข. ความหญ้าทำรัง
- ค. มีใครสอนสั่ง
- ง. รังเจ้าสวขงาม

18. ข้อใดบอกลำดับวรรคของกลอนสี่ได้ถูกต้อง

- ก. วรรครอง วรรคส่ง วรรคดับ วรรครับ
- ข. วรรครับ วรรคดับ วรรครอง วรรคส่ง
- ค. วรรคดับ วรรครับ วรรครอง วรรคส่ง
- ง. วรรคส่ง วรรครอง วรรครับ วรรคดับ

19. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. สัมผัสในคือสัมผัสระหว่างวรรค
- ข. สัมผัสในคือสัมผัสภายในวรรค
- ค. สัมผัสนอกคือสัมผัสอักษรเท่านั้น
- ง. สัมผัสสระคือสระเสียงสั้นสัมผัสกับสระเสียงยาว

20. จากข้อความที่กำหนดให้ ข้อใดเหมาะที่จะเป็นวรรคดับ

จงใคร่ครวญดู / มีอยู่เท่าไร / ก่อนจะใช้เงิน / เพลิดเพลินให้รู้

- ก. มีอยู่เท่าไร
- ข. เพลิดเพลินให้รู้
- ค. จงใคร่ครวญดู
- ง. ก่อนจะใช้เงิน

21. จากข้อความที่กำหนดให้ ข้อใดเหมาะที่จะเป็นวรรคส่ง

หนึ่งความมุ่งมั่น / ต้องไปให้ถึง / คือฝันวาดไว้ / เพื่อก้าวนำชัย

- ก. หนึ่งความมุ่งมั่น
- ข. เพื่อก้าวนำชัย
- ค. คือฝันวาดไว้
- ง. ต้องไปให้ถึง

จากข้อ 22 - 23 กลอนสี่ที่กำหนดให้นี้ลำดับวรรคไม่ถูกต้อง ให้นักเรียนลำดับใหม่ ให้ถูกต้อง

- 22.
1. ที่ผ่านเข้ามา	2. ชีวิตยุคใหม่
3. รับรู้เหตุการณ์	4. จับไว้อีสาน
- ก. 2 4 3 1
 - ข. 3 1 4 2
 - ค. 2 1 3 4
 - ง. 4 1 2 3

23. 1. ลักไปทำพันธุ์ 2. ประเทศยิ่งใหญ่
3. นีซีของไทย 4. ข้าวหอมมะลิ
- ก. 2 1 3 4
ข. 2 3 4 1
ค. 4 3 2 1
ง. 4 1 3 2
24. ข้อใดเป็นลำดับที่ถูกต้องในการแต่งกลอนจากภาพ
- ก. ภาพ หารายละเอียดจากภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว เขียนเป็นร้อยกรอง
ข. หารายละเอียดจากภาพ ภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว เขียนเป็นร้อยกรอง
ค. ภาพ เขียนเป็นร้อยกรอง หารายละเอียดจากภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว
ง. ภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว เขียนเป็นร้อยกรอง หารายละเอียดจากภาพ
25. เมื่อเห็นภาพ “ดอกบัว” ข้อใดเป็นข้อมูลการแต่งกลอนที่มีการเปรียบเทียบ และสร้างสรรค์
- ก. ดอกบัวขาวงาม สะอาด มีฝั่งบึงคอมเกษตร
ข. ดอกบัวขาวงามอยู่ในหนอง มีปลาว่ายวนไปมา
ค. ดอกบัวบานมากมายเต็มบึง ส่งกลิ่นหอมอ่อน ๆ
ง. ดอกบัวเกิดจากคัม เมื่อบานสะอาดบริสุทธิ์ เหมือนคนระดับต่ำแต่มีคุณธรรม
26. เมื่อกำหนดหัวข้อ “ไม้ไผ่” ให้ ข้อใดแต่งกลอนได้ใจความเกี่ยวข้องกับชัดเจนที่สุด
- ก. เมื่ออ่านหนังสือ คิดหรือไม้นั้น กระจายใช้กัน นั้นจากสิ่งใด
ข. ทำเป็นอาหาร รับประทานถ้วนหน้า ชุบแครงนำมา แบ่งปันกันกิน
ค. เสียงเพลงแว่วดัง ฟังเสียงประสาน มีกันมานาน ในย่านเมืองจีน
ง. ทำกระท่อมฟาง ใช้อย่างมีค่า สุ่มไก่อ่สุ่มปลา มัดกล้าก็ดี
27. เมื่อกำหนดหัวข้อ “ครู” ให้ ข้อใดใช้คำในการแต่งกลอนได้ดี และมีความหมายเหมาะสมที่สุด
- ก. รักใคร่เลี้ยงดู อุ่มชูชิดใกล้ ให้เราก้าวไกล แต่เล็กจนโต
ข. แม่พิมพ์ผู้สร้าง ชี้อาสาสโต ลูกศิษย์ก้าวไกล ในวิชาการ
ค. สังกานักเรียน ทั้งเหมือนทั้งดี นักเรียนคนนี้ จะจดจำไว้
ง. ทั้งคู่ทั้งค่า ว่าสารพัด แล้วยังให้หัด ชิดเขียน ก ไก่

28. ถ้าใดเมื่อนำมาแทนคำที่ขีดเส้นใต้แล้วมีความหมายคงเดิม ไพเราะและมีสัมผัสใน

ดอกไม้กลีบบาน ลำธารเย็นไหล
นกร้องก้องไป สุขใจได้ชม

- ก. บุปผา
- ข. มาลี
- ค. ผกา
- ง. นุชบา

29. บทร้อยกรองต่อไปนี้ถ้าจะแก้ไขวรรคที่ 2 ใหม่ให้ไพเราะ ควรเป็นอย่างไร

คืนนี้มีดาว สทาวท้องฟ้า
สุดแสงงามตา ช่างน่าภิรมย์

- ก. อยู่เต็มท้องฟ้า
- ข. เกือบอยู่บนฟ้า
- ค. พรางพราวบนฟ้า
- ง. วาววับจับตา

30. ข้อใดใช้คำที่มีความหมายโดยนัยว่า "คุณ รุนแรง เล็กแต่เก่ง" แต่งกลอนสื่อความได้ดีที่สุด

- ก. คนไทยใจกล้า ไครมารุกราน จิตใจกล้าหาญ ค่อด้านศัตรู
- ข. อัยยักรุกราน หาญเข้ามาสู้ ไทยพริกขี้หนู สู้ไม่เคยถอย
- ค. ขวานทองของไทย ไครอย่าหาญกล้า ย้ายปีทา เข้ามารุกราน
- ง. แหวมทองของเรา ไครเข้าครอบครอง ชาวไทยทั้งผอง ปกป้องรักษา

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ

1. ง	16. ก
2. ก	17. ก
3. ก	18. ก
4. ง	19. ข
5. ก	20. ง
6. ข	21. ง
7. ก	22. ก
8. ข	23. ก
9. ง	24. ก
10. ง	25. ง
11. ก	26. ง
12. ก	27. ข
13. ข	28. ข
14. ข	29. ก
15. ก	30. ข

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนกลอนสี่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 30 ข้อ
คะแนนเต็ม 30 คะแนนใช้เวลา 1 ชั่วโมง

2. การทำแบบทดสอบ

เมื่อนักเรียนอ่านข้อสอบแต่ละข้อแล้ว ทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก หรือ ข หรือ ค หรือ ง ที่คิดว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวในกระดาษคำตอบ ถ้านักเรียนทำเครื่องหมาย X ไปแล้ว ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ชัดเจนแล้วทำเครื่องหมาย X ทับข้อใหม่ เช่น ก ข ✕ ✕ ถ้านักเรียนทำเครื่องหมายข้อใดข้อหนึ่งเกิน 1 คำตอบจะถือว่าข้อนั้นผิด เช่น ✕ ข ค ✕

1. คำในข้อใดคล้องจองกันทั้งหมด

- ก. ถ้า มา อย่า ว่า ช้า
- ข. อย่าง ยาก มาก ยิ่ง
- ค. อยู่ อย่าง คน จน จน
- ง. กัด กั้น ฉันทน์ รัก กัน

2. ข้อใดเติมคำสัมผัสคล้องจองได้ถูกต้อง

เกลียวคลื่นซัด.....1..... เสียง.....2.....ซ่าซ่า

ได้ยินทุก.....3..... เมื่อ.....4.....ทะเล

- ก. 1 มา 2 ครา 3 ว่า 4 ดัง
- ข. 1 ดัง 2 ฟัง 3 ครา 4 มา
- ค. 1 ฟัง 2 สาด 3 ครา 4 มา
- ง. 1 ฟัง 2 ดัง 3 ครา 4 มา

3. คำในข้อใดคล้องจองและมีความหมายเดียวกันกับคำว่า คลัง คลัง

- ก. ไกลคลา
- ข. หลงไหล
- ค. คลุ้มคลั่ง
- ง. คุณครู

4. คำคล้องจองข้อใดความหมายไม่เป็นไปในลักษณะเดียวกัน

ก. บนบาน - ศาลกล่าว

ข. ค้อนรับ - ขับสู้

ค. ทำดี - ทีเหลว

ง. โทก - พกถม

5. ข้อใดเป็นคำคล้องจอง 3 พยางค์

ก. อยู่เดียวดาย ในโลกกว้าง

ข. ชนเหมือนลิง ไม่อยู่นิ่ง

ค. ช่วยค้ำจุน เกื้อกูลกัน

ง. ลอยมาตาม ลำนน้ำใหญ่

6. คำในข้อใดคล้องจองกับคำว่า พลังงาน

ก. ต้องการใช้

ข. ธรรมชาติ

ค. ถคน้อยลง

ง. อาจหมดสิ้น

7. ข้อใดเป็นคำคล้องจอง 4 พยางค์

ก. รายได้เพิ่มพูน อุดหนุนกันไป

ข. ทั้งหนุ่มและสาว ตอนเช้ารีบมา

ค. ชาวไทยทั่วหล้า รักผืนแผ่นดิน

ง. อาชีพค้าขาย มีรายได้ดี

8. คำในข้อใดเป็นคำคล้องจองที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน

ก. ต้องคอยเฝ้าดู ปู่ชายทะเล

ข. ไปอยู่ที่ไหน เหลวไหลเสียจริง

ค. ต้องทอดสะพาน เพราะขึ้นคานแล้ว

ง. งานหนักไม่เอา เพราะเขาไม่สู้

9. คำในข้อใดคล้องจองและมีความหมายสัมพันธ์กับคำว่า สมานฉันท์
- สร้างสรรค์สิ่งใหม่
 - สุขสันต์ปีใหม่
 - ร่วมกันทำงาน
 - ทุกวันออกนอก
10. ข้อใดสัมผัสถูกต้อง
- เสา ชาว
 - ขวัญ สรร
 - จันทร์ จันทร์
 - ลำนํ้า ข้ามไป
11. คำในข้อใดเมื่อเลือกมาเติมในช่องว่างแล้วจะสัมผัสและได้ใจความเหมาะสม
ฉันอยากเป็นนก
โบยบินถิ่นไกล ในแดนเสรี
- บินตกไปไกล
 - จะบินไปไกล
 - บินผกผันได้
 - บินไปไหนได้
12. คำในข้อใดเมื่อเติมในช่องว่างแล้วจะได้ทั้งสัมผัสสระและสัมผัสอักษร
รับใช้ใกล้ชิด ไมตรี
- มุ่งมั่น
 - ผูกจิต
 - มุ่งหมาย
 - มิ่งมิตร
13. ข้อใดมีสัมผัสสระ
- อยากเป็นเศรษฐี
 - จงรีบเร่งลูก
 - มั่งมีศรีสุข
 - ขยันทำงาน

14. บทหรือกรองค่อไปนี้เดิมข้อความใด จะได้สัมผัสอักษร
 ความรู้หลากหลาย มากมายค้นหา
 นอกในคำราได้เอง

- ก. ศึกษา
- ข. ค้นมา
- ค. ค้นหา
- ง. อ่านมา

15. ข้อใดใช้คำสัมผัสอักษรและเห็นภาพพจน์

- ก. ผอมแห้งแรงน้อย
- ข. ยอดเขียวยิ่งใหญ่
- ค. มุ่งมาคปรารถนา
- ง. ใหญ่ยาวขาวสูง

16. ข้อใดโยงเส้นสัมผัสใน ได้ถูกต้อง

ก. คนตรีบรรเลง	ครั้น	ตรง	ขับ	ขาน
แสน	สุข	สำราญ	ใน	งาน
			รื่น	เริง
ข. คนตรีบรรเลง	ครั้น	ตรง	ขับ	ขาน
แสน	สุข	สำราญ	ใน	งาน
			รื่น	เริง
ค. คนตรีบรรเลง	ครั้น	ตรง	ขับ	ขาน
แสน	สุข	สำราญ	ใน	งาน
			รื่น	เริง
ง. คนตรีบรรเลง	ครั้น	ตรง	ขับ	ขาน
แสน	สุข	สำราญ	ใน	งาน
			รื่น	เริง

17. ข้อใดมีสัมผัสอักษร

- ก. เจ้านกกระจาบบ
- ข. มีใครสอนสั่ง
- ค. คาบหญ้าทำรัง
- ง. รังเจ้าสวดยาม

18. ข้อใดบอกลำดับวรรคของกลอนสี่ได้ถูกต้อง

- ก. วรรคสลับ วรรครับ วรรครอง วรรคส่ง
- ข. วรรครับ วรรคสลับ วรรครอง วรรคส่ง
- ค. วรรครอง วรรคส่ง วรรคสลับ วรรครับ
- ง. วรรคส่ง วรรครอง วรรครับ วรรคสลับ

19. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. สัมผัสในคือสัมผัสระหว่างวรรค
- ข. สัมผัสนอกคือสัมผัสอักษรเท่านั้น
- ค. สัมผัสในคือสัมผัสภายในวรรค
- ง. สัมผัสสระคือสระเสียงสั้นสัมผัสกับสระเสียงยาว

20. จากข้อความที่กำหนดให้ ข้อใดเหมาะที่จะเป็นวรรคสลับ

จงใคร่ครวญดู / มีอยู่เท่าไร / ก่อนจะใช้เงิน / เพลิดเพลินให้รู้

- ก. มีอยู่เท่าไร
- ข. เพลิดเพลินให้รู้
- ค. ก่อนจะใช้เงิน
- ง. จงใคร่ครวญดู

21. จากข้อความที่กำหนดให้ ข้อใดเหมาะที่จะเป็นวรรคส่ง

หนึ่งความมุ่งมั่น / ต้องไปให้ถึง / คือฝันวาดไว้ / เพื่อก้าวนำชัย

- ก. หนึ่งความมุ่งมั่น
- ข. ต้องไปให้ถึง
- ค. คือฝันวาดไว้
- ง. เพื่อก้าวนำชัย

จากข้อ 22 - 23 กลอนสี่ที่กำหนดให้ลำดับวรรคไม่ถูกต้อง ให้นักเรียนลำดับใหม่ ให้ถูกต้อง

- 22.
1. ที่ผ่านเข้ามา	2. ชีวิตยุคใหม่
3. รับรู้เหตุการณ์	4. จับไว้อสื่อสาร

- ก. 4 1 2 3
- ข. 3 1 4 2
- ค. 2 1 3 4
- ง. 2 4 3 1

23. 1. ลักไปทำพันธุ์ 2. ประเทศยิ่งใหญ่
 3. นีซีของไทย 4. ข้าวหอมมะลิ
- ก. 2 3 4 1
ข. 4 3 2 1
ค. 2 1 3 4
ง. 4 1 3 2
24. ข้อใดเป็นลำดับที่ถูกต้องในการแต่งกลอนจากภาพ
- ก. ภาพ เขียนเป็นร้อยกรอง หารายละเอียดจากภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว
ข. หารายละเอียดจากภาพ ภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว เขียนเป็นร้อยกรอง
ค. ภาพ หารายละเอียดจากภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว เขียนเป็นร้อยกรอง
ง. ภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว เขียนเป็นร้อยกรอง หารายละเอียดจากภาพ
25. เมื่อเห็นภาพ “คอกบัว” ข้อใดเป็นข้อมูลการแต่งกลอนที่มีการเปรียบเทียบ และสร้างสรรค์
- ก. คอกบัวเกิดจากคม เมื่อบานสะอาดบริสุทธิ์ เหมือนคนระดับต่ำแต่มีคุณธรรม
ข. คอกบัวขวางงามอยู่ในหนอง มีปลาว่ายวนไปมาหอมอ่อน ๆ
ค. คอกบัวขวางงาม สะอาด มีสิ่งบินค่อมเกสร
ง. คอกบัวบานมากมายเต็มบึง สังกลั่น
26. เมื่อกำหนดหัวข้อ “ไม้ไผ่” ให้ ข้อใดแต่งกลอนได้ใจความเกี่ยวข้องกับชัดเจนที่สุด
- ก. ทำกระท่อมฟาง ไร่อย่างมีค่า สุ่มไถ่สุ่มปลา มัคกล้าก็ดี
ข. เมื่ออ่านหนังสือ คิดหรือไม่นั่น กระดาษใช้กัน นั้นจากสิ่งใด
ค. เสียงเพลงแว่วดัง ฟังเสียงประสาน มีก้นมานาน ในย่านเมืองจีน
ง. ทำเป็นอาหาร รับประทานถ้วนหน้า ชุบแกงนำมา แบ่งปันกันกิน
27. เมื่อกำหนดหัวข้อ “กรู” ให้ ข้อใดใช้คำในการแต่งกลอนได้ดี และมีความหมายเหมาะสมที่สุด
- ก. ทั้งคู่ทั้งคำ ว่าสารพัด แล้วยังให้หัด ขิคเขียน ก ไก่
ข. รักใคร่เลี้ยงดู อุ่มชูชิดใกล้ ให้เราก้าวไกล แต่เล็กจนโต
ค. สังกานนักเรียน ทั้งเขียนทั้งดี นักเรียนคนนี้ จะจดจำไว้
ง. แม่พิมพ์ผู้สร้าง จี๋ทางศตไศ ถูกศิษย์ก้าวไกล ในวิชาการ

28. คำใดเมื่อนำมาแทนคำที่ขีดเส้นใต้แล้วมีความหมายคงเดิม ไพเราะและมีสัมผัสใน

ดอกไม้กลิ่นบาน ตำราเรียนไทย
นกร้องก้องไป สุขใจได้ชม

- ก. นุปลา
- ข. นุขมา
- ค. ผกา
- ง. มาลี

29. บทร้อยกรองต่อไปนี้ถ้าจะแก้ไขวรรคที่ 2 ใหม่ให้ไพเราะ ควรเป็นอย่างไร

คืนนี้มีดาว สกุวห้องฟ้า
สุดแสนงามตา ช่างนำภิรมย์

- ก. พร่างพราวบนฟ้า
- ข. เกลื่อนอยู่บนฟ้า
- ค. อยู่เต็มห้องฟ้า
- ง. วาววับจับตา

30. ข้อใดใช้คำที่มีความหมายโดยนัยว่า “คุณ รุนแรง เล็กแต่เก่ง” แต่งกลอนสื่อความได้ดีที่สุด

- ก. คนไทยใจกล้า ไครมารุกราน จิตใจกล้าหาญ ค่อด้านศัตรู
- ข. อย่าคิดรุกราน หาญเข้ามาสู้ ไทยพริกขี้หนู สู้ไม่เคยถอย
- ค. ขวานทองของไทย ไครอย่าหาญกล้า ย้ายบีทา เข้ามารุกราน
- ง. แหลมทองของเรา ไครเข้าครอบครอง ชาวไทยทั้งผอง ปกป้องรักษา

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึกทักษะ

1. ก	16. ข
2. ง	17. ข
3. ข	18. ก
4. ก	19. ก
5. ข	20. ก
6. ก	21. ข
7. ง	22. ง
8. ง	23. ข
9. ก	24. ก
10. ข	25. ก
11. ก	26. ก
12. ง	27. ง
13. ก	28. ง
14. ก	29. ก
15. ง	30. ก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก จ

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
การเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โดย

นายนิพนธ์ โพธิ์ไทร

โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุรรัมย์ เขต 2

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ

2. สาระสำคัญ

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด คือคำ 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกดมีสระเสียงเดียวกัน มาคล้องจองกัน การมีความรู้เรื่องคำคล้องจองในเบื้องต้นนั้นทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการใช้คำคล้องจองได้ดียิ่งขึ้น

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์ง่าย ๆ ได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)

4.1 นักเรียนเขียนคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกดได้ (K)

4.2 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มได้อย่างเป็นระบบ (P)

4.3 นักเรียนรับผิดชอบในการทำงาน (A)

5. สาระการเรียนรู้

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ขั้นนำ

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนเล่นเกมไข่ทองคล้องกัน (ภาคผนวก) เพื่อสร้างความเชื่อมโยงในการเขียนคำ

คล้องจองในบทเรียน

6.2 ชั้นสอน

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ในแต่ละกลุ่มให้มีนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ละครันในอัตรา 1:2:1 แต่ละกลุ่มเลือกประธาน รองประธาน เลขานุการ ครูทำ ความเข้าใจกับนักเรียนที่เรียนเก่งให้ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน ผลงานของกลุ่มคือผลงานของ ทุกคน ส่วนการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเป็นผลงานของตนเอง

- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับใบความรู้จากครูและศึกษาใบความรู้ (ภาคผนวก)

- นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาในใบความรู้เพื่อให้มีความเข้าใจยิ่งขึ้น

- ครูตรวจสอบความรู้ โดยถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ที่ศึกษาพร้อมกับให้นักเรียน ยกตัวอย่างคำคล้องจองคิดต่อกัน 4-5 คน ให้ตัวแทนนักเรียนหนึ่งคนออกไปเขียนคำคล้องจอง นั้น ๆ บนกระดานดำ เสร็จแล้วนักเรียนทุกคนอ่านคำคล้องจองนั้นพร้อมกัน

- นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1

- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงาน แล้วนำผลงานส่งครู

- นักเรียน ครู ร่วมประเมินผลงาน วิจารณ์ผลงาน ให้กำลังใจ และแนะนำส่วนที่ต้อง

ปรับปรุง

- นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก แล้วนำเสนอ

ขั้นสรุป

- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญของการเรียน

- สรุปคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน เช่นความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความสะอาด

- เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติมถ้ามีข้อสงสัย

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- เกมไข่ทองคล้องกัน

- ใบความรู้เรื่องคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

- แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 1

8. การวัดผลประเมินผล

- ด้านความรู้ ประเมินจากการตรวจผลงาน

- ด้านทักษะ ประเมินจากการปฏิบัติงาน

- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประเมินจากการแสดงออก

8.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

- ประเมินผลงาน

- ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.2 เครื่องมือประเมินผล

- แบบประเมินผลงาน
- แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.3 เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนมีผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนมีพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

.....

11. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ
ด้านคุณลักษณะ)

.....

11.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....

11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ ผู้สอน
 (.....)

..... /

มหาวิทยาลัยราชภัฏบรียาม
 Buriram Rajabhat University

เกมไข่ทองคล้องกัน

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เรื่องคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียน ค้อ คำคล้องจอง ได้รวดเร็ว
2. เพื่อให้ นักเรียน นำ ความรู้ จาก การ เล่น เกม ใ้ เป็น แนว ทาง ใน การ แต่ง คำ ประพันธ์

อุปกรณ์

กระดาษชิ้นเล็ก ๆ ที่เขียนคำคล้องจอง ม้วนเป็นจลาจลใส่รวมกันในภาชนะ รวม 28 คำ (ตามจำนวนนักเรียน) ดังนี้

- ชุดที่ 1 นา ขา ถ่า จ้า อา ตา ม้า
ชุดที่ 2 ขอ ต่อ ขอ รอ วอ ก้อ หม้อ
ชุดที่ 3 ไกล ไล่ ไหม ให้ โก้ ใส ใส
ชุดที่ 4 หู อู่ ภู ฐ อยู่ ฐู่ ฟู

วิธีดำเนินการ

1. ครูอธิบายและสาธิตการเล่นเกม
2. ให้ผู้เล่นทั้งหมดจับจลาจลคำต่าง ๆ ถือไว้คนละใบโดยไม่ต้องคลี่ดู
3. ให้สัญญาณเริ่มเล่น ผู้เล่นจะคลี่ดูจลาจลคำ แล้วรีบวิ่งหาผู้ที่มีคำคล้องจองกับตนให้เร็วที่สุด ได้ก็คนก็คล้องมือกันไว้เหมือนลูกโซ่เมื่อครบ 7 คน ให้รีบวิ่งไปเขียนคำคล้องจองของตนติดต่อกันจนครบ บนกระดานดำ กลุ่มใดเขียนคำคล้องจองถูกต้องและเสร็จก่อนเป็นฝ่ายชนะ

หมายเหตุ

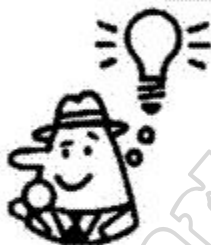
ในกรณีที่จับมือต่อกันแล้วยังไม่ครบ 7 คนหรือมีผู้มาเข้ากลุ่มคำคล้องจองไม่ถูกต้อง ผู้เล่นต้องแยกตัวออกจาก โซ่เดิม แล้วหากกลุ่มที่มีคำคล้องจองกับตนใหม่ให้ครบและถูกต้อง

ใบความรู้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด คือคำ 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด มีเสียงสระเดียวกันมากคล้องจองกัน

ตัวอย่าง

- คำคล้องจองที่มีสระเสียงเดียวกัน เช่น
 คี คล้องจองกับ มี
 ไป คล้องจองกับ ใน
- คำคล้องจองที่มีสระเสียงเดียวกันและอาจมีเสียงวรรณยุกต์แตกต่างกันก็ได้ เช่น
 ไก่ส คล้องจองกับ ไต้
 มา คล้องจองกับ น้ำ

แบบประเมินผลงาน (ใช้กับทุกแผน)

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เรื่องคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

เลขที่	ข้อ สกจ	คะแนนที่ได้ (เต็ม 10 คะแนน)	สรุป ผ่าน /ไม่ผ่าน
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			
21.			
22.			
23.			
24.			
25.			
26.			
27.			
28.			

เกณฑ์การผ่านการประเมิน ทำถูกต้องได้ข้อละ 1 คะแนน
ทำไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน
รวมคะแนนแล้วต้องได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป

องชื่อ ผู้ประเมิน
(นายนิพนธ์ โพธิ์ไทร)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำอธิบายเกณฑ์
แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

การวางแผน 4 คะแนน เป็นดังนี้

- มีการแบ่งหน้าที่และกระบวนการทำงานเป็นขั้นตอนชัดเจน ได้ 4 คะแนน
- มีการแบ่งหน้าที่แต่ขั้นตอนการทำงานไม่ชัดเจน ได้ 3 คะแนน
- ทำงานโดยไม่มีวางแผน ได้ 1-2 คะแนน

บรรยากาศการทำงาน 3 คะแนน เป็นดังนี้

- ร่วมมือกันทำงานดีมาก ทำงานด้วยความราบรื่นเสร็จทันเวลา ได้ 3 คะแนน
- ร่วมมือกันทำงานดี งานส่วนใหญ่ราบรื่น ทันเวลา ได้ 2 คะแนน
- ไม่กระตือรือร้นในการทำงาน งานเสร็จไม่ทันเวลา ได้ 1 คะแนน

รับฟังความคิดเห็น 4 คะแนน เป็นดังนี้

- มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและยอมรับเหตุผลที่ถูกต้อง ได้ 4 คะแนน
- มีสมาชิกส่วนน้อยที่ขัดแย้งและไม่ยอมรับเสียงส่วนใหญ่ ได้ 2-3 คะแนน
- รับฟังความคิดเห็นของผู้ใดผู้หนึ่งในกลุ่มเพียงผู้เดียว ได้ 1 คะแนน

การนำเสนอ 4 คะแนน เป็นดังนี้

- แนะนำตนเอง เสียงดังชัดเจน มั่นใจ วิธินำเสนอน่าสนใจมาก ได้ 4 คะแนน
- แนะนำตนเอง เสียงดังชัดเจน แต่การนำเสนอไม่น่าสนใจ ได้ 2-3 คะแนน
- ไม่แนะนำตนเอง เสียงเบา ประหม่า การนำเสนอไม่น่าสนใจ ได้ 1 คะแนน

ผลงาน 5 คะแนน เป็นดังนี้

- ผลงานถูกต้อง เรียบร้อยดีมาก ได้ 5 คะแนน
- ผลงานถูกต้อง ไม่ค่อยสะอาดเรียบร้อย ได้ 3-4 คะแนน
- ผลงานถูกต้องเป็นบางส่วน ไม่สะอาดเรียบร้อย ได้ 1-2 คะแนน

หมายเหตุ ใช้เกณฑ์นี้กับทุกแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีแบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล (ใช้กับทุกแผนที่ต้องการประเมินรายบุคคล)

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เรื่องคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

เลขที่	ข้อ - พฤติกรรม	ความสนใจ (5)	ความร่วมมือ (5)	การแสดงความคิดเห็น (5)	การตอบคำถาม (5)	รวม (20)
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						
11.						
12.						
13.						
14.						
15.						
16.						
17.						
18.						
19.						
20.						
21.						
22.						
23.						
24.						
25.						
26.						
27.						
28.						

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

รวมทุกรายการแล้วต้องได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

(นายนิพนธ์ โทษีไทร)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำอธิบายเกณฑ์
แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

ความสนใจ 5 คะแนน เป็นดังนี้

- มีความสนใจคงอยู่กับการเรียนดีมาก	ได้ 5 คะแนน
- มีความสนใจในการเรียนเป็นส่วนใหญ่	ได้ 3-4 คะแนน
- ไม่ค่อยตั้งใจเรียน	ได้ 1-2 คะแนน
- ไม่ตั้งใจเรียน	ได้ 0 คะแนน

ความร่วมมือ 5 คะแนน เป็นดังนี้

- ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี	ได้ 5 คะแนน
- ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่	ได้ 3-4 คะแนน
- ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม	ได้ 1-2 คะแนน
- ไม่ให้ความร่วมมือ	ได้ 0 คะแนน

การแสดงความคิดเห็น 5 คะแนน เป็นดังนี้

- แสดงความคิดเห็นทุกครั้งที่มีการขอความเห็น	ได้ 5 คะแนน
- แสดงความคิดเห็นเป็นส่วนใหญ่ที่มีการขอความเห็น	ได้ 3-4 คะแนน
- ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น	ได้ 1-2 คะแนน
- ไม่แสดงความคิดเห็น	ได้ 0 คะแนน

การตอบคำถาม 5 คะแนน เป็นดังนี้

- ตอบคำถามทุกครั้งคำถามและตอบถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	ได้ 5 คะแนน
- ตอบคำถามบ่อยแต่ไม่ทุกครั้ง	ได้ 3-4 คะแนน
- ไม่ค่อยตอบคำถาม	ได้ 1-2 คะแนน
- ไม่ตอบคำถาม	ได้ 0 คะแนน

หมายเหตุ ใช้เกณฑ์การให้คะแนนนี้ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการใช้แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกด

เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. สาระสำคัญ

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกด คือคำ 1 พยางค์ ที่มีเสียงสระเดียวกัน และมีตัวสะกดในมาตราเดียวกันมาคล้องจองกัน การมีความรู้เรื่องคำคล้องจอง 1 พยางค์ เป็นพื้นฐานในการเขียนบทหรือกรองได้ดีขึ้น

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์ง่ายๆ ได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)

4.1 นักเรียนเขียนคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกดได้ (K)

4.2 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มได้อย่างเป็นระบบ (P)

4.3 นักเรียนรับผิดชอบในการทำงาน (A)

5. สาระการเรียนรู้

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกด

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ขั้นนำ

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนเล่นปริศนาคำทาย (ภาคผนวก) เพื่อให้เกิดความเข้าใจเสียงของคำสัมผัส

คล้องจอง

6.2 ชั้นสอน

- แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คนที่ไม่ใช่กลุ่มเดิมเมื่อชั่วโมงก่อนโดย
ในแต่ละกลุ่มให้มีนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน ละครันในอัตรา 1:2:1 แต่ละกลุ่มส่งตัวแทน
มารับใบความรู้จากครู

- นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ (ภาพผนวก)
- นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาในใบความรู้เพื่อให้มีความเข้าใจยิ่งขึ้น
- ครูสอบถามความรู้นักเรียน และอธิบายเพิ่มเติม
- นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำคล้องจองติดต่อกัน ให้ตัวแทนนักเรียนหนึ่งคนออกไป
เขียนคำคล้องจองนั้น ๆ บนกระดานดำ เมื่อเขียนเสร็จแล้ว นักเรียนอ่านคำคล้องจองนั้นพร้อมกัน
- นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมในใบงาน
- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงาน
- นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 2
- นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัด

6.3 ชั้นสรุป

- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียน
- สรุปคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน เช่นความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความสะอาด
- เปิด โอกาสให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติมถ้ามีข้อสงสัย

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- ปริศนาคำทาย
- ใบความรู้เรื่องคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกด
- แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ชุดที่ 2

8. การวัดผลประเมินผล

- ด้านความรู้ ประเมินจากการตรวจผลงาน
- ด้านทักษะ ประเมินจากการปฏิบัติงาน
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประเมินจากการการแสดงผล

8.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

- ประเมินผลงาน
- ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.2 เครื่องมือประเมินผล

- แบบประเมินผลงาน
- แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.3 เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนมีผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนมีพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

.....

11. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ
ด้านคุณลักษณะ)

.....

11.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....

11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ ผู้สอน
 (.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
 Rajabhat University

ปริศนาคำทาย

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เรื่องคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกด

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เกิดความเข้าใจเสียงของคำสัมผัสคล้องจอง และเกิดความคิดสร้างสรรค์

อุปกรณ์

ปริศนาคำทายพิมพ์ใส่กระดาษ จำนวน 10 ข้อ พร้อมเฉลย (ให้เฉพาะฝ่ายทายเท่านั้น)

วิธีดำเนินการ

1. ครูอธิบายและสาธิตการเล่นเกม
2. แบ่งผู้เล่นออกเป็น 2 กลุ่ม
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนจับฉลากปริศนาคำทาย กลุ่มละ 5 ข้อ
4. แต่ละกลุ่มผลัดกันเป็นฝ่ายทายและเป็นฝ่ายตอบ ถ้าเป็นฝ่ายทายให้นักเรียนในกลุ่มแบ่งกันอ่านคำทายเป็นวรรคติดต่อกันในแต่ละข้อ และต้องทายจนหมดทุกข้อ ฝ่ายตอบ ตอบไปทีละข้อจนจบ ให้เวลาตอบข้อละไม่เกิน 1 นาที แล้วจึงให้ฝ่ายตอบกลับมาเป็นฝ่ายทาย

วิธีการวัดผล

ฝ่ายใดตอบถูกมากกว่าเป็นฝ่ายชนะ

ปริศนาคำทายที่กำหนดให้

1. ชื่อเครื่องดนตรี ที่มีปากบาน ใช้เป่าขับขาน ประสานเสียงเพลง	คำตอบ แตร
2. ภายพาดกลอนเหลืออง ตัวเขื่องนักรหนา เรียกพยัคฆา อยู่ปากกินสัตว์	คำตอบ เสือ
3. ที่ปรุงอาหาร ทุกบ้านต้องมี คูแฉให้ดี ที่ทำกับข้าว	คำตอบ ครก
4. เป็นคำลงท้าย เด็กชายชอบใช้ คำสุภาพไทย ใช้พูดรับคำ	คำตอบ ครับ
5. ปีใหม่ไทยเรา แต่เก่าสืบมา รคน้ำปูย่า ธิบมาขอพร	คำตอบ วันสงกรานต์
6. ทำหน้าที่สอน เด็กอ่อนเด็กแก่ นักเรียนกลัวเกรง ต้องเร่งรีบเรียน	คำตอบ ครู
7. หมายถึงช่องว่าง สัตว์ต่างอาศัย ที่กลวงเข้าไป อยู่ในดินไม้	คำตอบ โพรง
8. ถัดจากวันนี้ จะมีอีกวัน เราเรียกวันนั้น ว่าวันอะไร	คำตอบ วันพรุ่งนี้
9. ห่มผ้าจีวร ตั้งสอนธรรมะ สาวคนคัวันพระ ถดละมัวมา	คำตอบ พระสงฆ์
10. คำคำมิดหมี่ ใช้ค้อนทุบตี กัดแก่งเหลือที่ ยิงตียิงกัด	คำตอบ สิว

ใบความรู้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกด

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกด คือคำ 1 พยางค์ ที่มีเสียงสระเดียวกันและมีตัวสะกดในมาตราเดียวกันมาคล้องจองกัน

ตัวอย่าง

- คำคล้องจองที่มีสระเสียงเดียวกันมีตัวสะกดมาตราเดียวกัน เช่น
 เรียบ คล้องจองกับ เขียน
 บุญ คล้องจองกับ กุณ
- คำคล้องจองที่มีสระเสียงเดียวกันตัวสะกดในมาตราเดียวกันและอาจมีเสียงวรรณยุกต์แตกต่างกันก็ได้ เช่น
 สูง คล้องจองกับ มุ่ง
 กล้าย คล้องจองกับ ช่วย

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องคำคล้องจอง 2 พยางค์

เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. สาระสำคัญ

คำคล้องจอง 2 พยางค์ คือคำที่มี 2 พยางค์ ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาคล้องจองกัน อาจเป็นพยางค์แรกหรือพยางค์หลังคล้องจองกันก็ได้ ผู้เรียนที่มีความรู้เรื่องคำคล้องจอง จะสามารถนำไปใช้เขียนบทหรือกรองได้ง่ายขึ้น

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์ง่าย ๆ ได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)

4.1 นักเรียนเขียนคำคล้องจอง 2 พยางค์ ที่เสียงพยางค์ท้ายของคำแรกคล้องจองกับพยางค์หน้าของคำหลังได้ (K)

4.2 นักเรียนเขียนคำคล้องจอง 2 พยางค์ ที่เสียงพยางค์หลังของคำหน้าคล้องจองกับพยางค์หลังของคำหลังได้ (K)

4.3 นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่มได้อย่างเป็นระบบ (P)

4.4 นักเรียนรับผิดชอบในการทำงาน (A)

5. สาระการเรียนรู้

คำคล้องจอง 2 พยางค์

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ขั้นนำ

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
- นักเรียนเล่นเกม โข่งทองคล้องใจ (ภาคผนวก) เพื่อให้เกิดความเข้าใจเสียงคำสัมผัสคล้องจองและเกิดจินตนาการ ในการใช้คำสัมผัสคล้องจอง

6.2 ขั้นสอน

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ในแต่ละกลุ่มให้นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ละครันในอัตรา 1:2:1
- นักเรียนแต่ละกลุ่มรับใบความรู้จากครูและร่วมกันศึกษาใบความรู้ (ภาคผนวก)
- นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาใบความรู้เพื่อให้ความเข้าใจยิ่งขึ้น
- ครูตรวจสอบความรู้ โดยถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ที่ศึกษาพร้อมกับให้นักเรียนยกตัวอย่างคำคล้องจองติดต่อกัน 3-4 คน ให้ตัวแทนนักเรียนหนึ่งคนออกไปเขียนคำคล้องจองนั้น ๆ บนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงคำคล้องจองพร้อมกัน 2-3 เที่ยว

- นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 3
- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงาน
- นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก

6.3 ขั้นสรุป

- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญของการเรียน
- สรุปคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน เช่นความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความสะอาด
- เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติมถ้ามีข้อสงสัย

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- เกม โข่งทองคล้องใจ
- ใบความรู้เรื่องคำคล้องจอง 2 พยางค์
- แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 3

8. การวัดผลประเมินผล

- ด้านความรู้ ประเมินจากการตรวจผลงาน
- ด้านทักษะ ประเมินจากการปฏิบัติงาน
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประเมินจากการแสดงออก

8.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

- ประเมินผลงาน
- ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.2 เครื่องมือประเมินผล

- แบบประเมินผลงาน
- แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.3 เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนมีผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนมีพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

.....

11. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ
ด้านคุณลักษณะ)

.....

11.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....

11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
 Rajabhat Ramphat University

เกมโชว์ทองคำดั่งใจ

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เรื่องคำคล้องจอง 2 พยางค์

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เกิดความเข้าใจเสียงของคำสัมผัสคล้องจอง
2. เพื่อให้นักเรียนนำความรู้จากการเล่นเกม ใช้เป็นแนวทางในการแต่งบทหรือกรอของ
3. เพื่อความสนุกสนาน

อุปกรณ์

วิธีดำเนินการ

1. ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเล่นเกม
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ให้แต่ละฝ่ายจับฉลากว่าฝ่ายใดจะได้เริ่มเล่นก่อน
3. ให้ตัวแทนแต่ละฝ่ายออกมาเขียนคำคล้องจองบนกระดานดำ (แบ่งเขียนคนละข้างของกระดานดำ)
4. ฝ่ายที่เริ่มเล่นก่อนจะเป็นคนตั้งคำคล้องจองไว้ 2 คำ
5. ให้อีกฝ่ายนำคำสุดท้ายมาเขียนแล้วเติมคำคล้องจองเองอีก 1 คำ เล่นสลับกันจนจบ โดยให้นักเรียนทุกคนปรบมือให้จังหวะขณะที่ช่วยกันคิดคำคล้องจอง
6. นักเรียนทุกคนอ่านคำที่เขียนบนกระดานดำพร้อมกัน โดยปรบมือให้จังหวะทุกคำ

ตัวอย่าง

ฝ่าย ก	ฝ่าย ข
ปีใหม่ ใจดี	ใจดี มีสุข
มีสุข ทุกที่	ทุกที่ ดิจริง
ดิจริง สิ่งของ	สิ่งของ มองหา
มองหา ผ้าใหม่	ผ้าใหม่ ใครซื้อ

ใบความรู้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

คำคล้องจอง 2 พยางค์

คำคล้องจอง 2 พยางค์ มีลักษณะดังนี้

1. คำคล้องจอง 2 พยางค์ คือคำ 2 พยางค์มาคล้องจองกัน โดยพยางค์หลังของคำแรกมีเสียงคล้องจองกับพยางค์แรกของคำหลัง เช่น

อยู่ดี มีสุข ทุกคน

2. คำคล้องจอง 2 พยางค์ คือคำ 2 พยางค์มาคล้องจองกัน โดยพยางค์หลังของคำแรกมีเสียงคล้องจองกับพยางค์หลังของคำหลัง เช่น

โรงเรียน พากเพียร อ่านเขียน

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องคำคล้องจอง 3 พยางค์

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลาสอน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. สาระสำคัญ

การเขียนคำคล้องจอง 3 พยางค์ เป็นการนำเอาคำที่มี 3 พยางค์ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาคล้องจองกันตามที่กำหนด ผู้เรียนที่มีความรู้เรื่องคำคล้องจอง 3 พยางค์ จะสามารถนำไปเป็นประโยชน์ในการเขียนบทหรือกรอ

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์ง่าย ๆ ได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)

4.1 นักเรียนเขียนคำคล้องจอง 3 พยางค์ ที่เสียงพยางค์สุดท้ายของคำหน้ามีเสียงคล้องจองกับพยางค์หน้าของคำหลังได้ (K)

4.2 นักเรียนเขียนคำคล้องจอง 3 พยางค์ ที่เสียงพยางค์สุดท้ายของคำหน้ามีเสียงคล้องจองกับพยางค์ที่ 2 ของคำหลังได้ (K)

4.3 นักเรียนเขียนคำคล้องจอง 3 พยางค์ ที่เสียงพยางค์สุดท้ายของคำหน้ามีเสียงคล้องจองกับพยางค์สุดท้าย ของคำหลังได้ (K)

4.4 นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่ม ได้อย่างเป็นระบบ (P)

4.5 นักเรียนรับผิดชอบในการทำงาน (A)

5. สาระการเรียนรู้

คำคล้องจอง 3 พยางค์

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ขั้นนำ

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
- ครูและนักเรียนทบทวนคำคลังของที่เรียนมาจากชั่วโมงก่อน

6.2 ขั้นสอน

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยในแต่ละกลุ่มให้มีนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกันในอัตรา 1:2:1 แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับใบความรู้จากครู (ภาคผนวก)
 - นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้ และตอบคำถามครูเพื่อให้เข้าใจเพิ่มขึ้น
 - นักเรียนร่วมกันยกตัวอย่างคำคลังของติดต่อกัน ให้ตัวแทนนักเรียนหนึ่งคนออกไปเขียนคำคลังของนั้น ๆ บนกระดานดำ
 - นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 4
 - นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงาน
 - นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึก
- ### 6.3 ขั้นสรุป
- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญของการเรียน
 - ครูเน้นให้เห็นความสำคัญของการมีคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- ใบความรู้เรื่องคำคลังของ 3 พยางค์
- แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 4

8. การวัดผลประเมินผล

- ด้านความรู้ ประเมินจากการตรวจผลงาน
- ด้านทักษะ ประเมินจากการปฏิบัติงาน
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประเมินจากการปฏิบัติงาน การแสดงออก

8.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

- ประเมินผลงาน
- ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.2 เครื่องมือประเมินผล

- แบบประเมินผลงาน

- แบบประเมินการปฏิบัติงานกลุ่ม
- แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.3 เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนมีผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนมีพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ

10. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

...../.....

11. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ
ด้านคุณลักษณะ)

.....

11.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....

11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
 Rajabhat University

ใบความรู้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

คำคล้องจอง 3 พยางค์

คำคล้องจอง 3 พยางค์ มีสัมผัสคล้องจอง 3 ลักษณะ ดังนี้

1. คำคล้องจอง 3 พยางค์ คือคำ 3 พยางค์ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีเสียงคล้องจองกัน โดยพยางค์หลังของคำแรกมีเสียงคล้องจองกับพยางค์แรกของคำหลัง เช่น

เห็นความดี มีคุณค่า

2. คำคล้องจอง 3 พยางค์ คือคำ 3 พยางค์ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีเสียงคล้องจองกัน โดยพยางค์สุดท้ายของคำแรกมีเสียงคล้องจองกับพยางค์ที่ 2 ของคำหลัง เช่น

ฟ้ามีคัล่า ไกลล์คำแล้ว

3. คำคล้องจอง 3 พยางค์ คือคำ 3 พยางค์ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีเสียงคล้องจองกัน โดยพยางค์สุดท้ายของคำแรกมีเสียงคล้องจองกับพยางค์สุดท้ายของคำหลัง เช่น

แสงสุกใส ของเทียนไข

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องคำคล้องจอง 4 พยางค์

เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. สาระสำคัญ

การเขียนคำคล้องจอง 4 พยางค์ เป็นการนำคำ 4 พยางค์ มาคล้องจองกันตามรูปแบบที่กำหนด การเรียนรู้คำคล้องจอง 4 พยางค์จะเป็นพื้นฐานการแต่งบทหรือกรองประเภทต่าง ๆ

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์ง่าย ๆ ได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P)

ด้านคุณลักษณะ (A)

4.1 นักเรียนเขียนคำคล้องจอง 4 พยางค์ได้ (K)

4.2 นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่มได้อย่างเป็นระบบ (P)

4.3 นักเรียนรับผิดชอบในการทำงาน (A)

5. สาระการเรียนรู้

คำคล้องจอง 4 พยางค์

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ชี้นำ

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนเล่นเกมหาทางกลับบ้าน (ภาคผนวก)

6.2 ชั้นสอน

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ตามรูปแบบที่เลขปฏิบัติในช่วงโมงก่อน
- นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้ที่ได้รับจากครู (ภาคผนวก)
- นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำคล้องจอง 4 พยางค์ ติดต่อกันอย่างหลากหลาย ครูเน้นการยกตัวอย่างคำ ควรเป็นคำที่มีความหมาย
- นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 5
- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงาน นำผลงานส่งครู
- นักเรียน ครู ร่วมประเมินผลงาน วิจารณ์ผลงาน ให้กำลังใจ และแนะนำส่วนที่ต้อง

ปรับปรุง

- นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัด แล้วนำเสนอครู

6.3 ชั้นสรุป

- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่องคำคล้องจอง 4 พยางค์
- สรุปคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- เกมหาทางกลับบ้าน
- ใบความรู้เรื่องคำคล้องจอง 4 พยางค์
- แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 5

8. การวัดผลประเมินผล

- ด้านความรู้ ประเมินจากการตรวจผลงาน
- ด้านทักษะ ประเมินจากการปฏิบัติงาน
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประเมินจากการปฏิบัติงาน การแสดงออก

8.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

- ประเมินผลงาน
- ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.2 เครื่องมือประเมินผล

- แบบประเมินผลงาน
- แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.3 เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนมีผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนมีพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

.....

11. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ
ด้านคุณลักษณะ)

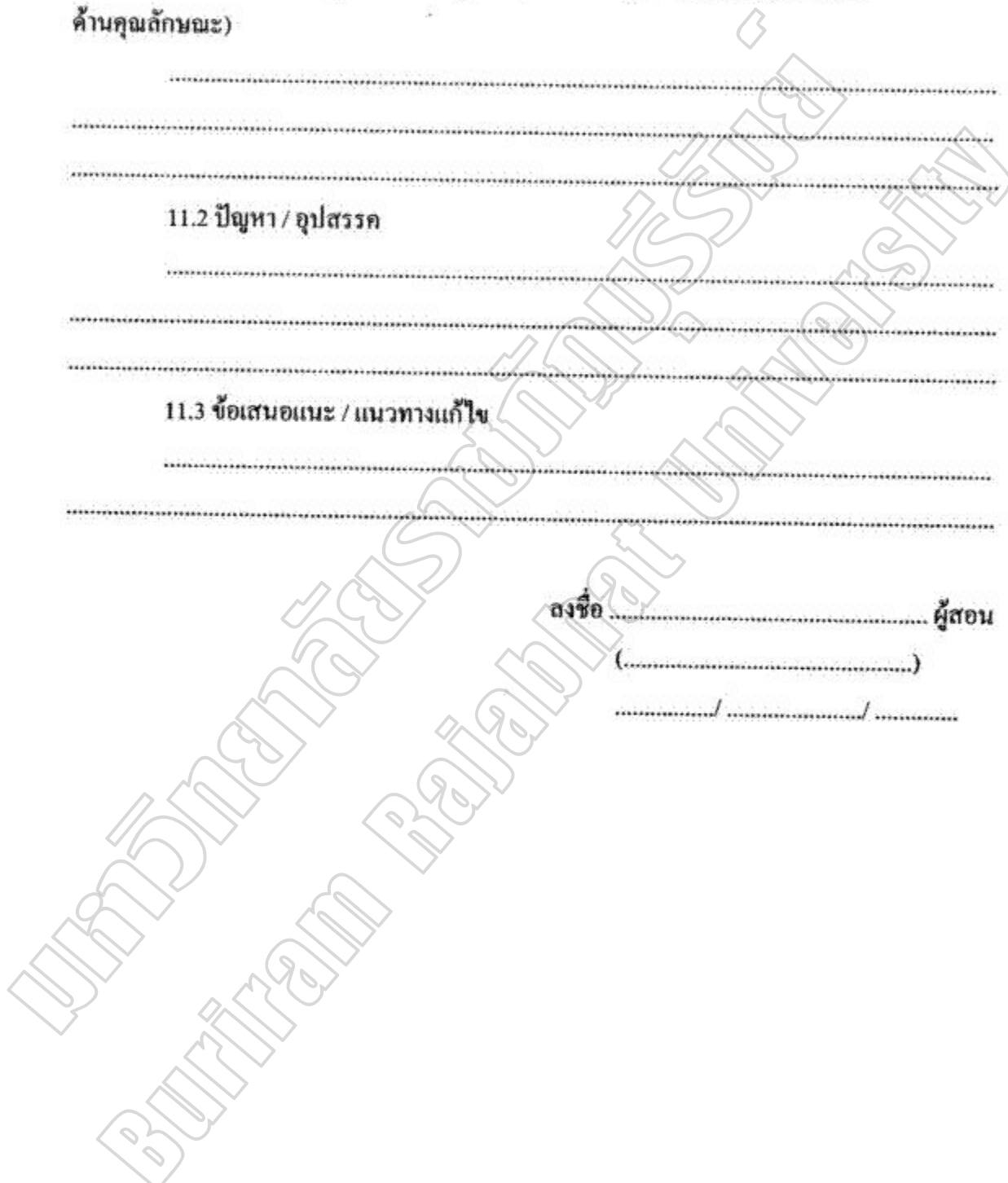
11.2 ปัญหา / อุปสรรค

11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

...../...../.....

เกมหาทางกลับบ้าน

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เรื่องคำคล้องจอง 4 พยางค์

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกหาคำสัมผัสคล้องจอง
2. เพื่อให้นักเรียนนำความรู้จากการเล่นเกม ใช้เป็นแนวทางในการแต่งบทหรือกรอง
3. เพื่อความสนุกสนาน

อุปกรณ์

1. ตารางเกมหาทางกลับบ้าน จำนวน 4 แผ่น
2. กระดาษขาวมีเส้น จำนวน 4 แผ่น

วิธีดำเนินการ

แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มรับแผ่นตารางเกมแล้วช่วยกันลากเส้นไปตามทิศทางหัวลูกศรจากหมายเลข 1 2 3 หรือ 4 ที่ขึ้นต้นว่า...เปิดน้อยชี้เห่ แล้วดื่อกับคำคล้องจองอื่น ๆ ให้ถูกต้องต่อไปจนจบ (มีคำให้เลือกหลายชุด เลือกเฉพาะชุดที่ถูกต้อง) เมื่อลากเสร็จแล้วนำคำที่ลากต่อกันนั้นมาเขียนเป็นบทหรือกรองในกระดาษที่แจกให้ พร้อมตั้งชื่อเรื่อง กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ

ใบความรู้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

คำคล้องจอง 4 พยางค์

คำคล้องจอง 4 พยางค์ มีสัมผัสคล้องจอง 4 ลักษณะ ดังนี้

1. คำคล้องจอง 4 พยางค์ คือคำ 4 พยางค์ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีเสียงคล้องจองกัน โดยพยางค์สุดท้ายของคำแรกมีเสียงคล้องจองกับพยางค์แรกของคำหลัง เช่น
 บาปบุญคุณโทษ โปรดจงคิดดู

2. คำคล้องจอง 4 พยางค์ คือคำ 4 พยางค์ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีเสียงคล้องจองกัน โดยพยางค์สุดท้ายของคำแรกมีเสียงคล้องจองกับพยางค์ที่ 2 ของคำหลัง เช่น
 รดราขวั*ก*ไขว*ว* แล่นไปแล่นมา

3. คำคล้องจอง 4 พยางค์ คือคำ 4 พยางค์ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีเสียงคล้องจองกัน โดยพยางค์สุดท้ายของคำแรกมีเสียงคล้องจองกับพยางค์ที่ 3 ของคำหลัง เช่น
 หน้ามีด*ค*าม*ว* จึงทำ*ช*ั่วไป

4. คำคล้องจอง 4 พยางค์ คือคำ 4 พยางค์ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีเสียงคล้องจองกัน โดยพยางค์สุดท้ายของคำแรกมีเสียงคล้องจองกับพยางค์สุดท้ายของคำหลัง เช่น
 ที่บ้านคุณ*น*าย*ย* ทำขนม*น*าย*ย*

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องการเขียนคำสัมผัสสระ

เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. สาระสำคัญ

การเขียนคำสัมผัสสระ เป็นการเขียนคำคล้องจองที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวกันและสะกดด้วยตัวสะกดในมาตราเดียวกันอาจมีเสียงวรรณยุกต์แตกต่างกันนำมาคล้องจองกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป การมีความรู้เรื่องคำสัมผัสสระจะทำให้ผู้เรียนเขียนบทหรือกรอนได้ง่ายขึ้น

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์ง่าย ๆ ได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)

4.1 นักเรียนเขียนคำสัมผัสสระได้ (K)

4.2 นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่มได้อย่างเป็นระบบ (P)

4.3 นักเรียนทำงานได้สะอาดเรียบร้อยทันเวลา (A)

5. สาระการเรียนรู้

คำสัมผัสสระ

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ขั้นนำ

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนเล่นเกมต่อตัวรถไฟ (ภาคผนวก)

6.2 ขั้นสอน

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ตามรูปแบบที่เคยปฏิบัติในชั่วโมงก่อน แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับใบความรู้จากครู
- นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้ (ภาคผนวก)
- นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำสัมผัสสระ เริ่มจาก 2 คำ และเพิ่มขึ้นติดต่อกันหลาย ๆ คำ และให้ยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยสระอื่นด้วย เพื่อเป็นการฝึกให้รู้จักใช้คำอย่างหลากหลาย ขณะที่ยกตัวอย่าง ให้ตัวแทนนักเรียน 1-2 คน ออกไปเขียนคำที่ยกตัวอย่างนั้นบนกระดานดำ นักเรียนและครูช่วยกันตรวจสอบว่าคำที่ยกตัวอย่างสัมผัสถูกต้องหรือไม่
- นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 6
- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงาน นำผลงานส่งครู
- นักเรียน ครู ร่วมประเมินผลงาน วิเคราะห์ผลงาน ให้กำลังใจ และแนะนำส่วนที่ต้องปรับปรุง

- นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัด แล้วนำส่งครู

6.3 ขั้นสรุป

- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปคำสัมผัสสระ นักเรียนเขียนสรุปความรู้สั้น ๆ พอเข้าใจลงในสมุดของตน
- สรุปคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน เช่นความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความสะอาด
- เปิด โอกาสให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติมถ้ามีข้อสงสัย

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- เกมต่อตัวรูดไฟ
- ใบความรู้เรื่องคำสัมผัสสระ
- แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 6

8. การวัดผลประเมินผล

- ด้านความรู้ ประเมินจากการตรวจผลงาน
- ด้านทักษะ ประเมินจากการปฏิบัติงาน
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประเมินจากการปฏิบัติงาน การแสดงออก

8.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

- ประเมินผลงาน
- ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

- ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.2 เครื่องมือประเมินผล

- แบบประเมินผลงาน
- แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.3 เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนมีผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนมีพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ

10. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

11. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ
ด้านคุณลักษณะ)

.....
.....
.....

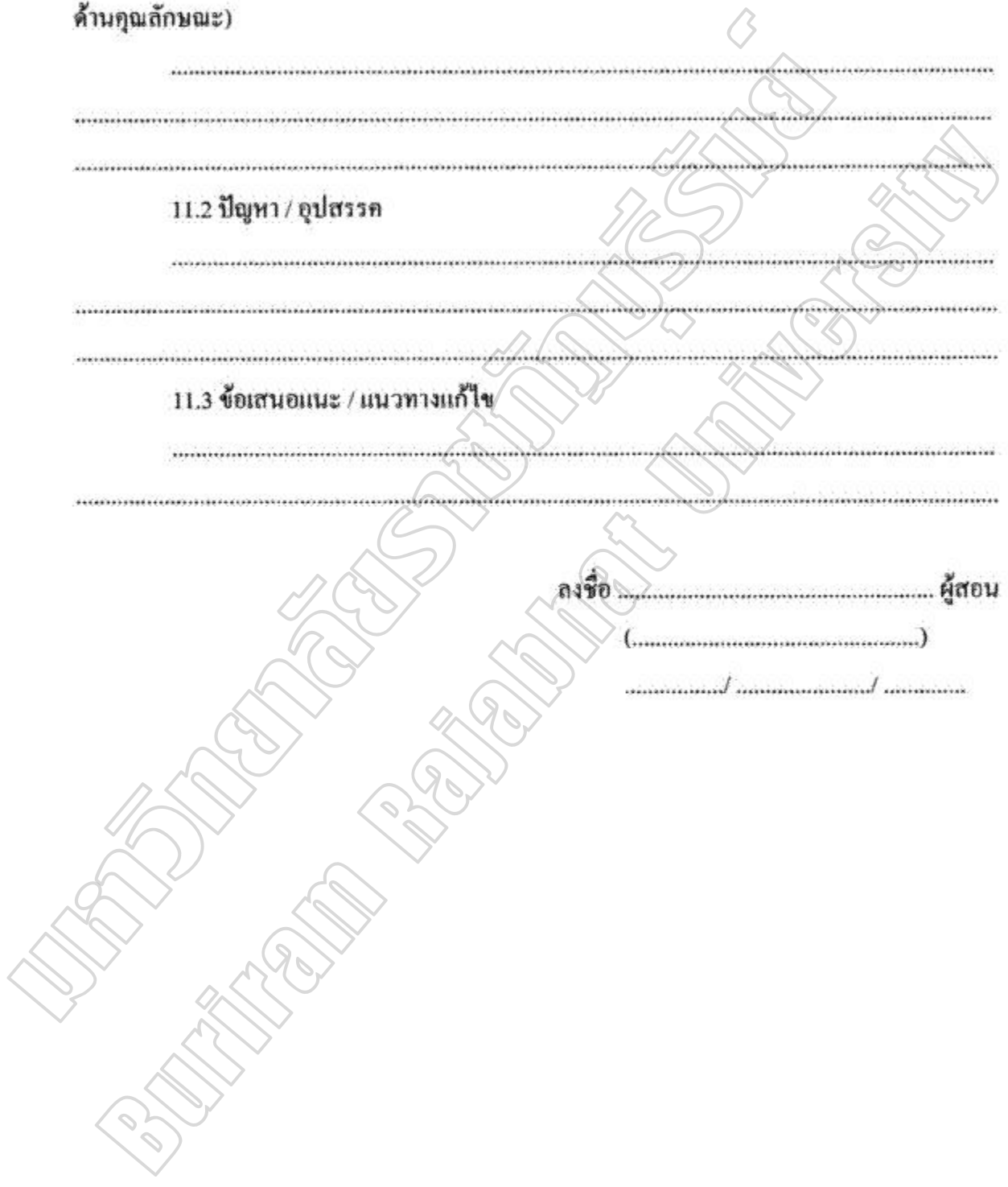
11.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....
.....
.....

11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(.....)
...../...../.....

เกมต่อตุ้รไฟ

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
เรื่องคำสัมผัสสระ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกต่อคำสัมผัสคล้องจอง
2. เพื่อให้นักเรียนนำความรู้จากการเล่นเกม ใช้เป็นแนวทางในการแต่งบทหรือกรอง
3. เพื่อความสนุกสนาน

อุปกรณ์

บัตรคำ จำนวน 4 ชุด แต่ละชุดเขียนบัตรคำให้คล้องจองกัน บัตรคำละ 4 พยางค์
ชุดที่ 1 อยู่ดีมีสุข - ความทุกข์ไม่มี - ชีวิตนี้ - อยู่ที่พอเพียง - หาเลี้ยงครอบครัว - อย่า
กลัวปัญหา - นำพาความสุข

ชุดที่ 2 พี่น้องทั้งหลาย - ทั้งชายและหญิง - ควรทำทุกสิ่ง - อย่างนุ่งนอนใจ - ทำสิ่งใดใด
- ประโยชน์ยิ่งใหญ่ - เพื่อไทยของเรา

ชุดที่ 3 บานบุญคุณไทย - โปรดได้กิดคู่ - ทุกคนก็รู้ - อยู่ว่าชั่วดี - ไม่มีลืมหลง - จิตใจ
มั่นคง - ซื่อตรงต่อกัน

ชุดที่ 4 เราเป็นนักเรียน - ต้องเพียรศึกษา - เรียนรู้วิชา - สายตากว้างไกล - ความคิด
ลับไว - ต่อไปภายหน้า - อย่าได้เกียจคร้าน

วิธีดำเนินการ

- แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 7 คน (นักเรียน 28 คน แบ่งได้ 4 กลุ่ม)
- ตัวแทนแต่ละกลุ่มจับฉลากเพื่อรับชุดบัตรคำ เมื่อรับแล้วแจกบัตรคำให้สมาชิกในกลุ่ม
คนละแผ่น (บัตรคำในแต่ละชุดจะคล้องกันไม่จัดลำดับคล้องจองให้)
- เมื่อให้สัญญาณเริ่มเล่น นักเรียนแต่ละกลุ่มนำบัตรคำมาต่อคำคล้องจองให้ถูกต้อง
กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ

ใบความรู้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

คำสัมผัสสระ

คำสัมผัสสระ คือคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวกัน อาจมีตัวสะกดหรือไม่ก็ได้ แต่ถ้ามีตัวสะกดต้องเป็นตัวสะกดในมาตราเดียวกันมากล้องจองกัน เช่น

ปรัชญาพ่อหลวง	เพื่อปวงประชา
ชาวไทยทั่วหล้า	นำมาปฏิบัติ

คำสัมผัสสระคือ หลวง สัมผัสกับ ปวง (สระอัว)

ประชา สัมผัสกับ หล้า มา (สระอา)

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องการเขียนคำสัมผัสอักษร

เวลาสอน 1 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. สาระสำคัญ

การเขียนคำสัมผัสอักษร เป็นการนำพยัญชนะต้นเสียงเดียวกันมาสัมผัสกัน การเขียนบทร้อยกรองโดยการใช้คำสัมผัสอักษรจะทำให้บทร้อยกรองนั้นมีความไพเราะ สละสลวยยิ่งขึ้น อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนมีความรู้ความสามารถในด้านการเขียนบทร้อยกรองเป็นอย่างดี

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์ง่าย ๆ ได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P)

ด้านคุณลักษณะ (A)

4.1 นักเรียนเขียนคำสัมผัสอักษรได้ (K)

4.2 นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่ม ได้อย่างเป็นระบบ (P)

4.3 นักเรียนทำงานได้สะอาดเรียบร้อยและทันเวลา (A)

5. สาระการเรียนรู้

คำสัมผัสอักษร

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ชี้นำ

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนฟังเพลงดาดี ของวงคาราบาว จากแผ่นซีดี แล้วสนทนาว่า

นักเรียนสังเกตพบความพิเศษในการนำคำมาแต่งเพลงอย่างไร (การใช้พยัญชนะต้นตัวเดียวกันมาแต่งเนื้อร้อง) ถ้านำแนวทางนี้มาแต่งบทหรือกรอนจะเป็นประโยชน์อย่างไร

6.2 ขั้นสอน

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ตามรูปแบบที่เคยปฏิบัติในชั่วโมงก่อน แต่แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับใบความรู้จากครู

- นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้เรื่องสัมผัสอักษร (ภาคผนวก)

- นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำสัมผัสอักษร เริ่มจาก 2 คำ และเพิ่มขึ้นติดต่อกันหลาย ๆ คำ และให้ยกตัวอย่างคำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นตัวอื่นด้วย เพื่อเป็นการฝึกให้รู้จักใช้คำอย่างหลากหลาย ขณะที่ยกตัวอย่าง ให้ตัวแทนนักเรียน 1-2 คน ออกไปเขียนคำที่ยกตัวอย่างนั้นบนกระดานคำ นักเรียนและครูช่วยกันตรวจสอบว่าคำที่ยกตัวอย่างสัมผัสถูกต้องหรือไม่

- นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 7

- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงาน นำผลงานส่งครู

- นักเรียน ครู ร่วมกัน วิจารณ์ผลงาน ให้กำลังใจ และแนะนำส่วนที่ต้องปรับปรุง

- นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัด แล้วนำส่งครู

6.3 ขั้นสรุป

- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปคำสัมผัสสระ นักเรียนเขียนสรุปความรู้สั้น ๆ พอเข้าใจลงในสมุดของตน

- สรุปคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน เช่นความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความสะอาด

- เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติมถ้ามีข้อสงสัย

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- เพลงดาดี

- ใบความรู้เรื่องคำสัมผัสอักษร

- แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 7

8. การวัดผลประเมินผล

- ด้านความรู้ ประเมินจากการตรวจผลงาน

- ด้านทักษะ ประเมินจากการปฏิบัติงาน

- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประเมินจากการปฏิบัติงาน การแสดงออก

8.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

- ประเมินผลงาน
- ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.2 เครื่องมือประเมินผล

- แบบประเมินผลงาน
- แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.3 เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนมีผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนมีพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

.....

11. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ ด้านคุณลักษณะ)

.....

.....

.....

11.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buri Ram Rajabhat University

เพลงคำตัด

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 เรื่องคำสัมผัสอักษร

วงคาราบาว ผู้ประพันธ์และขับร้อง

คำตัดได้ต้นตาล คำตัดตกตาล ตอตาลคำตูด
 คำตัดตกต้นตาล ตอตาลคำตูด ตายได้ต้นตาล
 คำตัดตกต้นตาล ตอตาลคำตูด ตายได้ต้นตาล

ใบความรู้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

คำสัมผัสอักษร

คำสัมผัสอักษร คือคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาคล้องจองกัน โดยคำเหล่านั้นประสมด้วยพยัญชนะต้นตัวเดียวกัน หรือเสียงเดียวกัน อาจมีสระ ตัวสะกด และเสียงวรรณยุกต์ที่เหมือนหรือแตกต่างกัน มาคล้องจองกัน เช่น มิด มิด กั้น เคย ข้าว คราว ทรง เสร้า พิษ ภัย ฯลฯ

ตัวอย่างบทกลอนที่มีสัมผัสอักษร

คำด้อยติดคม
เรียนรู้เรื่องราว
ท่องท่องถิ่นฐาน
ซาบซึ้งสุดแสน

กัมเกี่ยวกอข้าว
คราวคนชั้นแก่น
ทุกข์ท้านทนแทน
คุณค่าค้าคน

(นิพนธ์ โพธิ์ไทร)

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่องต้นทลัักษณ์ของกลอนสี่

เวลาสอน 2 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. สาระสำคัญ

กลอนสี่ เป็นบทร้อยกรองประเภทหนึ่งที่มีแบบแผนการสัมผัสคล้องจอง ตามต้นทลัักษณ์ของกลอนสี่ เมื่อผู้เรียนมีความรู้เรื่องต้นทลัักษณ์กลอนสี่แล้วจะสามารถแต่งกลอนสี่ได้ถูกต้อง

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์ง่าย ๆ ได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)

4.1 นักเรียนเขียนกลอนสี่ได้ (K)

4.2 นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่ม ได้อย่างเป็นระบบ (P)

4.3 นักเรียนทำงานได้สะอาดเรียบร้อยและทันเวลา (A)

5. สาระการเรียนรู้

ต้นทลัักษณ์ของกลอนสี่

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ชี้นำ

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

- ครูและนักเรียนทบทวนความรู้เรื่องคำคล้องจองที่เรียนมาแล้ว

6.2 ขั้นสอน

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ตามวิธีที่เคยปฏิบัติในชั่วโมงก่อน
- นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้เรื่องฉันทลักษณ์ของกลอนสี่ (ภาคผนวก)
- ครูสอบถามความรู้ และอธิบายพร้อมยกตัวอย่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับฉันทลักษณ์ของกลอนสี่อย่างละเอียด

สื่อที่เกี่ยวข้อง

- นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 8
- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงาน นำผลงานส่งครู
- นักเรียน ครู ร่วม วิเคราะห์ผลงาน ให้กำลังใจ และแนะนำส่วนที่ต้องปรับปรุง
- นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัด แล้วนำเสนอ

6.3 ขั้นสรุป

- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปฉันทลักษณ์ของกลอนสี่ เขียนสรุปแผนผังกลอนสี่ลงสมุด
- สรุปคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน เช่น ความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความสะอาด
- เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติมถ้ามีข้อสงสัย

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- ใบความรู้เรื่องฉันทลักษณ์กลอนสี่
- แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 8

8. การวัดผลประเมินผล

- ด้านความรู้ ประเมินจากการตรวจผลงาน
- ด้านทักษะ ประเมินจากการปฏิบัติงาน
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประเมินจากการปฏิบัติงาน การแสดงออก

8.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

- ประเมินผลงาน
- ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.2 เครื่องมือประเมินผล

- แบบประเมินผลงาน
- แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.3 เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนมีผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนมีพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
BuriRam Rajabhat University

11. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ
ด้านคุณลักษณะ)

.....

.....

.....

11.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏบรียัม บรียัม ราชาภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏบรียัม บรียัม ราชาภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏบรียัม บรียัม ราชาภัฏ

ใบความรู้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

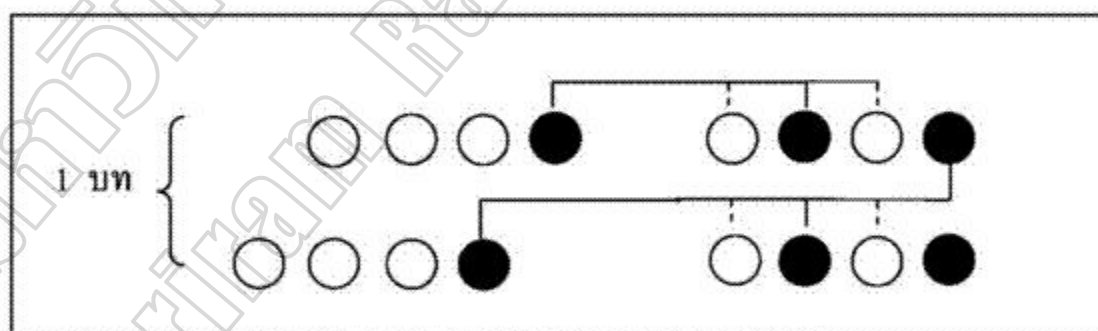
ฉันทลักษณ์ของกลอนสี่

กลอนสี่ มีลักษณะดังนี้ กลอน 1 บท มี 4 วรรค วรรคแรกเรียกวรรคสดับ วรรค 2 เรียกวรรครับ วรรค 3 เรียกวรรครอง วรรค 4 เรียกวรรคส่ง แต่ละวรรคมี 4 พยางค์ การเขียนกลอนเพื่อให้เกิดความไพเราะต้องมีสัมผัสระหว่างวรรค (สัมผัสนอก) คือสัมผัสสระเท่านั้น สัมผัสระหว่างวรรคของกลอนสี่มีลักษณะดังนี้

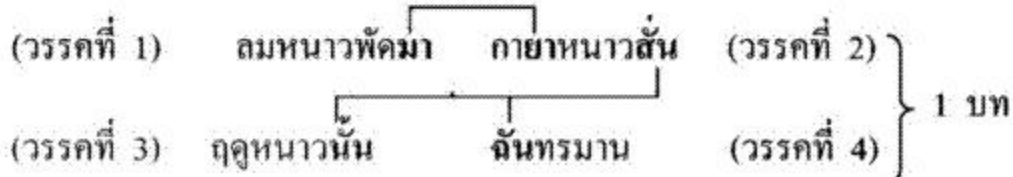
1. คำสุดท้ายของวรรคแรกสัมผัสกับคำที่ 1 หรือคำที่ 2 หรือคำที่ 3 ของวรรคที่ 2
2. คำสุดท้ายของวรรคที่ 2 สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ 3
3. คำสุดท้ายของวรรคที่ 3 จะสัมผัสกับวรรคที่ 4 หรือไม่ก็ได้ แต่ถ้าสัมผัสก็ให้สัมผัสกับคำที่ 1 หรือคำที่ 2 ของวรรคที่ 4 จะทำให้กลอนไพเราะมากขึ้น

แสดงให้เข้าใจโดยแผนผังดังนี้

แผนผังกลอนสี่

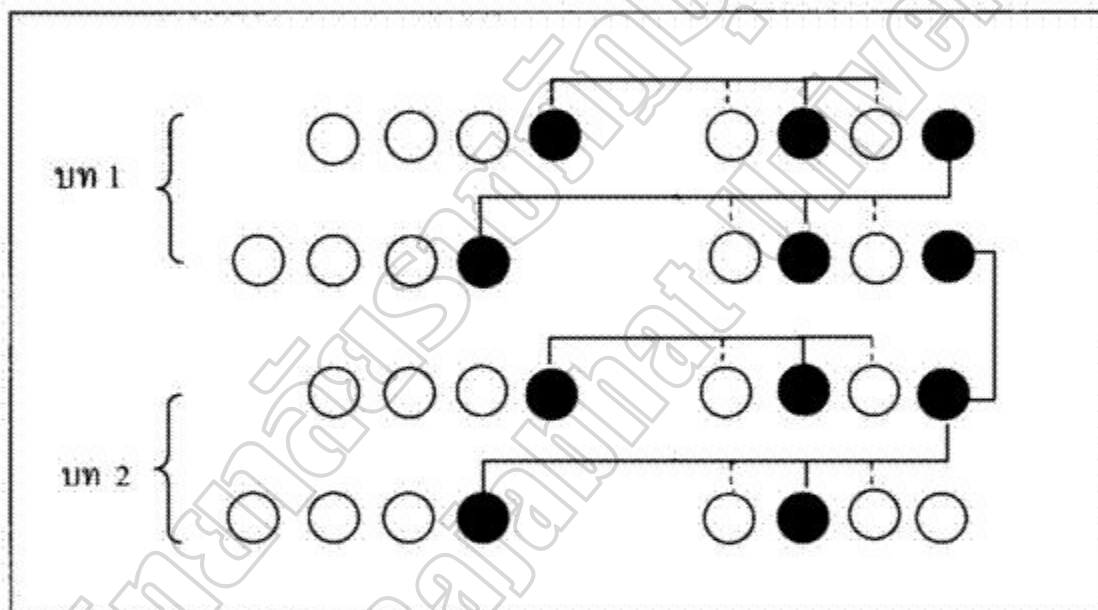

ตัวอย่าง

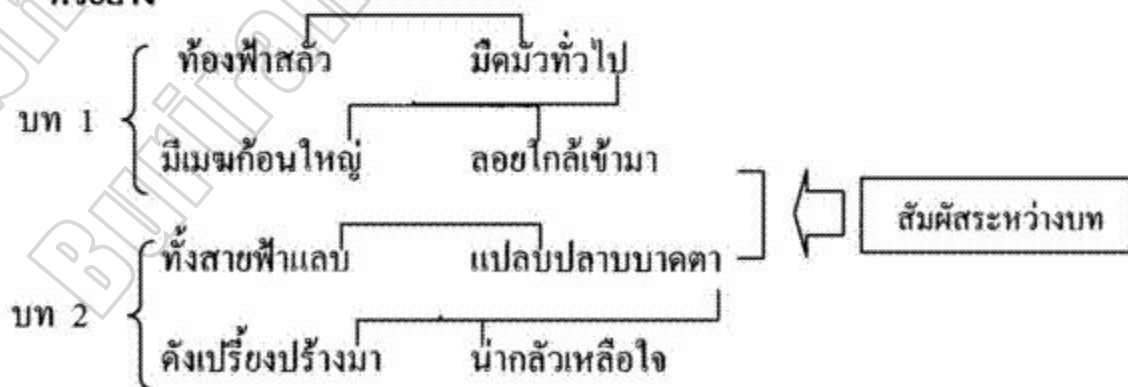

4. ในกรณีที่มีการแต่งบทต่อ ๆ ไป จะต้องมีสัมผัสระหว่างบท (สัมผัสสนอก) โดยให้มีเนื้อความต่อเนื่องกับบทแรก คือให้คำสุดท้ายของวรรคที่ 4 ในบทแรกสัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่ 2 ในบทต่อไป (สัมผัสสระเท่านั้น) แสดงให้เห็นโดยใช้แผนผังต่อไปนี้

แผนผังกลอนสี่

ตัวอย่าง

สัมผัสใน คือพยางค์ที่สัมผัสกันภายในวรรคหนึ่ง ๆ อาจสัมผัสสระหรือสัมผัสอักษรก็ได้ (ไม่มีการบังคับในฉันทลักษณ์) แต่ถ้าผู้แต่งสามารถแต่งให้มีสัมผัสใน ก็จะช่วยให้กลอนสละสลวย ไพเราะยิ่งขึ้น เช่น

คำคืนสังข์	ลมพัดผิวผ่าน
ห้องทุ่งท้ายบ้าน	ต้นตาลทะมึน

สัมผัสนอก คือพยางค์สัมผัสระหว่างวรรคและระหว่างบท ต้องสัมผัสสระเท่านั้น (ฉันทลักษณ์บังคับ) ดังตัวอย่างในข้อ 4

ข้อสังเกต

1. คำที่ออกเสียงเหมือนกันแม้เขียนต่างกันก็ห้ามนำมาใช้สัมผัสกัน หรือกล่าวอีกอย่างคือห้ามนำคำพ้องเสียงมาสัมผัสกัน เช่น วัน - วรรณ / จันทร์ - จัน - จันทน์ - จรรย์ / เนา - เนาว์ / สัก - สักว - สักย เป็นต้น

ตัวอย่างที่ไม่ถูกต้อง เช่น

พอลถึงวันจันทร์	อัศจรรย์ใจยิ่ง
ได้ทดลองจริง	ในสิ่งที่เรียน

2. อย่าใช้สระเสียงสั้นสัมผัสกับสระเสียงยาว เช่น ล้า - ข้าม / เสา - ขาว

กุล - พูล

ตัวอย่างที่ไม่ถูกต้อง เช่น

เดินทางมายัง	ถึงฝั่งแม่น้ำ
จะพายเรือข้าม	ลำน้ำต่อไป

3. คำที่ออกเสียงใกล้เคียงกันไม่นิยมใช้สัมผัสกัน เช่น ดอง - ครอบ
พุง - พรุง / ราว - ลาว เป็นต้น

ตัวอย่างที่ไม่ควรแต่ง เช่น

ราคาจะพุ่ง	วันพรุ่งนี้แน่
ชาวบ้านต้องแย่	จะแก้อย่างไร

4. ไม่ควรใช้ศัพท์สแลงหรือคำที่ไม่ทราบความหมายแต่งกลอน เช่น ซ่า จ๊าบ เจ็ง เนียบหนิง แสด้วแห้ว แอ็บแบ๊ว ฯลฯ คำเหล่านี้ถ้านำมาแต่งกลอนจะเป็นการแต่งขึ้นเล่น ๆ เพื่อความสนุกสนาน คึกคักเท่านั้น ถ้านำมาแต่งให้ถูกลักษณะเป็นการเป็นงานถือว่าไม่เหมาะสม

ตัวอย่างที่ไม่ควรแต่ง เช่น

เธอรู้ใหม่ว่า	เธอช่างจริงๆ
จ๊าบเจ็งทุกสิ่ง	เนียบหนิงกว่าใคร
ฉันแสด้วแห้ว	แอ็บแบ๊วเหลือใจ
เด็กแนวรุ่นใหม่	ใช้คำชีวิต

5. ไม่ควรใช้คำศัพท์ที่มาจากภาษาอื่นซึ่งยังไม่เป็นที่ยอมรับกัน

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่องการเขียนกลอนสี่จากภาพ

เวลาสอน 2 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง ของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. สาระสำคัญ

การแต่งกลอนสี่จากภาพที่กำหนดให้ เป็นการเขียนตามความรู้สึกและข้อมูลจากภาพที่เห็น ออกมาเป็นบทหรือกรองประเภทกลอนสี่ ผู้เขียนจะต้องรู้จักสังเกตภาพและใช้ความคิดสร้างสรรค์ เขียนบทหรือกรองประเภทกลอนสี่ตามความรู้สึกนั้น

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์ง่าย ๆ ได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)

4.1 นักเรียนเขียนกลอนสี่จากภาพที่กำหนดให้ได้ (K)

4.2 นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่มได้อย่างเป็นระบบ (P)

4.3 นักเรียนรับผิดชอบในการทำงาน (A)

5. สาระการเรียนรู้

การเขียนกลอนสี่จากภาพ

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ขั้นนำ

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนดูภาพ (ภาพธรรมชาติที่มีป่าไม้ ภูเขา แม่น้ำ นก ฯลฯ) ครูสนทนากับ

นักเรียน ให้นักเรียนบอกสิ่งที่เห็นในภาพ ครูเขียนข้อมูลนั้นบนกระดานดำ ครูแนะนำว่าสิ่งที่เห็นในภาพนั้นนักเรียนสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการเขียนบทหรือโครงเพื่อบรรยายภาพได้

6.2 ขั้นสอน

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยในแต่ละกลุ่มให้มีนักเรียนเก่งปานกลางและอ่อน คละกันในอัตรา 1:2:1 แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับใบความรู้จากครู
- นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้เรื่องการเขียนกลอนสี่จากภาพ (ภาคผนวก)
- ครูอธิบายและยกตัวอย่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อมูลเมื่อเห็นภาพแล้วสามารถนำมาเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดความคิดในการแต่งบทหรือโครงได้ดีขึ้น
- นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 9
- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงาน นำผลงานส่งครู
- นักเรียน ครู ร่วมกันวิจารณ์ผลงาน ให้กำลังใจ และแนะนำส่วนที่ต้องปรับปรุง
- นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัด แล้วนำส่งครู

6.3 ขั้นสรุป

- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปวิธีเขียนกลอนสี่จากภาพ
- สรุปคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน เช่นความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความสะอาด
- เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติมถ้ามีข้อสงสัย

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- ใบความรู้เรื่องการเขียนกลอนสี่จากภาพ
- แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 9

8. การวัดผลประเมินผล

- ด้านความรู้ ประเมินจากการตรวจผลงาน
- ด้านทักษะ ประเมินจากการปฏิบัติงาน
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประเมินจากการปฏิบัติงาน การแสดงออก

8.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

- ประเมินผลงาน
- ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.2 เครื่องมือประเมินผล

- แบบประเมินผลงาน
- แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.3 เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนมีผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนมีพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

.....

11. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ
ด้านคุณลักษณะ)

.....

11.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....

11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

..... /

มหาวิทยาลัยราชภัฏบรียาม
BuriRam Rajabhat University

ใบความรู้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

การเขียนกลอนสี่จากภาพ

แนวทางในการเขียนกลอนสี่จากภาพ

เมื่อดูภาพแล้วพิจารณาว่าในภาพมีอะไร ภาพบอกเรื่องราว
อะไรบ้าง พยายามเขียนข้อมูลให้ได้หลายแง่หลายมุมเพื่อจะได้
เป็นทางเลือกในการเขียนร้อยกรอง

เขียนข้อมูลที่ได้เป็นร้อยแก้วเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนร้อยกรอง

เขียนบทร้อยกรอง

ตัวอย่างการเขียนกลอนสี่จากภาพ

ข้อมูลในภาพ

ทะเลสวย มีเรือใบ หาดทรายสีขาวงาม มีโขดหิน
ท้องฟ้าสดใส ทะเลเงียบไม่มีคลื่น

บทหรือกรองที่แต่งจากภาพ

ทะเลแสนงาม
มองเห็นเรือใบ
หาดทรายชายฝั่ง
สวยสะอาดตา

สีครามสดใส
ลอยใกล้เข้ามา
ยังคงคุณค่า
เมื่อคราได้ยล

คำอธิบายเกณฑ์การเขียนกลอนสี่ (สำหรับประเมินผลงานกลุ่ม)

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนกลอนสี่ 1 บท 10 คะแนน เป็นดังนี้

1. จินตลักษณ์ 4 คะแนน

1.1 จำนวนคำและการสัมผัสถูกต้อง	ได้ 4 คะแนน
1.2 จำนวนคำถูกต้องทุกวรรคแต่สัมผัสผิดไม่เกิน 1 แห่ง	ได้ 3 คะแนน
1.3 จำนวนคำไม่ถูกต้องไม่เกิน 1 วรรคและสัมผัสผิดไม่เกิน 1 แห่ง	ได้ 2 คะแนน
1.4 จำนวนคำไม่ถูกต้องไม่เกิน 2 วรรคและสัมผัสผิดไม่เกิน 1 แห่ง	ได้ 1 คะแนน
1.5 จำนวนคำและการสัมผัสไม่ถูกต้องเป็นจำนวนมาก	ได้ 0 คะแนน

2. เนื้อหาสาระ 4 คะแนน

2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องดีมาก	ได้ 4 คะแนน
2.2 เนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องดี	ได้ 3 คะแนน
2.3 เนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องพอใช้	ได้ 2 คะแนน
2.4 เนื้อหาไม่สอดคล้องกับเรื่อง	ได้ 1 คะแนน

3. การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนและการสะกศคำ 2 คะแนน

3.1 ถ้อยคำสำนวนสื่อความหมายได้ดีและเขียนสะกศคำถูกต้อง	ได้ 2 คะแนน
3.2 ถ้อยคำสำนวนสื่อความหมายได้ดีแต่เขียนสะกศผิดไม่เกิน 3 คำ	ได้ 1 คะแนน
3.3 ถ้อยคำสำนวนไม่เหมาะสมสื่อความหมายไม่ได้และสะกศผิดเกิน 3 คำ	ได้ 0 คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่องการเขียนกลอนสี่จากหัวข้อที่กำหนดให้

เวลาสอน 2 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. สาระสำคัญ

การเขียนกลอนสี่จากหัวข้อที่กำหนดให้ เป็นการเขียนบรรยายความรู้สึกจากหัวข้อที่กำหนดให้ออกมาเป็นบทหรือกรอง ผู้เรียนจะต้องวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อความที่กำหนดให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และใช้ทักษะการเขียนบทหรือกรอง เขียนถ่ายทอดเนื้อหานั้นออกมาเป็นร้อยกรองประเภทกลอนสี่

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์ง่าย ๆ ได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)

4.1 นักเรียนเขียนกลอนสี่จากหัวข้อที่กำหนดให้ได้ (K)

4.2 นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่มได้อย่างเป็นระบบ (P)

4.3 นักเรียนรับผิดชอบในการทำงาน (A)

5. สาระการเรียนรู้

การเขียนกลอนสี่จากหัวข้อที่กำหนดให้

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ขั้นนำ

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

- ตัวแทนนักเรียนชูข้อความที่ครูเตรียมมา “ป่าไม้ของไทย” ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

ให้นักเรียนช่วยกันบอกข้อมูลหลาย ๆ ด้านที่เกี่ยวกับป่าไม้ เช่น ลักษณะทางกายภาพของป่า ประโยชน์ของป่า การทำลายป่า การอนุรักษ์ป่า ครูเขียนข้อมูลนั้นบนกระดานดำ ครูแนะนำว่า นักเรียนสามารถนำข้อมูลนั้นมาเขียนบทร้อยกรองได้

6.2 ขั้นสอน

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ตามรูปแบบที่เคยปฏิบัติในชั่วโมงก่อน แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับใบความรู้ (ภาคผนวก)
- นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้เรื่องการเขียนกลอนสี่จากหัวข้อที่กำหนดให้
- ครูอธิบายเพิ่มเติมถึงความแตกต่างระหว่างการที่มีภาพให้ดูกับการกำหนดเพียงหัวข้อมาให้ไม่มีภาพให้ดูว่านักเรียนต้องใช้ความคิดมากขึ้นเพื่อจะให้ได้ข้อมูลมากที่สุดจากหัวข้อนั้น การหาข้อมูลได้มากจะทำให้เขียนบทร้อยกรองได้ง่ายและมีแนวทางในการเขียนมากขึ้น
- นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 10
- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงาน นำผลงานส่งครู
- นักเรียน ครู วิจารณ์ผลงาน ให้กำลังใจ และแนะนำส่วนที่ต้องปรับปรุง
- นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัด แล้วนำเสนอ

6.3 ขั้นสรุป

- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปวิธีเขียนกลอนสี่จากหัวข้อที่กำหนดให้
- สรุปคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน เช่นความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความสะอาด
- เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติมถ้ามีข้อสงสัย

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- ใบความรู้เรื่องกลอนสี่
- แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 10

8. การวัดผลประเมินผล

- ด้านความรู้ ประเมินจากการตรวจผลงาน
- ด้านทักษะ ประเมินจากการปฏิบัติงาน
- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประเมินจากการปฏิบัติงาน การแสดงออก

8.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

- ประเมินผลงาน
- ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.2 เครื่องมือประเมินผล

- แบบประเมินผลงาน
- แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.3 เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนมีผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนมีพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

.....

11. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ
ด้านคุณลักษณะ)

.....

.....

.....

11.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

..... / /

มหาวิทยาลัยราชภัฏบรียาม
BuriRam Rajabhat University

ใบความรู้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

การเขียนกลอนสี่จากหัวข้อที่กำหนดให้

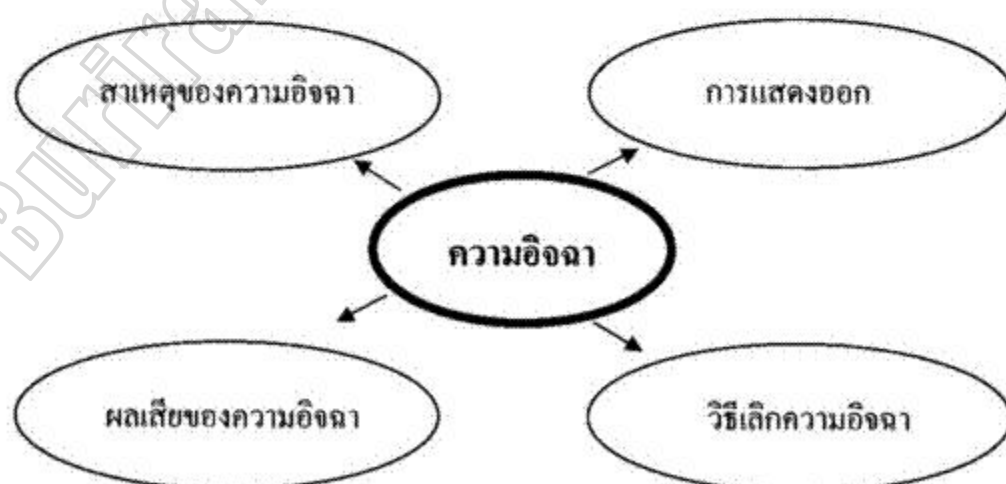
แนวทางในการเขียนกลอนสี่จากหัวข้อที่กำหนดให้

เมื่ออ่านข้อความแล้ว พิจารณาว่าข้อความมีสาระสำคัญอะไร เกี่ยวข้อง
กับเรื่องใด มีข้อมูลอะไรบ้าง

เขียนข้อมูลที่ได้เป็นข้อ ๆ หรือเป็นความเรียงธรรมดา หรือเขียน
เป็นแผนผังความคิด เพื่อเป็นแนวทางการเขียนบทหรือกรอน

เขียนบทหรือกรอน

ตัวอย่างแผนผังความคิด (ข้อความที่กำหนดให้ "ความอิจฉา")

ตัวอย่างการเขียนกลอนสี่จากข้อความที่กำหนดให้

ข้อความที่กำหนดให้ “ความอิจฉา”

วิธีดำเนินการ

เขียนวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อความ “ความอิจฉา” ให้ได้หลายแง่มุม หรือตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบในเรื่องนั้น ๆ เช่น

คำถาม ความอิจฉาเกิดจากอะไร

คำตอบ เกิดจากสภาวะภายในของจิตใจที่เห็นคนอื่นได้ดีแล้วอยากได้ อยากมี
อยากเป็น เท่ากับเขา

คำถาม ผู้ที่มีความอิจฉาจะมีอาการอย่างไร

คำตอบ ระวัง กระวนกระวาย นอนไม่หลับ ไม้ไว้วางใจ คอยจับผิด
คิดเอาชนะ แสดงออกอย่างไม่เป็นมิตรหรือถ้าไม่แสดงออกให้เห็นก็อาจเก็บซ่อนไว้
ภายใน

คำถาม ผลเสียของความอิจฉามีอย่างไรบ้าง

คำตอบ เสียสุขภาพจิต เครียด ใจไม่เป็นสุข ร่างกายอาจทรุดโทรม

คำถาม การละความอิจฉาจะทำอย่างไรและจะมีผลอย่างไร

คำตอบ มีธรรมะ ไม่โลภ ไม่คิดเอาชนะ มีเหตุผล ชินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี
มีความพอเพียง จะทำให้จิตใจสบาย เป็นการสร้างมิตร

จากข้อมูลข้างต้น เขียนเป็นบทร้อยกรองได้ดังนี้

อิฉาจารย์ร้อน	จนนอนไม่หลับ
กระสายกระสับ	เหมือนกับเป็นไข้
มันร้อนมันรุ่ม	สุขอยู่ภายใน
จะทำอย่างไร	ใจคิดระวาง
เขาทำโน่นนี่	เหมือนมีแอบแฝง
คอยคิดขันแข่ง	ระวางระวัง
หยุดคิดเถิดหนา	อย่าเจ็บใจฝัง
อิฉาเป็นคัง	ไฟลูกกลมสน
เลิกเอาชนะ	ละความหมองหม่น
ชนะใจคน	เป็นคนมีธรรม

(นิพนธ์ โพธิ์ไทร)

หมายเหตุ

การเขียนบทร้อยกรอง ถ้าเขียนรายละเอียดได้ครบถ้วนตามที่ร่างข้อมูลไว้ นับเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ถ้าเขียนได้ไม่ครอบคลุมตามข้อมูลทั้งหมด ก็ถือว่าไม่เป็น การบกพร่อง เพราะผู้แต่งสามารถเลือกนำเสนอบางแง่มุมได้ ความสั้น ความยาวของ บทร้อยกรองก็มีผลต่อความหมายของร้อยกรอง ถ้ากำหนดให้เขียนสั้นเกินไปอาจไม่ได้ ความหมายตามที่ต้องการ และบทร้อยกรองมีข้อจำกัดเรื่องฉันทลักษณ์ซึ่งไม่อาจนำคำ ทุกคำมาเขียนได้ทั้งหมด แต่เมื่อเขียนเสร็จแล้วได้ใจความโดยรวมตามหัวข้อที่กำหนดก็ เป็นสิ่งที่เพียงพอ

แผนการจัดการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่องการเขียนกลอนสี่ตามจินตนาการ

เวลาสอน 2 ชั่วโมง

สอนวันที่ เดือน พ.ศ.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. สาระสำคัญ

การเขียนกลอนสี่จากจินตนาการ เป็นการเขียนบรรยายความรู้สึก จากสิ่งที่ได้พบเห็น จากสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ หรือความคิด ความฝัน ผู้เขียนต้องมีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ เขียนบรรยายความรู้สึกเหล่านั้นออกมาเป็นกลอนสี่ ผู้ที่เขียนกลอนสี่จากจินตนาการ ได้ดี ถือว่าเป็นผู้มีความสามารถ และประสบผลสำเร็จอย่างสูง

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เขียนคำคล้องจองและแต่งคำประพันธ์ง่าย ๆ ได้

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ มี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P) ด้านคุณลักษณะ (A)

4.1 นักเรียนเขียนกลอนสี่จากจินตนาการ ได้ (K)

4.2 นักเรียนปฏิบัติงานกลุ่มได้อย่างเป็นระบบ (P)

4.3 นักเรียนรับผิดชอบในการทำงาน (A)

5. สาระการเรียนรู้

การเขียนกลอนสี่จากจินตนาการ

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ชำนาญ

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

- ครูถามนักเรียนว่า นักเรียนมีความคิด ความฝันหรือจินตนาการเกี่ยวกับกับเรื่องใดบ้าง นักเรียนบอกจินตนาการของตน ครูแนะนำว่าผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีจินตนาการจะทำให้สามารถคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ได้

6.2 ชั้นสอน

- แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ตามรูปแบบที่เคยปฏิบัติในชั่วโมงก่อน แต่ไม่ใช่กลุ่มเดิมในชั่วโมงที่แล้ว แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับใบความรู้จากครู (ภาคผนวก)

- นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาใบความรู้เรื่องการเขียนกลอนสี่ตามจินตนาการแล้วร่วมกันสรุปความรู้ให้เข้าใจทุกคน

- นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันกำหนดเรื่องเพื่อเขียนกลอนสี่ และเพื่อให้เกิดจินตนาการ นักเรียนสามารถใช้สถานที่ต่าง ๆ ในการเขียนกลอนสี่ได้ เช่น ใต้ต้นไม้ที่ร่มรื่น สวนหย่อม สวนป่า สวนผัก ริมสระน้ำ นาข้าวของโรงเรียน บริเวณวัด (วัดอยู่ใกล้โรงเรียน) แล้วทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 11

- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงาน นำผลงานส่งครู

- นักเรียน ครู วิจารณ์ผลงาน ให้กำลังใจ และแนะนำส่วนที่ต้องปรับปรุง

- นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัด แล้วนำส่งครู

6.3 ชั้นสรุป

- นักเรียนและครูร่วมกันสรุปวิธีเขียนกลอนสี่จากจินตนาการ

- สรุปคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน เช่น ความร่วมมือ ความรับผิดชอบ ความสะอาด

- เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเพิ่มเติมถ้ามีข้อสงสัย

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- ใบความรู้เรื่องการ ใช้จินตนาการ ในการเขียนกลอนสี่

- แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชุดที่ 11

8. การวัดผลประเมินผล

- ด้านความรู้ ประเมินจากการตรวจผลงาน

- ด้านทักษะ ประเมินจากการปฏิบัติงาน

- ด้านคุณธรรมจริยธรรม ประเมินจากการปฏิบัติงาน การแสดงออก

8.1 วิธีการวัดผลและประเมินผล

- ประเมินผลงาน

- ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

- ประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.2 เครื่องมือประเมินผล

- แบบประเมินผลงาน
- แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล

8.3 เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนมีผลงานผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- นักเรียนมีพฤติกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

10. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

...../...../.....

11. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

11.1 ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ
ด้านคุณลักษณะ)

.....

11.2 ปัญหา / อุปสรรค

.....

11.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

..... / /

มหาวิทยาลัยราชภัฏบรียัม
BuriRam Rajabhat University

ใบความรู้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

เรื่องการใช้จินตนาการและปัจจัยในการเขียนร้อยกรอง

การเขียนบทร้อยกรอง ผู้เขียนต้องใช้ความคิด จินตนาการ แรงบันดาลใจในการเขียน เพราะจินตนาการไม่มีสิ่งกีดกัน การมีจินตนาการที่ดี ขึ้นอยู่กับ ความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดของบุคคล รวมทั้งความรู้ ประสบการณ์ หากฝึกบ่อย ๆ ก็จะทำให้มีทักษะการคิดดีขึ้น เราทราบความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดของบุคคลได้เมื่อเขาแสดงออกมาทางการกระทำ การพูด การเขียน ถ้าแสดงออกโดยการเขียนบทร้อยกรองได้ก็ถือว่าเป็นผู้มีความสามารถด้านภาษาเป็นอย่างมาก ดังนั้นสิ่งที่ทำให้เกิดจินตนาการและปัจจัยที่จะเขียนกลอนได้นั้นควรประกอบไปด้วย

1. อารมณ์หรือความรู้สึกลึก เมื่อเราคิดสิ่งหนึ่งสิ่งใดเราจะจินตนาการจนเกิดมโนภาพ เกิดการเชื่อมโยงรวมทั้งการใช้เหตุผล การเปรียบเทียบทั้งทางบวกและทางลบ เช่น

เมื่อเรานั่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ เห็นสายน้ำไหล ไบไม้ร่วง สายลมพัดมา อาจเกิดจินตนาการว่า สายน้ำไม่เคยหยุดพักเลย ไม่เคยเหนื่อย สายลมช่วยพัดให้เย็นสบายหอบเอาความเหนื่อยล้าออกไป ไบไม้ที่ร่วงหล่นทำให้สดและเหงาใจ อาจเปรียบเทียบกับชีวิตคน หรือคนเองที่มีอุปสรรคมากมาย รู้สึกท้อ แต่เมื่อมาเห็นสายน้ำที่ไม่เคยเหนื่อย ไม่เคยหยุดพัก จึงเกิดกำลังใจที่จะต่อสู้ชีวิตไม่ท้อถอย มีแรงบันดาลใจ มีอารมณ์ มีแนวคิด ทิศทางในการเขียน

2. การฝึกคิด ฝึกจินตนาการในสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเราอย่างละเอียดถี่ถ้วนบ่อย ๆ จะทำให้มีข้อมูลมากขึ้น ช่วยให้ระบบความคิดดีขึ้น และคิดได้เร็วขึ้น

3. ความรู้ ถือว่าเป็นต้นทุนแห่งความคิด เพราะการรู้มาก รู้หลายสาขา รู้กว้าง ทำให้ได้ข้อมูลมาก จึงสามารถถ่ายทอดออกมาได้มาก เช่น การมีความรู้เรื่องคำที่มีความหมายอย่างเดียวกัน จึงสามารถเลือกใช้คำได้เหมาะกับการเขียนบทร้อยกรอง ดังนี้

คำที่หมายถึงดวงอาทิตย์ ได้แก่ สุริยะ สุริยา สุริย์ สุริยน สุริยัน สุริโย สุริยง
สุริยเอนทร์ สุริยศ ทินกร ทิพากร

คำที่หมายถึงดอกไม้ ได้แก่ บุปผา มาลี มาลีวัลย์ ผกา บุปผชาติ บุษบง บุษบัน บุษบา
บุษปะ บุษัน

คำที่หมายถึงท้องฟ้า ได้แก่ นภา อัมพร เวหา ทิฆัมพร

คำที่หมายถึงนก ได้แก่ วิหค ปีกษา ปีกษิ สกฺษิ สกฺษา

คำที่หมายถึงดอกไม้บัว ได้แก่ ปทุม ปทุมชาติ บุษกร บุษกริก อุบล บัวหลวง ฯลฯ

นอกจากนี้ยังต้องเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยวอาชยาน การละเล่นที่มีบทร้อยกรอง
ปริศนาคำทาย คำขวัญ คำคม การอ่านวรรณคดีไทยให้มากเพื่อเป็นความรู้ในการเขียนร้อยกรอง

4. ประสบการณ์ ประสบการณ์จากการได้ฝึกเขียนบทร้อยกรองบ่อย ๆ ฝึกเขียนหลาย
เรื่อง รวมทั้งการเขียนเพื่อส่งเข้าประกวดในโอกาสต่าง ๆ จะทำให้เกิดทักษะในการเขียนยิ่งขึ้น

5. เวลา หมายถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมที่ผู้เขียนจะเกิดจินตนาการ ซึ่งแต่ละคนอาจไม่
เหมือนกัน เช่น เวลาว่าง เวลาอยู่เงียบ ๆ ตามลำพัง ช่วงเวลาฟังเพลงไพเราะเบา ๆ เวลาคิดถึง
การดกอยู่ในสภาวะใดสภาวะหนึ่ง ฯลฯ

6. สถานที่ในการเขียนบทร้อยกรอง สถานที่ก็มีความสำคัญที่จะได้ข้อมูลเพราะเป็น
ประสบการณ์ตรง จะเห็นว่ากวีหลายท่านต้องออกเที่ยวไปในที่ต่าง ๆ ที่เป็นธรรมชาติ สถานที่ที่
ประทับใจ สถานที่ใหม่ ๆ หรือสถานที่ใด ๆ ก็ได้ กวีได้สร้างสรรค์ผลงานให้เราได้ศึกษา เช่น
สุนทรภู่ และท่านอื่น ๆ ตัวอย่างแรงบันดาลใจและจินตนาการของสุนทรภู่ เมื่อนั่งเรือผ่าน
บ้านเรือนผู้คนตอนที่ท่านไปนมัสการพระประธมเจดีย์ (พระปฐมเจดีย์ปัจจุบัน) ก็บันทึก
การเดินทางเป็นร้อยกรองได้อย่างไพเราะยิ่งนัก ท่านถ่ายทอดความรู้สึกออกมาเป็นกลอนแปด
ดังนี้

ถึงบ้านกล้วยกล้วยกล้วยเขารายปลุก
กล้วยหักมุกสุกห้ามอร่ามเครือ

น้ำเต้าลูกเท่ากระดิกพริกมะเขือ
อยู่ริมเรือเรียดทางข้างคางคา

ภาคผนวก ฉ
แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นี้สร้างขึ้นเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในด้านการเขียน บทร้อยกรองให้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วยเสริมทักษะด้านการเขียน บทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะเป็นแนวทางในการนำไปสู่ทักษะ การเขียนบทร้อยกรองประเภทอื่นได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมนอกเหนือจากการจัดการเรียน การสอนตามปกติ

ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 11 ชุด ดังนี้

- 1.1 ชุดที่ 1 การเขียนคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด
- 1.2 ชุดที่ 2 การเขียนคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกด
- 1.3 ชุดที่ 3 การเขียนคำคล้องจอง 2 พยางค์
- 1.4 ชุดที่ 4 การเขียนคำคล้องจอง 3 พยางค์
- 1.5 ชุดที่ 5 การเขียนคำคล้องจอง 4 พยางค์
- 1.6 ชุดที่ 6 การเขียนคำสัมผัสสระ
- 1.7 ชุดที่ 7 การเขียนคำสัมผัสอักษร
- 1.8 ชุดที่ 8 ฉันทลักษณ์ของกลอนสี่
- 1.9 ชุดที่ 9 การเขียนกลอนสี่จากภาพ
- 1.10 ชุดที่ 10 การเขียนกลอนสี่จากข้อความ
- 1.11 ชุดที่ 11 การเขียนกลอนสี่ตามจินตนาการ

ในแต่ละชุดของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่จะมีกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติที่เป็นกิจกรรมกลุ่ม และแบบฝึกหัดท้ายแบบฝึกที่เป็นผลงานเดี่ยว

วิธีใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่

1. ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ควบคู่กับแผนการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. ศึกษาเนื้อหาในแบบฝึกแต่ละชุดเพื่อให้เข้าใจขั้นตอนโดยละเอียด
3. จัดเตรียมสื่อ เช่น เพลง เกม แบบฝึกทักษะ ให้พร้อมและเพียงพอ
4. ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดที่ 1

การเขียนคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

กิจกรรมที่ 1

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

นักเรียนเติมคำ 1 พยางค์ ที่ใช้สระเสียงเดียวกันแต่ไม่มี
ตัวสะกดให้คล้องจองกับคำที่กำหนดให้ข้างล่างนี้นะครับ

ตัวอย่าง ตา คล้องจองกับ มา นา อา

<u>รอ</u>	คล้องจองกับ	➔	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>
<u>แล</u>	คล้องจองกับ	➔	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>
<u>หัว</u>	คล้องจองกับ	➔	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>
<u>โ</u>	คล้องจองกับ	➔	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>
<u>เงาะ</u>	คล้องจองกับ	➔	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>	<input style="width: 100%;" type="text"/>

กิจกรรมที่ 2

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

นักเรียนเติมคำ 1 พยางค์ ที่ใช้สระเสียงเดียวกันไม่มี
ตัวสะกดแต่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน ให้คล้องจองกับคำ
ที่กำหนดให้

ตัวอย่าง กา คล้องจองกับ คำ ล้า คำ ห้า มา

เธอ คล้องจองกับ _____

ผู้ คล้องจองกับ _____

ดี คล้องจองกับ _____

เอา คล้องจองกับ _____

ไก่ คล้องจองกับ _____

ย่า คล้องจองกับ _____

แบบฝึกหัด

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คำชี้แจง จงใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อที่มีคำคล้องจอง และใส่
เครื่องหมาย ✕ ในช่อง หน้าข้อที่ไม่มีคำคล้องจอง

ตัวอย่าง

✓	เรา	เสา
---	-----	-----

✕	ดู	นี้
---	----	-----

1.

	ลือ	คือ
--	-----	-----

2.

	และ	แต่
--	-----	-----

3.

	ไม้	ไถ่
--	-----	-----

4.

	ล้ำ	ปลา
--	-----	-----

5.

	พลอ	เจอะ
--	-----	------

6.

	ครู	ดู
--	-----	----

7.

	เสีย	หนี
--	------	-----

8.

	เรือ	เสือ
--	------	------

9.

	จำ	ล่อ
--	----	-----

10.

	โต	โผล่
--	----	------

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดที่ 2

การเขียนคำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกด

กิจกรรมที่ 1

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกด

นักเรียนเติมคำ 1 พยางค์ที่มีเสียงสระเดียวกัน และมีตัวสะกดในมาตราเดียวกันคล้องจองกับคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง **มัน** คล้องจองกับ สัน หัน ถัน

กิน	คล้องจองกับ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
แดง	คล้องจองกับ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
มอบ	คล้องจองกับ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
รอย	คล้องจองกับ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
สาว	คล้องจองกับ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

กิจกรรมที่ 2

คำคล้องจอง 1 พยางค์ที่มีตัวสะกด

เพื่อน ๆ เดิมคำ 1 พยางค์ที่มีสระเสียง
เดียวกัน มีตัวสะกดในมาตราเดียวกัน และ
อาจมีเสียงวรรณยุกต์ต่างกันให้คล้องจองกับ
คำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง ตอน คล้องจองกับ ร้อน ห่อน สอน กร

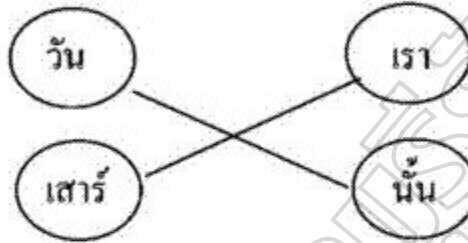
เล่น	คล้องจองกับ					
แต่ง	คล้องจองกับ					
ม้วน	คล้องจองกับ					
เดียว	คล้องจองกับ					
ทัน	คล้องจองกับ					

แบบฝึกหัด

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คำชี้แจง จงลากเส้นระหว่างคำที่มีเสียงคล้องจองกัน

ตัวอย่าง

1.	หนา	ก.	เพียร
2.	บ้าน	ข.	เบือ
3.	เรียน	ค.	ใหญ่
4.	เสือ	ง.	ถ้า
5.	ไทย	จ.	ตาล
6.	ครู	ฉ.	สู้
7.	ร้อง	ช.	ฟัง
8.	เกิด	ซ.	สั้น
9.	ฝน	ณ.	เปิด
10.	มั่ง	ญ.	มอง

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดที่ 3

การเขียนคำคล้องจอง 2 พยางค์

คำคล้องจอง 2 พยางค์

กิจกรรมที่ 1

นักเรียนหาคำ 2 พยางค์ ที่เสียงพยางค์หน้าคล้องจองกับ พยางค์หลังของคำที่กำหนดให้ นะครับ

ตัวอย่าง น่ารัก นึกหนา

- 1. ตอนเย็น คล้องจองกับ
- 2. แสงแดด คล้องจองกับ
- 3. ต้นไม้ คล้องจองกับ
- 4. เวลา คล้องจองกับ
- 5. เล่าเรียน คล้องจองกับ

กิจกรรมที่ 2

นักเรียนเขียนคำ 2 พยางค์ ที่พยางค์หลังมีเสียงคล้องจอง
กับพยางค์หลังของคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

แก้มเหลือ

เพราะเกลือ

1. ทนทาน คล้องจองกับ

2. ประโยชน์ คล้องจองกับ

3. ชำรุด คล้องจองกับ

4. สายน้ำ คล้องจองกับ

5. กลิ่นหอม คล้องจองกับ

แบบฝึกหัด

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คำสั่ง จงเลือกคำที่กำหนดให้ด้านขวามือ 1 คำ ที่คล้องจองกับคำด้านซ้ายมือแล้วเขียนลงในช่องว่าง

ตัวอย่าง	ต้นไม้ใบหญ้า.....	ใบหญ้า เขียวงาม สดใส
1. เดือนหก		ฟ้าร้อง ฝนตก หนาวเย็น
2. แกลเหลียว		น้องพี่ ร้องไห้ เทียมอง
3. เอ็นดู		รู้เห็น สงสาร น่ารัก
4. วิชาเหว		เงิบเหงา เศร้าใจ หันเห
5. แน่นอน		ร้อนใจ มั่นใจ ถูกต้อง
6. พลัดพราก		ไปไกล ห่างกัน จากกัน
7. หนักหนา		รักษา แน่นอน แน่แน่นำ
8. อยู่ไกล		อยากเห็น มากมาย ไปหา
9. หนังสือ		สนุก เครื่องมือ ดินสอ
10. ไพเราะ		หย่อนใจ เพราะพริ้ง จับใจ

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดที่ 4

การเขียนคำคล้องจอง 3 พยางค์

กิจกรรมที่ 1

นักเรียนหาคำ 3 พยางค์ ที่พยางค์แรกมีเสียงคล้องจองกับ
พยางค์หลังของคำที่กำหนดให้นะคะ

ตัวอย่าง เสียงนกร้อง ก้องในป่า

สามัคคี

คล้องจองกับ

.....

พลังงาน

คล้องจองกับ

.....

ความยิ่งใหญ่

คล้องจองกับ

.....

วาสนา

คล้องจองกับ

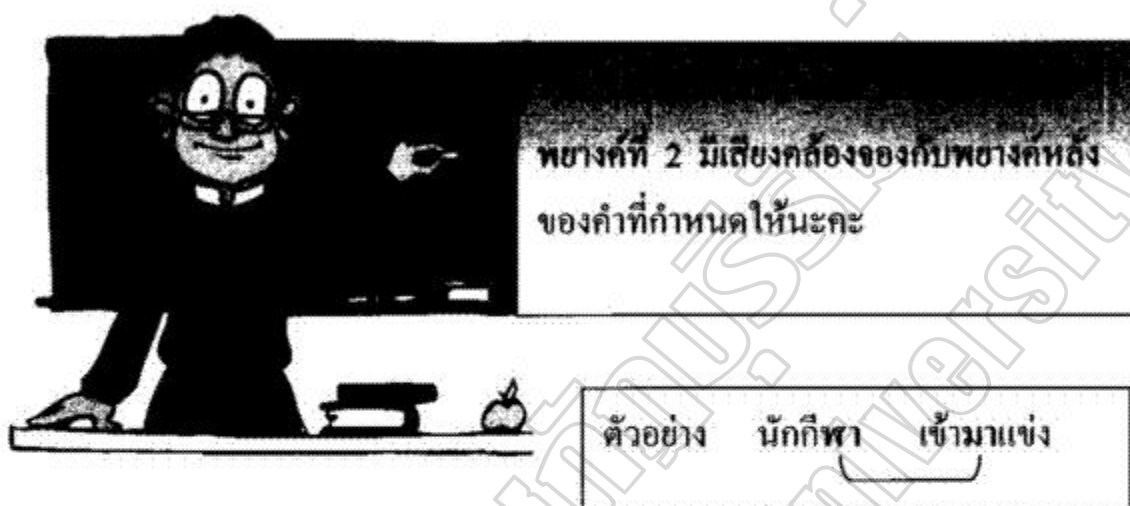
.....

มีความสุข

คล้องจองกับ

.....

กิจกรรมที่ 2

จระเข้	คล้องจองกับ
ประเทศไทย	คล้องจองกับ
จักรยาน	คล้องจองกับ
กระดานดำ	คล้องจองกับ
อาหารดี	คล้องจองกับ

กิจกรรมที่ 3

นักเรียนหาคำ 3 พยางค์ ที่มีเสียงพยางค์ที่ 3 คล้องจอง
กับพยางค์สุดท้ายของคำที่กำหนดให้นะคะ

ตัวอย่าง อย่าเสียงดัง ตั้งใจฟัง

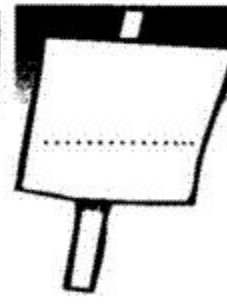
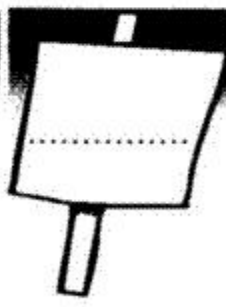
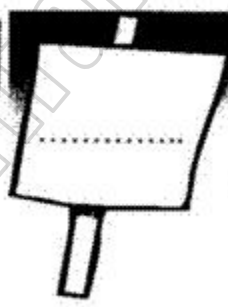
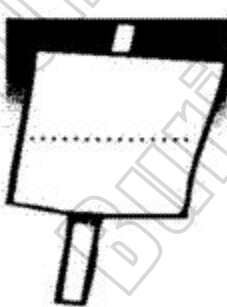
สามเณร

ปะการัง

คอกกล้วยไม้

คนตรีไทย

ถ่านไฟฉาย

แบบฝึกหัด

คำชี้แจง แบบฝึกหัดมี 2 ตอน คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตอนที่ 1 5 คะแนน

คำสั่ง จงนำคำที่กำหนดให้เติมในช่องว่างข้อละ 1 คำ ให้มีเสียงคล้องจองกัน

คำที่กำหนดให้ →

ปากถือศีล	ดำให้รั้ว	กั้นให้ตาย	หนุมมีปีก	นานเป็นคุณ
เสือฟังป่า	เรือลอยน้ำ	ให้แน่นนอน	ครกไว้ดำ	กินกลางทราย

1. นอนกลางดิน
2. มือถือสาก
3. น้ำฟังเรือ
4. จับให้มัน
5. นกมีหู

ตอนที่ 2 5 คะแนน

คำสั่ง จงหาคำมาเติมลงในช่องว่างให้มีเสียงคล้องจองและสัมพันธ์กับคำที่กำหนดให้

1. ทำความชั่ว
2. สิ่งเสพติด
3. คนเกียจคร้าน
4. แสงไฟส่อง
5. ดอกไม้หอม

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดที่ 5
การเขียนคำคล้องจอง 4 พยางค์

กิจกรรมที่ 1

ตัวอย่าง ✓ จงภาคภูมิใจ ในความเป็นไทย

1.	ก. แสงแดดแผดเผา	พวกเราเข้าร่วม	ข. แสงแดดแผดเผา	เราก็เข้าร่วม
	ค. แสงแดดแผดเผา	ไม่มีเห็นเวลา	ง. แสงแดดแผดเผา	ตั้งแต่เช้าแล้ว
2.	ก. สายลมพัดมา	เมื่อครายามเย็น	ข. สายลมพัดมา	รู้สึดีกว่าดี
	ค. สายลมพัดมา	สบายอุรา	ง. สายลมพัดมา	พาให้สดชื่น
3.	ก. เลี้ยงเปิดเลี้ยงไก่	เอาไว้ดูเล่น	ข. เลี้ยงเปิดเลี้ยงไก่	ให้เราดูเล่น
	ค. เลี้ยงเปิดเลี้ยงไก่	เราได้กินไข่	ง. เลี้ยงเปิดเลี้ยงไก่	เอาไว้ดมกิน

กิจกรรมที่ 2

นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ทับตัวอักษร
หน้าข้อที่พยางค์หลังของคำแรกมีเสียง
คล้องจองกับพยางค์ที่ 2 ของคำหลัง
นะคะ อย่าเพิ่งท้อค่ะ

ตัวอย่าง ✓ ดีใจที่สุด ได้ชุดใหม่ใหม่

1. ก. ใจร้อนคั่งไฟ เสาใหม่โลกา ข. ใจร้อนคั่งไฟ ไม่มีสุขสันต์
ค. ใจร้อนคั่งไฟ จะหาใดเท่า ง. ใจร้อนคั่งไฟ ทุกข์ทนมั่นใหม่
2. ก. ผลไม้ไทย ใครเขาก็รู้ ข. ผลไม้ไทย มีอยู่ทั่วไป
ค. ผลไม้ไทย มีไปทั่วถิ่น ง. ผลไม้ไทย อยากกินให้อิ่ม
3. ก. พระจันทร์วันเพ็ญ เค้นอยู่บนฟ้า ข. พระจันทร์วันเพ็ญ ช่างงามเด่นจริง
ค. พระจันทร์วันเพ็ญ สวยเย็นงามตา ง. พระจันทร์วันเพ็ญ งดงามเมื่อเห็น

กิจกรรมที่ 3

นักเรียนใช้ความรู้ที่ผ่านมาแล้ว เขียนคำ 4 พยางค์ โดยให้พยางค์ที่ 3
คล้องจองกับพยางค์สุดท้ายของคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง อยู่สุขสบาย เพราะมีรายได้

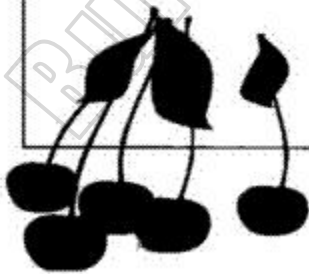
1. ดอกไม้ริมทาง
2. เจ้าทวยเพื่อนยาก
3. อย่างนี้คงตาย
4. ครอบครัวของเรา
5. วัยรุ่นยุคใหม่

กิจกรรมที่ 4

นักเรียนใช้ความรู้ที่ผ่านมาแล้ว เขียนคำ 4 พยางค์ โดยให้พยางค์ที่ 4
คล้องจองกับพยางค์สุดท้ายของคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง สอนลูกสอนหลาน ผักให้ทำงาน

1. มีความเมตตา
.....
2. ทำมาหากิน
.....
3. ศาสนาพุทธ
.....
4. เห็นดอกดาวเรือง
.....
5. ทุ่งหญ้ากว้างใหญ่
.....

แบบฝึกหัด

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตอนที่ 1 5 คะแนน

คำสั่ง จงเลือกคำใน เติมลงใน ให้มีความคล้องจองและ
ใจความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกับคำที่กำหนดให้

☐ เพราะเผ็ดถึงใจ	☐ ตกอกตกใจ	☐ สองคนเพื่อนตาย	☐ ปลาชีวปลาสร้อย
☐ มั่งมีวันหน้า	☐ ข้าวกล้าอุดม	☐ น้ำจืดนองไหล	☐ ปลุกข้าวพันธุ์ดี

1. ผนตกฟ้าร้อง
2. ทำไรไถนา
3. สัมตำรสเค็ด
4. ประหยัควันนี้
5. คนเคียวหัวหาย

ตอนที่ 2 5 คะแนน

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำ 4 พยางค์ที่มีเสียงคล้องจองกับคำที่กำหนดให้ในช่องว่าง

1. วันขึ้นปีใหม่ _____
2. เก็บผักหักพิน _____
3. ไก่ขันเสียงดัง _____
4. บ้านเมืองสะอาด _____
5. แผ่นดินแห้งแล้ง _____

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดที่ 6
การเขียนคำสัมผัสสระ

กิจกรรม

นักเรียนเขียนคำที่มีเสียงสัมผัสสระกับคำต่อไปนี้

ตัวอย่าง กุณ สัมผัสสระกับ หนูน ตุ่น ขุน ขุน ผูน

เกาะ สัมผัสสระกับ

อ้อ สัมผัสสระกับ

มี สัมผัสสระกับ

ได้ สัมผัสสระกับ

รู้ สัมผัสสระกับ

กูด สัมผัสสระกับ

น้อง สัมผัสสระกับ

กึ่ง สัมผัสสระกับ

ยาย สัมผัสสระกับ

ม้วน สัมผัสสระกับ

แบบฝึกหัด

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คำสั่ง จงหาคำมาเติมใน ให้มีเสียงสัมผัสสระกับคำที่ขีดเส้นใต้ในวรรคที่กำหนดให้

ตัวอย่าง	วันนี้ <u>วัน</u> ดี	วัน <input type="text"/> <u>ที่</u>	สค ส
	วัน <u>ขึ้น</u> บ้านใหม่	ฉัน <input type="text"/> <u>ได้</u>	ทำ <u>บุญ</u>

1. วันหยุดหลายวัน

พ่อ บอกว่า

ท่านจะนำพา

พบ ลและลุง

2. รัับรู้เรื่องราว

ทั้ง ร้ายคี

รวดเร็วถึงที่

ของไทย

หนังสือพิมพ์ลง

ข่าว ยิ่งใหญ่

ว่าในภาคใต้

ชาว ระทม

3. ควงจับทรักระง่าง

ทุกที่

ในยามราตรี

แสง นวลตา

4. คันไม้ไบหญา

ใน ฝนนัน

ไบเขียวเป็นมัน

สี สคส

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดที่ 7

การเขียนคำสัมผัสอักษร

กิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนเติมคำให้ครบตามช่องว่างที่มีสัมผัสอักษร

(คำที่สัมผัสอักษรอาจสัมผัสสระด้วยก็ได้) กับคำที่

กำหนดให้

ตัวอย่าง

มี

มาก

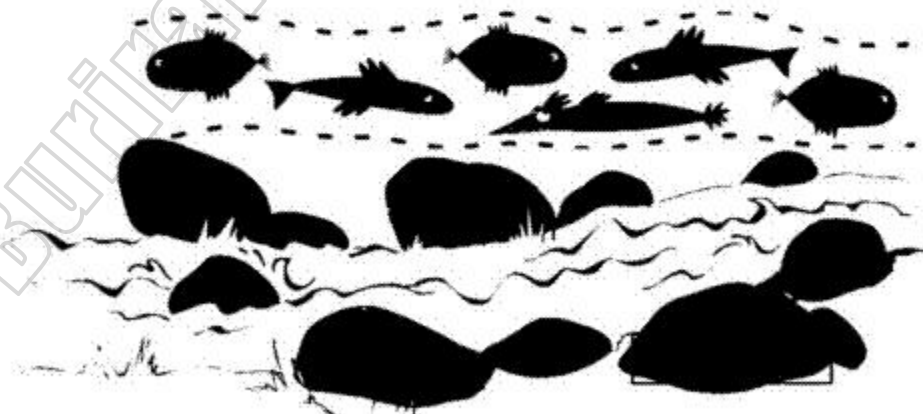
ปี สัมผัสอักษรกับ

ต่ำ สัมผัสอักษรกับ

อืด สัมผัสอักษรกับ

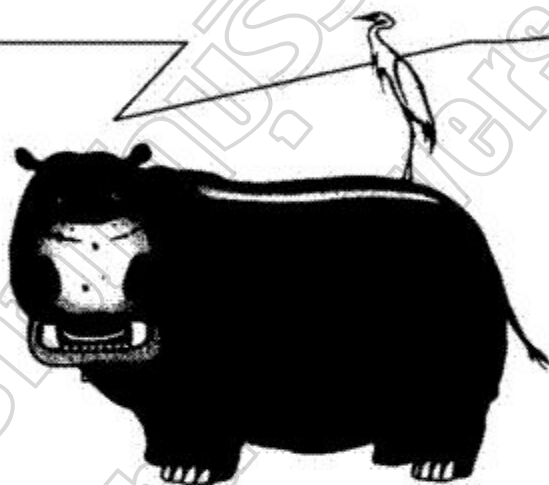
เคียว สัมผัสอักษรกับ

สูง สัมผัสอักษรกับ

กิจกรรมที่ 2

เพื่อให้มีความเข้าใจมากขึ้น ให้เพื่อน ๆ จัดกลุ่มอักษรที่กำหนดให้คือ ฮ ฟ
 พ ภ ฅ ฒ ถ ท ธ ศ ษ ส ทร ช ฌ ค ฎ ที่มีเสียงเดียวกัน
 หรือใกล้เคียงกันสามารถสัมผัสกันได้กับตัวอักษรในกรอบข้างล่างนี้ครับ

กลุ่ม ข สัมผัสอักษรกับ

กลุ่ม ฉ สัมผัสอักษรกับ

กลุ่ม ช สัมผัสอักษรกับ

กลุ่ม ฐ สัมผัสอักษรกับ

กลุ่ม ผ สัมผัสอักษรกับ

กลุ่ม ฝ สัมผัสอักษรกับ

กลุ่ม ห สัมผัสอักษรกับ

กิจกรรมที่ 3

เพื่อให้มีความเข้าใจมากขึ้น ให้เพื่อน ๆ นำคำที่กำหนดให้
เติมคำสัมผัสอักษรที่มีพยัญชนะต้นเสียงเดียวกับคำที่กำหนดให้
ตัวอย่าง ทุกข์ทนหมนหมอง พ็นนองหาง เหิน

คำที่กำหนดให้

คิด ผัก ผ่น ฟั่น มั่น ฟิ้น เง่า วาย
ท้าว คร้ว ตุ่น สรร ปรุง

1. มีความมุ่ง.....	ฝ่า.....ปัญหา
2. ใฝ่.....ฝึก.....	กัน ปรึบ.....
3. พืช.....สวนครัว	ถ้วน.....ปลูกไว้
4. กรอบ.....ตัวอย่าง	สร้าง.....สิ่งดี
5. โง่.....เต่า.....	วุ่น.....อายุเขา

แบบฝึกหัด

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตอนที่ 1 คำสั่ง จงโยงเส้นระหว่าง คำที่มีสัมผัสอักษร (6 คะแนน)

ตัวอย่าง แมลงบินว่อน

เมื่อตอนเช้าตรู่

สาขลมลิ่วดู

หัดกรูเข้ามา

1. ม้าวิ่งเร็วรี

ดูซีหายไป

ม้าวิ่งเร็วไว

ไปไกลกลับตา

2. เฮอร์ราอ่อนซ้อย

ชม้อยชม้าย

เอียงข้างกริศกราย

ร่ำร้ายช่วยจน

ตอนที่ 2 คำสั่ง จงหาคำสัมผัสอักษรมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง (4 คะแนน)

1. สุรายาพิษ

อย่าคิด.....ต้อง

ไม่ควรทดลอง

ของที่ไม่ดี

บางคนเสพเข้า

.....เมาเต็มที่

บ้า.....ก็มี

เหมือนผีทั้งเป็น

ก่อ.....ทำชั่ว

มีตัวอย่างเห็น

ชีวิตลำเค็ญ

ตกเป็นทาสยา

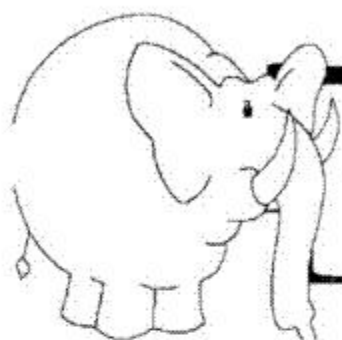
แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนดี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดที่ 8

ฉันทลักษณ์กลอนดี

กิจกรรมที่ 1

นักเรียน โยงเส้นสัมผัสตามฉันทลักษณ์กลอนสี่ให้ถูกต้อง

1. งานบุญบังไฟ	ในภาคอีสาน
นั้นมีตำนาน	กล่าวขานกันมา
2. หมูฝูงไผ่ผิน	บินเกาะดอกไม้
คุดน้ำหวานไป	ไว้ในรวงรัง
3. ชีวิตต้องสู้	อยู่อย่างลำเค็ญ
มีความยากเข็ญ	เป็นคนพิการ
4. วัยรุ่นยุคใหม่	ใส่ใจศึกษา
เป็นเครื่องนำพา	หาเลี้ยงชีพตน
ยึดถือธรรมะ	ละอกุศล
เพื่อดำรงตน	เป็นคนสมบูรณ์

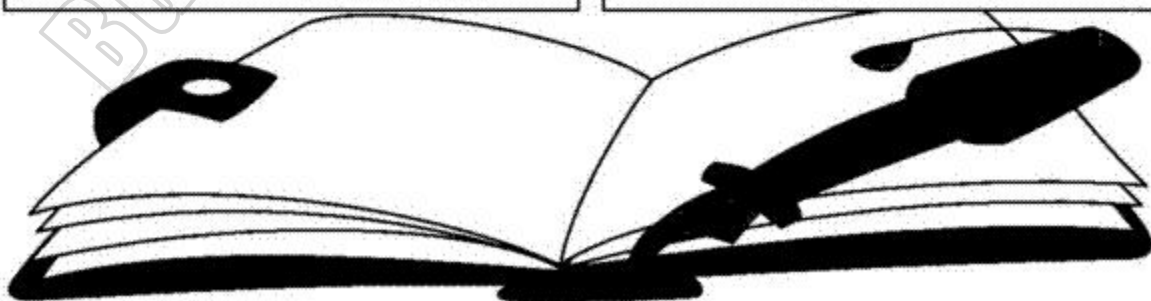

กิจกรรมที่ 2

นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร
หน้าข้อที่มีสัมผัสระหว่างวรรคถูกต้อง

1. ก. ดิ้นเข้าทุกวัน	ชำระร่างกาย	2. ก. เพ็ญเดือนสิบสอง	พวกเราดีใจ
แปรงฟันอาบน้ำ	ต้องหมั่นดูแล	น้ำนองไหลหลัง	ได้ลอยกระทง
ข. ดิ้นเข้าขึ้นมา	ล้างหน้าแปรงฟัน	ข. เพ็ญเดือนสิบสอง	เราลอยกระทง
ร่างกายเรานั้น	ต้องหมั่นดูแล	สายน้ำไหลวน	กระทงลอยไป
ค. ดิ้นเข้าทุกวัน	ล้างหน้าอาบน้ำ	ค. เพ็ญเดือนสิบสอง	ปล่อยกระทงไป
ชำระร่างกาย	ต้องหมั่นดูแล	ลงในแม่น้ำ	พัดล่องลอยไกล
ง. ดิ้นเข้าขึ้นมา	แปรงฟันอาบน้ำ	ง. เพ็ญเดือนสิบสอง	น้ำนองหลังไหล
ต้องหมั่นดูแล	ร่างกายของเรา	พวกเราดีใจ	ได้ลอยกระทง

กิจกรรมที่ 3

นักเรียนหาคำมาเติมใน เพื่อให้สัมผัสระหว่างบท

สมพัดกระ โขก
กึ่งก้านแกว่งไกว
แล้วในบัดดล
กึ่งหอยปูปลา

ฟ้ามีคมัวหม่น
มีความรันทศ
เกิดภัยพิบัติ
จากแผ่นดินไหว

คนภาคอีสาน
ไม่คิดเรื่องทุกข์
คนตรีพื้นบ้าน
ร้องรำกันไป

วิถีชีวิต
ในหลวงท่านได้
แนวทางสายกลาง
พอเพียงนำพา

โยกคันไม้ไหว
โอนไปเอนมา
ฝนตก
พาทันร่าเริง

คนเศร้าสลด
เพราะหมดแรงใจ
กลิ่นซัดสาด
ภัยธรรมชาติ

สนามสนุก
รุกเร็ว
งานบุญยิ่งใหญ่
ในเทศกาล

ต้องคิดอย่างไทย
ให้ปรัชญา
อยู่อย่างมี
ได้อยู่เพียงพอ

แบบฝึกหัด

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตอนที่ 1 3 คะแนน

คำสั่ง จงเรียงข้อความที่กำหนดให้ใหม่ ให้เป็นกลอนสี่ที่สัมผัสคล้องจองกันอย่างถูกต้องและได้ใจความ

1.	หอมดอกลำดวน	เมื่อลมพัดมา
	อบอวนจากป่า	พาให้ชื่นใจ
2.	สัตว์อยู่คู่ป่า	ใส่ในกรงขัง
	ควรค่าอยู่ไพร	อย่าจับมันไว้
3.	มืออยู่หลายตัว	ควหาญอ้วนพี
	ฉันทึ่งอย่างดี	ฉันทึ่งหมูไว้

ตอนที่ 2 7 คะแนน

คำสั่ง จงเขียนกลอนสี่ลงในวรรคที่ว่างไว้ ให้ถูกต้องสมบูรณ์

1.	ทุ่งทานตะวัน
.....	เมื่อฉันได้เห็น
ดั่งเช่นตะวัน
2.	แม่ไก่ออกไข่
ฉันเก็บเอามา
ทำอาหารกิน
3.
ทำเป็นอาหาร	ตามรั้วข้างบ้าน
ทุกบ้านปลอดภัย
4.	แข่งขันกีฬา
จิตใจแจ่มใส	นำพาเราให้
.....
5.	ประเพณีขอฝน
ความดีชาวบ้าน
.....
ชาวบ้านนำแมว
ฝนตกลงมา
ฤดูฝนใหม่	ของคนอีสาน
การแห่นางแมว
ช้านานมาแล้ว
ห้ามแห่กันไป
.....
จะได้ทำนา
6.
คุณก้ามหัด
จงเป็นผู้ให้
นับเป็นต้นทุน | ที่มีต่อกัน
แบ่งปันเจือจุน
จิตใจเกื้อหนุน
การอยู่ร่วมกัน |

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดที่ 9

การเขียนกลอนสี่จากภาพ

กิจกรรม

2. ให้นักเรียนเขียนกลอนสี่จากภาพที่กำหนดให้ จำนวน 2 บท พร้อมตั้งชื่อเรื่อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกหัด

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คำสั่ง จงเขียนกลอนสี่จากภาพที่กำหนดให้ ภาพละ 1 บท

.....
.....

.....
.....

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดที่ 10

การเขียนกลอนสี่จากข้อความ

กิจกรรม

คำชี้แจง นักเรียนเลือกเขียนกลอนสี่ 1 เรื่อง จำนวน 2 บท จากข้อความที่กำหนดให้ต่อไปนี้

ผลไม้ไทย

.....
.....
.....
.....

มดพิน

.....
.....
.....
.....

แบบฝึกหัด

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คำสั่ง จงเลือกเขียนกลอนสี่ 1 เรื่อง จำนวน 2 บท จากข้อความที่กำหนดให้ต่อไปนี้

อาชีพในฝันของฉัน

.....

.....

.....

.....

ป่าไม้ของไทย

.....

.....

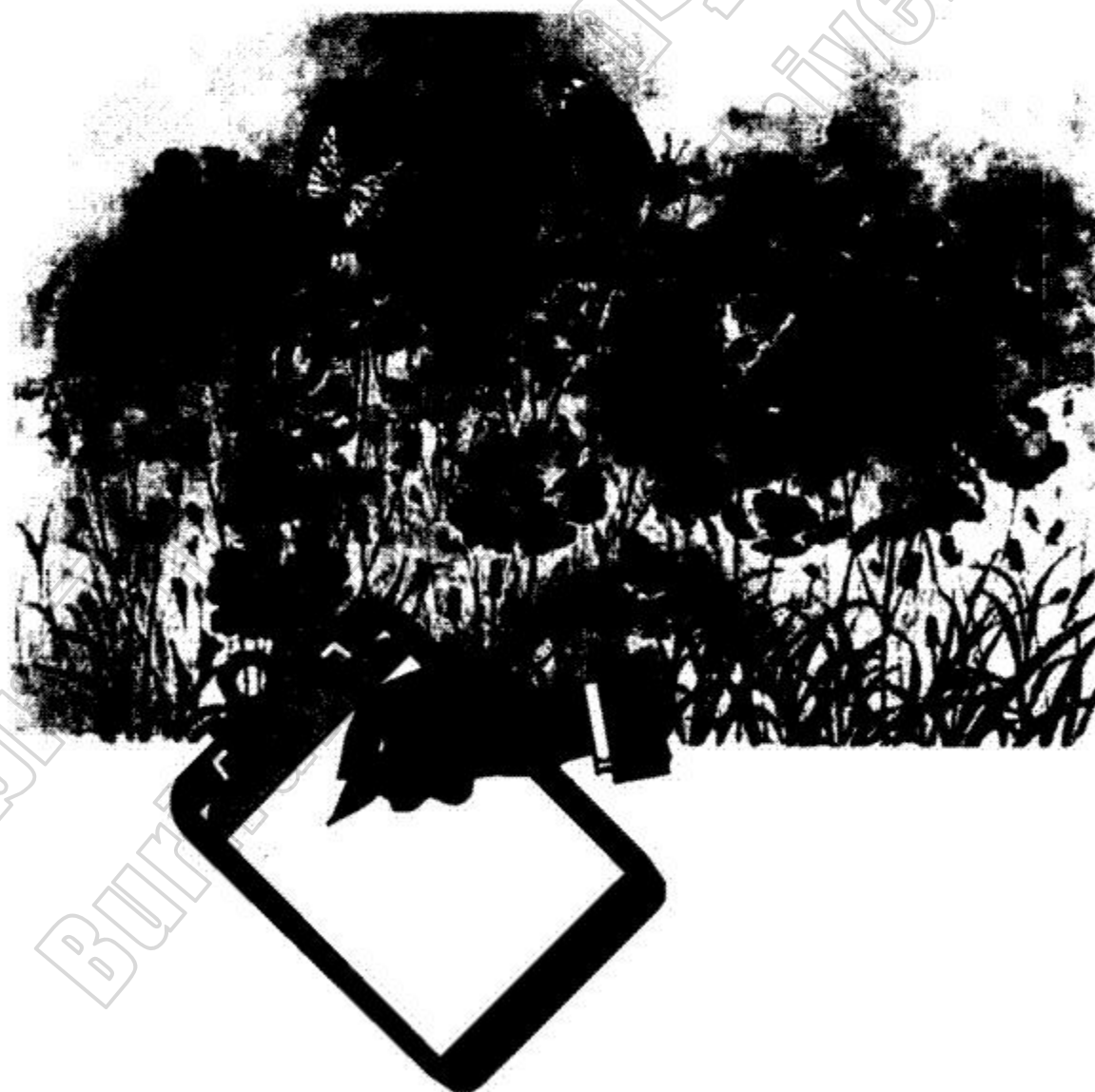
.....

.....

แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดที่ 11

การเขียนกลอนสี่ตามจินตนาการ

กิจกรรม

คำชี้แจง

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนกลอนสี่ตามจินตนาการจำนวน 2 บท

พร้อมตั้งชื่อเรื่อง

แบบฝึกหัด

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คำสั่ง จงเขียนกลอนสี่ตามจินตนาการ จำนวน 2 บทพร้อมตั้งชื่อเรื่อง

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 8 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.80	0.86	16	0.53	0.35
2	0.80	0.86	17	0.53	0.80
3	0.50	0.83	18	0.80	0.48
4	0.30	0.50	19	0.50	0.47
5	0.73	0.81	20	0.53	0.51
6	0.63	0.70	21	0.47	0.42
7	0.80	0.50	22	0.63	0.64
8	0.37	0.47	23	0.73	0.58
9	0.43	0.58	24	0.73	0.79
10	0.50	0.63	25	0.80	0.86
11	0.50	0.63	26	0.57	0.61
12	0.43	0.54	27	0.77	0.82
13	0.70	0.25	28	0.33	0.40
14	0.60	0.60	29	0.77	0.33
15	0.53	0.65	30	0.50	0.73

* ค่าความเชื่อมั่น = 0.85

ภาคผนวก ข

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
ระดับความคิดเห็น 5 ระดับคือ

ระดับ 5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและ จุดประสงค์การเรียนรู้					
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สอดคล้องกับมาตรฐานช่วงชั้น สาระการเรียนรู้ ความรู้ และทักษะกระบวนการ					
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ ระบุสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงความสามารถ ด้านความรู้ ทักษะ และกระบวนการ โดยสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน					
4.2 เนื้อหาถูกต้องตามหลักภาษาไทย					
4.3 เหมาะสมกับเวลาเรียน					

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้					
5.1 ตอบสนองต่อผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
5.2 มีกิจกรรมหลากหลายที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนทั้งกระบวนการกลุ่มและรายบุคคล					
5.3 กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกทำ และแสดงออก					
5.4 มีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถผู้เรียน					
5.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้					
5.6 จัดกิจกรรมตามรูปแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์					
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
6.4 ตอบสนองต่อการเรียนรู้					
7. การวัดผลประเมินผล					
7.1 วัดผลและประเมินผลในสิ่งที่ระบุได้ชัดเจนครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะและกระบวนการ					
7.2 มีรูปแบบที่หลากหลาย					
7.3 ครู ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน					

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน

(.....)

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

แผน ที่	รายการประเมิน								เฉลี่ย	ความหมาย
	สาระสำคัญ	ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	จุดประสงค์ การเรียนรู้	สาระการ เรียนรู้	กระบวนการ จัดการเรียนรู้	สื่อและแหล่ง เรียนรู้	การวัดผล ประเมินผล			
1	5.00	4.67	4.33	5.00	5.00	5.00	5.00	4.86	เหมาะสม มากที่สุด	
2	5.00	5.00	4.33	4.67	5.00	5.00	5.00	4.86	เหมาะสม มากที่สุด	
3	4.33	5.00	4.67	4.67	4.83	5.00	5.00	4.79	เหมาะสม มากที่สุด	
4	4.67	5.00	5.00	5.00	5.00	4.25	5.00	4.85	เหมาะสม มากที่สุด	
5	4.33	5.00	4.33	4.78	4.83	5.00	4.67	4.85	เหมาะสม มากที่สุด	
6	4.67	5.00	4.67	4.78	4.00	5.00	4.00	4.59	เหมาะสม มากที่สุด	
7	5.00	5.00	4.67	4.67	4.50	4.75	5.00	4.80	เหมาะสม มากที่สุด	
8	5.00	5.00	4.67	4.44	5.00	4.00	4.33	4.63	เหมาะสม มากที่สุด	
9	5.00	5.00	4.67	4.78	5.00	5.00	5.00	4.92	เหมาะสม มากที่สุด	
10	5.00	5.00	4.33	5.00	4.50	5.00	4.67	4.79	เหมาะสม มากที่สุด	

แสดงผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน (ต่อ)

แผน ที่	รายการประเมิน								เฉลี่ย	ความหมาย
	สาระสำคัญ	ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	จุดประสงค์ การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	กระบวนการ จัดการเรียนรู้	สื่อและแหล่ง เรียนรู้	การวัดผล ประเมินผล			
11	5.00	5.00	4.67	4.78	5.00	5.00	5.00	4.92	เหมาะสม มากที่สุด	
เฉลี่ย								4.81	เหมาะสม มากที่สุด	

ภาคผนวก ฅ

ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

**แบบประเมินแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
คุณภาพของการประเมิน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การจัดรูปแบบ					
1.1 รูปเล่มเหมาะสม					
1.2 มีคำชี้แจง คำสั่ง และตัวอย่างประกอบ ชัดเจน เข้าใจง่าย					
1.3 รูปแบบของแบบฝึกหลากหลายน่าสนใจ					
2. เนื้อหา					
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการฝึกทักษะ					
2.2 จัดเนื้อหาจากง่าย ไปหายาก					
2.3 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน					
3. การใช้ภาษา					
3.1 การใช้ภาษาถูกต้อง					
3.2 การจัดพิมพ์ถูกต้อง ชัดเจน					
3.3 เหมาะสมกับวัย พื้นฐานความรู้และความสามารถ ของนักเรียน					
4. รูปภาพประกอบ					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหาที่ฝึกทักษะ					

แบบประเมินแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.2 สีต้นสวยงามน่าสนใจ					
5. เทคนิคการนำเสนอ					
5.1 ขนาดตัวอักษรเหมาะสมกับระดับชั้น					
5.2 ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ					
5.3 ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล					

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน

ตาราง 10 แสดงผลการประเมินแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

ชุดที่	รายการประเมิน					เฉลี่ย	ความหมาย
	การจัดรูปแบบ	เนื้อหา	การใช้ภาษา	ภาพประกอบ	เทคนิคการนำเสนอ		
1	4.67	4.67	4.56	4.76	4.76	4.65	เหมาะสมมากที่สุด
2	4.89	5.00	4.44	4.67	4.89	4.78	เหมาะสมมากที่สุด
3	4.56	4.67	4.47	5.00	4.56	4.72	เหมาะสมมากที่สุด
4	4.78	4.67	4.56	4.33	4.78	4.63	เหมาะสมมากที่สุด
5	4.22	4.55	5.00	4.50	4.22	4.50	เหมาะสมมาก

ตาราง 10 (ต่อ)

ชุดที่	รายการประเมิน					เฉลี่ย	ความหมาย
	การจัดรูปแบบ	เนื้อหา	การใช้ภาษา	ภาพประกอบ	เทคนิคการนำเสนอ		
6	4.44	4.46	4.33	4.83	4.44	4.54	เหมาะสมมากที่สุด
7	4.33	4.67	4.81	4.17	4.33	4.46	เหมาะสมมาก
8	4.56	4.78	4.67	4.33	4.56	4.58	เหมาะสมมากที่สุด
9	4.33	4.33	5.00	4.33	4.33	4.47	เหมาะสมมาก
10	4.78	4.67	4.89	4.76	4.76	4.77	เหมาะสมมากที่สุด
11	4.44	4.89	4.78	4.33	4.44	4.58	เหมาะสมมากที่สุด
			เฉลี่ย			4.61	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ญ

ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนกลอนสี่โดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้
โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แต่ละข้อว่าสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ แล้วกา ✓ ลงในช่องคะแนนการพิจารณา

กา ✓ ในช่อง 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

กา ✓ ในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

กา ✓ ในช่อง -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
1. เขียนคำคล้องจอง 1 พยางค์ได้	1. คำ 1 พยางค์ในข้อใดคล้องจองกับคำที่ขีดเส้นใต้ “สัญญาณเดือนกษัย” ก. สำคัญ ข. อยู่ใกล้ ค. เข้าค่าย ง. ต้องคอย 2. คำในข้อใดคล้องจองกันทั้งหมด ก. อยู่ อย่าง คน จน จน ข. กัด ถิ่น คั้น รัก ถิ่น ค. อย่าง ชาก มาก ชิ่ง ง. ถ้า มา อย่า ว่า ซ้ำ 3. ข้อใดเติมคำสัมผัสคล้องจองได้ถูกต้อง เกลียวคตินขัด...1.... เลียง....2....ซ่าซ่า ได้อินทุก....3.... เมื่อ....4....ทะเล ก. 1 มา 2 ครา 3 ว่า 4 ดัง ข. 1 ดัง 2 ฟิ่ง 3 ครา 4 มา ค. 1 ฟิ่ง 2 ดัง 3 ครา 4 มา ง. 1 ฟิ่ง 2 สาด 3 ครา 4 มา			

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
2. เขียนคำคล้องจอง 2 พยางค์ได้	<p>4. คำในข้อใดคล้องจองกับคำว่า <u>เบ็กบาน</u></p> <p>ก. ก่อสร้าง</p> <p>ข. สาราณู</p> <p>ค. เลิกจน</p> <p>ง. ล้าเค็ญ</p> <p>5. คำในข้อใดคล้องจองและมีความหมายเดียวกันกับคำว่า <u>คลังโคลี</u></p> <p>ก. ไกลคลา</p> <p>ข. กุณครู</p> <p>ค. หลงไหล</p> <p>ง. คลุ้มคลั่ง</p> <p>6. คำคล้องจองข้อใดความหมายไม่ไปในลักษณะเดียวกัน</p> <p>ก. บนบาน - ศาลกล่าว</p> <p>ข. ค้อนรับ - ขับสู้</p> <p>ค. โทหก - พกลม</p> <p>ง. ทำดี - ทีเหลว</p>			
3. เขียนคำคล้องจอง 3 พยางค์ได้	<p>7. ข้อใดเป็นคำคล้องจอง 3 พยางค์</p> <p>ก. ไปโรงเรียน เขียนอ่าน</p> <p>ข. ทำนาไร่ หว่านข้าวกล้า</p> <p>ค. โลกก้าวไกล คนก้าวหน้า</p> <p>ง. ทำความดี มีคนชม</p> <p>8. ข้อใดเป็นคำคล้องจอง 3 พยางค์</p> <p>ก. ชนเหมือนลิง ไม่อยู่นิ่ง</p> <p>ข. อยู่เดียวดาย ในโลกกว้าง</p> <p>ค. ลอยมาตาม ลำน้ำใหญ่</p> <p>ง. ช่วยค้ำจุน เกื้อกูลกัน</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
	9. คำในข้อใดคล้องจองกับคำว่า <u>พลังงาน</u> ก. ธรรมชาติ ข. ต้องการใช้ ค. อาจหมดสิ้น ง. ลดน้อยลง			
4. เขียนคำคล้องจอง 4 พยางค์ ได้	10. ข้อใดเป็นคำคล้องจอง 4 พยางค์ ก. ชาวไทยทั่วหล้า รักผืนแผ่นดิน ข. รายได้เพิ่มพูน อุดหนุนกันไป ค. อาชีพค้าขาย มีรายได้ดี ง. ทั้งหนุ่มและสาว ตอนเช้ารีบมา 11. ข้อใดเป็นคำคล้องจอง 4 พยางค์ ก. ยินดีปรีดา ที่มาเยี่ยมเยือน ข. อุกถกภัย น้ำไหลหลาก ค. การศึกษา หาคความรู้ ง. เป็นเด็กดี มีวินัย 12. คำในข้อเป็นคำคล้องจองที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน ก. ต้องทอดสะพาน เพราะขึ้นกานแล้ว ข. งานหนักไม่เอา เพราะเขาไม่สู้ ค. ต้องคอยเฝ้าดู ฟูชายทะเล ง. ไปอยู่ที่ไหน เหลวไหลเสียงจริง 13. คำในข้อใดคล้องจองและมีความหมายสัมพันธ์กับคำว่า สมานฉันท์ ก. ทุกวันออกทน ข. ร่วมกันทำงาน ค. สุขสันต์ปีใหม่ ง. สร้างสรรค์สิ่งใหม่			

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
5. เขียนคำสัมผัสสระ ได้	<p>14. ข้อใดสัมผัสสระไม่ถูกต้อง</p> <p>ก. คิน ตีน ข. โบราณ สถาน ค. ก้าว ล้า ง. คุณ ครู</p> <p>15. ข้อใดสัมผัสถูกต้อง</p> <p>ก. เสายาว ข. ลำน้ำ ชำมไป ค. จันทร จันทน์ ง. ขวัญ สรร</p> <p>16. คำในข้อใดเมื่อเลือกมาเติมในช่องว่างแล้วจะสัมผัสและได้ใจความเหมาะสม ฉันอยากเป็นนก โบยบินถิ่นไกล ในแดนเสรี</p> <p>ก. บินผกผันได้ ข. จะบินไปไกล ค. บินตกไปไกล ง. บินไปไหนได้</p> <p>17. คำในข้อใดเมื่อเติมในช่องว่างแล้วจะได้ทั้งสัมผัสสระและสัมผัสอักษร รับใช้ใกล้ชิด ไมตรี</p> <p>ก. มุ่งหมาย ข. ผูกจิต ค. มิ่งมิตร ง. มุ่งมั่น</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
	18. ข้อใดมีสัมพัทธ์สระ ก. อยากรเป็นเศรษฐี ข. มั่งมีศรีสุข ค. จงรีบเร่งตุก ง. ขยันทำงาน			
6. เขียนคำสัมผัสอักษรได้	19. บทหรือกรองต่อไปนี้เติมข้อความใดจะได้สัมผัสอักษร ความรู้หลากหลาย มากมายค้นหา นอกในคำรา ได้เอง ก. ค้นมา ข. ศึกษา ค. ค้นหา ง. อ่านมา 20. บทหรือกรองต่อไปนี้มีสัมผัสกี่แห่ง เธอรำอ่อนซ้อย ชม้อยชม้าย เยื้องย่างกริดกราย รำรำย้วยชวน ก. 3 แห่ง ข. 4 แห่ง ค. 5 แห่ง ง. 6 แห่ง 21. ข้อใดใช้คำสัมผัสอักษรและเห็นภาพพจน์ ก. ผอมแห้งแรงน้อย ข. ยอดเข็มชิงใหญ่ ค. ใหญ่ยาวขาวสูง ง. มุ่งมาดปรารถนา			

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
	<p>22. ข้อใดโยงเส้นสัมพันธ์ใน ได้ถูกต้อง</p> <p>ก. คนตรีบรรเลง $\left\{ \begin{array}{l} \text{กริ่งเครื่องขับขาน} \\ \text{แสนสุขสำราญ} \end{array} \right.$ ในงานรื่นเริง</p> <p>ข. คนตรีบรรเลง $\left\{ \begin{array}{l} \text{กริ่งเครื่องขับขาน} \\ \text{แสนสุขสำราญ} \end{array} \right.$ ในงานรื่นเริง</p> <p>ค. คนตรีบรรเลง $\left\{ \begin{array}{l} \text{กริ่งเครื่องขับขาน} \\ \text{แสนสุขสำราญ} \end{array} \right.$ ในงานรื่นเริง</p> <p>ง. คนตรีบรรเลง $\left\{ \begin{array}{l} \text{กริ่งเครื่องขับขาน} \\ \text{แสนสุขสำราญ} \end{array} \right.$ ในงานรื่นเริง</p> <p>23. ข้อใดมีสัมผัสอักษร</p> <p>ก. เจ้านกกระเจาบ</p> <p>ข. คาบหน้าทำรัง</p> <p>ค. มีใครสอนสั่ง</p> <p>ง. รังเจ้าสวดยาม</p>			
7. บอกฉันทลักษณ์ของกลอนสี่และเขียนกลอนสี่ได้	<p>24. ข้อใดบอกลำดับวรรคของกลอนสี่ได้ถูกต้อง</p> <p>ก. วรรครอง วรรคส่ง วรรคสดับ วรรครีบ</p> <p>ข. วรรครีบ วรรคสดับ วรรครอง วรรคส่ง</p> <p>ค. วรรคสดับ วรรครีบ วรรครอง วรรคส่ง</p> <p>ง. วรรคส่ง วรรครอง วรรครีบ วรรคสดับ</p> <p>25. ข้อใดกล่าวถึง "สัมผัส" (ในบทร้อยกรอง) ได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ลักษณะของคำที่คู่กัน</p> <p>ข. การคล้องจองของคำ</p> <p>ค. การเปรียบเทียบคำ</p> <p>ง. ความหมายของคำที่คล้ายกัน</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
	<p>26. ข้อใดกล่าวถูกต้อง</p> <p>ก. สัมผัสในคือสัมผัสระหว่างวรรค</p> <p>ข. สัมผัสในคือสัมผัสภายในวรรค</p> <p>ค. สัมผัสนอกคือสัมผัสอักษรเท่านั้น</p> <p>ง. สัมผัสสระคือสระเสียงสั้นสัมผัสกับสระเสียงยาว</p> <p>27. ข้อใดเหมาะที่จะเป็นวรรคระดับ</p> <p>งใคร่ครวญดู / มีอยู่เท่าไร / ก่อนจะใช้เงิน / เพลิดเพลินให้รู้</p> <p>ก. มีอยู่เท่าไร</p> <p>ข. เพลิดเพลินให้รู้</p> <p>ค. งใคร่ครวญดู</p> <p>ง. ก่อนจะใช้เงิน</p> <p>28. จากข้อความที่กำหนดให้ ข้อใดเหมาะที่จะเป็นวรรคส่ง</p> <p>หนึ่งความมุ่งมั่น / ต้องไปให้ถึง / คือฝันवादไว้ / เพื่อก้าวนำชัย</p> <p>ก. หนึ่งความมุ่งมั่น</p> <p>ข. เพื่อก้าวนำชัย</p> <p>ค. คือฝันवादไว้</p> <p>ง. ต้องไปให้ถึง</p> <p>ข้อ 29-30 กลอนสี่ที่กำหนดให้นี้ลำดับวรรคไม่ถูกต้องให้นักเรียนลำดับใหม่ ให้ถูกต้อง</p> <p>29. 1. ที่ผ่านเข้ามา 2. ชีวิตยุคใหม่</p> <p> 3. รับรู้เหตุการณ์ 4. จับไวสื่อสาร</p> <p>ก. 2 4 3 1 ข. 3 1 4 2</p> <p>ค. 2 1 3 4 ง. 4 1 2 3</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
	30. 1. ลักไปทำพันธุ์ 2. ประเทศยิ่งใหญ่ 3. นีซีของไทย 4. ข้าวหอมมะลิ ก. 2 1 3 4 ข. 2 3 4 1 ค. 4 3 2 1 ง. 4 1 3 2			
8. เขียนกลอนสี่จากภาพที่กำหนดให้ได้	31. ข้อใดเป็นลำดับที่ถูกต้องในการแต่งกลอนจากภาพ ก. รูปภาพ หารายละเอียดจากภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว เขียนเป็นร้อยกรอง ข. หารายละเอียดจากภาพ รูปภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว เขียนเป็นร้อยกรอง ค. รูปภาพ เขียนเป็นร้อยกรอง หารายละเอียดจากภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว ง. รูปภาพ เขียนเป็นร้อยแก้ว เขียนเป็นร้อยกรอง หารายละเอียดจากภาพ 32. เมื่อเห็นภาพ “ดอกบัว” ข้อใดเป็นข้อมูลการแต่งกลอนที่มีการเปรียบเทียบ และสร้างสรรค์ ก. ดอกบัวขาวงามสะอาดมีฝั่งบินคอมเกรสร ข. ดอกบัวขาวงามอยู่ในหนองมีปลาว่ายวนไปมา ค. ดอกบัวบานมากมายเต็มบึงส่งกลิ่นหอมอ่อน ๆ ง. ดอกบัวเกิดจากตมเมื่อบานสะอาดบริสุทธิ์เหมือนคนระดับต่ำแต่มีคุณธรรม			

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
	<p>33. เมื่อเห็นภาพ “การจราจร” ข้อใดเป็นข้อมูลการแต่งกลอนที่สร้างสรรค์ที่สุด</p> <p>ก. การจราจรติดขัด การประหยัดพลังงาน การลดภาวะโลกร้อน</p> <p>ข. การจราจรหนาแน่น ตำรวจจราจรกำลังทำงาน</p> <p>ค. รถวิ่งไปมา รถติด เพราะทุกคนต้องไปทำงาน</p> <p>ง. มีรถหลายประเภท ทุกคนใช้ถนนร่วมกัน</p>			
9. เขียนกลอนสี่จากข้อความที่กำหนดให้ได้	<p>34. เมื่อกำหนดข้อความ “ไม้ไผ่” ให้ ข้อใดแต่งกลอนได้ใจความเกี่ยวข้องกับชุดเงินที่สุด</p> <p>ก. เมื่ออ่านหนังสือ คิดหรือไม่นั้น กระดาษใช้กัน นั้นจากสิ่งใด</p> <p>ข. ทำเป็นอาหาร รับประทานถ้วนหน้า คัมภีร์นำมา แบ่งปันกันกิน</p> <p>ค. เสียงเพลงแว่วดัง ฟังเสียงประสาน มีกันมานาน ในย่านเมืองจีน</p> <p>ง. ทำกระท่อมฟาง ใช้อย่างมีค่า สุ่มไก่อุ้มปลา มัดกล้าก็ดี</p> <p>35. เมื่อกำหนดหัวข้อ “ครู” ให้ ข้อใดใช้คำในการแต่งกลอนได้ดีและมีความหมายเหมาะสมที่สุด</p> <p>ก. รักใคร่เลี้ยงดู อุ้มชูชิตไถ่ ให้เราก้าวไกล แต่เล็กจนโต</p> <p>ข. แม่พิมพ์ผู้สร้าง ชี้อาณาจักร ลูกศิษย์ก้าวไกล ในวิชาการ</p> <p>ค. สังกะยานักเรียน ทั้งเขียนทั้งตี นักเรียนคนนี้ จะจดจำไว้</p> <p>ง. ทั้งดูทั้งค่า ว่าสารพัด แล้วยังให้หัด ซิลเขียน ก ไก่</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
	<p>36. เมื่อกำหนดข้อความ “ยาเสพติด” ให้ ข้อใด แต่งกลอนได้ใจความสร้างสรรค์ไพเราะถูกต้อง</p> <p>ก. สุรายาพิษ มีพิษมากมาย พี่น้องหญิงชาย อย่าไปทดลอง</p> <p>ข. สุรายาบ้า มั่นคร่าชีวิต เป็นยาเสพติด จงคิดหลีกเลี่ยง</p> <p>ค. สุรายาเมา ใครเอาไปขาย แสนจะสบาย รายได้งดงาม</p> <p>ง. สุรายาฝัน เสโรอื่นกัญชา อีกทั้งยาบ้า ยาอียาเค</p>			
10. เขียนกลอนสี่ตาม จินตนาการได้	<p>37. ถ้าใครเมื่อนำมาแทนคำที่ขีดเส้นใต้แล้วมี ความหมายคงเดิม ไพเราะและมีสัมผัสใน</p> <p>ดอกไม้กลิ่นบาน <u>ลำธารเย็นไหล</u> นกร้องก้องไป <u>สุขใจได้ชม</u></p> <p>ก. บุปผา ข. มาลี ค. ผกา ง. บุษบา</p> <p>38. บทร้อยกรองต่อไปนี้ถ้าจะแก้ไขวรรคที่ 2 ใหม่ให้ไพเราะ ควรเป็นอย่างไร</p> <p>คืนนี้มีดาว <u>สกาบท้องฟ้า</u> สุดแสนงามตา <u>ช่างน่าภิรมย์</u></p> <p>ก. อยู่เต็มท้องฟ้า ข. เกลือณอยู่บนฟ้า ค. พร่างพราวบนฟ้า ง. วาววับจับตา</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
	<p>39. ข้อใดใช้คำที่มีความหมายโดยนัยว่า “คุณรุนแรง เล็กแต่เก่ง” แต่งกลอนสี่ความได้ดีที่สุด</p> <p>ก. คนไทยใจกล้า ไครมารุกราน จิตใจกล้าหาญ ต่อต้านศัตรู ข. อย่าคิดรุกราน หาญเข้ามาสู้ ไทยพริกขี้หนู สู้ไม่เลฆอลอย ค. ขวานทองของไทย ไครอย่าหาญกล้า ย้ายปีทา เข้ามารุกราน ง. แหลมทองของเรา ไครเข้าครอบครอง ชาวไทยทั้งสอง ปกป้องรักษา</p> <p>40. ข้อใดใช้คำที่มีความหมายว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” แต่งกลอนสี่ความได้ถูกต้อง</p> <p>ก. รักยาวให้บัน รักสั้นให้ต่อ คิดให้ดีพอ คบเพื่อนเตือนใจ ข. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ดี ท่านสอนอย่างนี้ น้องพี่ควรจำ ค. รักดีห้ามชั่ว รักชั่วห้ามเสา โบราณท่านเล่า สอนเราสืบมา ง. รักสวยรักงาม ไปตามนิสัย คมแต่แปลงไป ตามใจนิยม</p>			

ตาราง 11 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

ข้อสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 13	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 15	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 16	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 19	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 20	1	1	1	2	1.00	ใช้ได้
ข้อ 21	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 22	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 23	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 24	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 25	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 26	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 27	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 28	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 29	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
ข้อ 30	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 31	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 32	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 33	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 34	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 35	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 36	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 37	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 38	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 39	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ข้อ 40	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

ภาคผนวก ฎ

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะจากกลุ่มทดลอง (Try out) กลุ่มใหญ่

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 12 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่จากกลุ่มทดลอง (Try out)

กลุ่มใหญ่

คนที่	คะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด											รวม	คะแนนทดสอบหลังใช้แบบฝึก
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	110	30
1	7	7	5	7	10	7	6	7	4	9	8	76	22
2	8	9	8	9	9	5	6	6	7	8	9	84	25
3	10	10	10	10	10	9	7	9	10	9	8	102	23
4	10	10	10	8	9	6	9	9	8	8	8	95	28
5	10	10	10	10	10	9	9	10	7	10	5	100	27
6	8	8	9	10	9	6	10	10	7	8	9	94	26
7	10	8	10	10	10	5	7	8	4	8	6	86	21
8	10	10	5	7	9	9	6	10	8	8	7	89	23
9	8	6	7	9	8	7	9	8	4	9	8	83	24
10	9	10	10	9	10	9	7	10	8	9	8	99	24
11	10	10	10	10	9	10	8	10	9	10	8	104	28
12	10	10	6	10	10	10	6	9	9	10	7	97	26
13	9	10	7	9	9	8	9	7	4	8	5	85	21
14	9	10	10	10	10	9	8	10	7	8	6	97	25
15	10	10	10	9	10	9	10	10	7	9	8	102	28
16	10	10	10	7	8	10	10	8	7	8	8	96	20
17	9	10	8	10	9	5	8	8	8	9	7	91	22
18	9	10	10	9	10	10	9	9	9	10	8	103	28
19	8	10	10	7	9	6	7	5	5	7	6	80	26
20	8	10	5	10	9	8	9	10	8	8	7	92	22

ตาราง 12 (ต่อ)

คนที่	คะแนนการทำแบบฝึกหัดทักษะแต่ละชุด											รวม	คะแนน ทดสอบ หลังใช้ แบบฝึก
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	110	30
21	8	10	9	9	9	9	9	9	4	9	6	91	23
22	10	8	5	9	7	8	10	7	5	8	6	83	24
23	8	10	10	8	10	9	10	10	9	9	9	102	27
24	9	10	10	9	7	8	8	7	9	10	8	95	23
25	10	10	10	10	10	7	9	4	8	9	8	95	25
26	7	10	9	8	8	7	10	9	6	9	7	90	28
27	5	10	7	8	9	7	6	5	7	8	8	80	27
28	8	6	8	8	10	6	5	7	4	7	6	73	23
29	10	10	9	8	8	8	8	9	10	9	8	99	24
30	7	6	5	8	7	6	9	8	10	9	7	82	21
รวม	264	278	252	265	272	232	244	248	212	260	218	2745	734
เฉลี่ย	8.80	9.27	8.40	8.83	9.07	7.73	8.13	8.27	7.07	8.67	7.27	91.50	24.47
S.D.	1.27	1.36	1.92	1.05	0.98	1.60	1.50	1.70	2.00	0.84	1.12	8.61	2.46
ร้อยละ	88.00	92.66	84.00	88.33	90.66	77.33	81.33	82.67	70.67	86.67	72.67	83.18	81.55

$$E_1/E_2 = 83.18/81.55$$

ภาคผนวก ฎ

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะของกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 13 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด เขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2

คนที่	คะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด											รวม	คะแนน ทดสอบ หลังใช้ แบบฝึก
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	110	30
1	10	10	10	8	9	8	8	7	9	9	8	96	26
2	10	9	10	10	8	8	9	9	8	9	8	98	25
3	8	10	9	7	8	9	7	8	8	8	8	90	27
4	9	8	9	8	9	7	9	8	8	9	7	91	23
5	9	8	8	9	8	9	8	8	7	7	8	89	25
6	7	10	9	8	7	9	7	8	8	8	10	91	24
7	10	10	8	8	9	8	7	7	8	8	8	91	25
8	10	10	7	8	8	7	7	6	7	10	8	88	24
9	10	10	9	8	7	7	7	8	9	10	8	93	26
10	9	8	7	9	7	8	7	9	8	9	8	89	25
11	7	10	10	8	8	9	7	7	9	9	10	94	24
12	9	7	9	8	8	7	8	8	8	9	7	88	22
13	9	10	10	8	9	10	7	10	7	8	10	98	26
14	9	10	9	8	9	8	8	9	10	9	8	97	26
15	10	10	8	9	8	9	10	8	8	8	9	97	24
16	10	10	9	8	8	8	8	10	8	9	8	96	27
17	7	10	9	8	7	8	7	8	9	8	9	90	24
18	10	10	9	9	10	9	10	8	9	8	9	101	24
19	9	8	8	8	7	7	10	6	9	9	9	90	25
20	10	10	8	9	8	8	9	9	8	9	8	96	26

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	คะแนนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด											รวม	คะแนน ทดสอบ หลังใช้ แบบฝึก
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	110	30
21	9	8	8	8	8	9	8	7	8	9	8	90	23
22	10	9	9	8	7	10	8	8	9	8	9	95	24
23	10	10	8	8	8	9	10	9	9	8	9	98	27
24	10	9	10	8	8	8	8	8	10	8	8	95	27
25	10	8	8	9	9	9	10	9	8	8	9	97	27
26	8	8	9	8	7	9	7	8	7	10	9	90	24
27	10	10	8	8	8	10	8	10	8	8	10	98	26
28	8	7	7	7	7	8	8	9	8	10	10	89	25
รวม	257	257	242	230	224	235	227	229	232	242	240	2615	701
เฉลี่ย	9.18	9.18	8.64	8.21	8.00	8.39	8.11	8.18	8.29	8.64	8.57	93.39	25.04
S.D.	1.02	1.06	0.91	0.63	0.82	0.92	1.10	1.06	0.81	0.78	0.88	3.84	2.24
ร้อยละ	91.79	91.79	86.43	82.14	80.00	83.93	81.07	81.79	82.86	86.43	85.71	84.90	83.45

$$E_1/E_2 = 84.90/83.45$$

ภาคผนวก จู

คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
และคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่แต่ละชุด

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำแบบทดสอบ
 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนใช้และหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ก่อนใช้แบบฝึก	ร้อยละ	หลังใช้แบบฝึก	ร้อยละ
1	15	50.00	26	86.67
2	18	60.00	25	83.33
3	16	53.33	27	90.00
4	12	40.00	23	76.67
5	9	30.00	25	83.33
6	11	36.67	24	80.00
7	13	43.33	25	83.33
8	10	33.33	24	80.00
9	9	30.00	26	86.67
10	14	46.67	25	83.33
11	11	36.67	24	80.00
12	8	26.67	22	73.33
13	20	66.67	26	86.67
14	18	60.00	26	86.67
15	20	66.67	24	80.00
16	21	70.00	27	90.00
17	13	43.33	24	80.00
18	12	40.00	24	80.00
19	12	40.00	25	83.33
20	22	73.33	26	86.67
21	10	33.33	23	76.67
22	21	70.00	24	80.00

ตาราง 14 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนใช้แบบฝึก	ร้อยละ	หลังใช้แบบฝึก	ร้อยละ
23	22	73.33	27	90.00
24	18	60.00	27	90.00
25	17	56.67	27	90.00
26	15	50.00	24	80.00
27	13	43.33	26	86.67
28	15	50.00	25	83.33
รวม	415	1383	701	2336.70
เฉลี่ย	14.82	49.40	25.04	83.45
ร้อยละ	49.40	-	83.45	-
S.D.	4.28	10.73	2.24	4.58

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลข ที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	จุดที่	รวม	เฉลี่ย	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11			
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10			
1	10	10	10	8	9	8	8	7	9	9	8	96	8.73	87.27
2	10	9	10	10	8	8	9	9	8	9	8	98	8.90	89.09
3	8	10	9	7	8	9	7	8	8	8	8	90	8.18	81.82
4	9	8	9	8	9	7	9	8	8	9	7	91	8.27	82.73
5	9	8	8	9	8	9	8	8	7	7	8	89	8.09	80.91
6	7	10	9	8	7	9	7	8	8	8	10	91	8.27	82.73
7	10	10	8	8	9	8	7	7	8	8	8	91	8.20	82.73
8	10	10	7	8	8	7	7	6	7	10	8	88	8.00	80.00
9	10	10	9	8	7	7	7	8	9	10	8	93	8.45	84.55
10	9	8	7	9	7	8	7	9	8	9	8	89	8.09	80.91
11	7	10	10	8	8	9	7	7	9	9	10	94	8.55	85.45
12	9	7	9	8	8	7	8	8	8	9	7	88	8.00	80.00
13	9	10	10	8	9	10	7	10	7	8	10	98	8.90	89.09
14	9	10	9	8	9	8	8	9	10	9	8	97	8.82	88.18
15	10	10	8	9	8	9	10	8	8	8	9	97	8.82	88.18
16	10	10	9	8	8	8	8	10	8	9	8	96	8.73	87.27
17	7	10	9	8	7	8	7	8	9	8	9	90	8.18	81.82
18	10	10	9	9	10	9	10	8	9	8	9	101	9.18	91.82
19	9	8	8	8	7	7	10	6	9	9	9	90	8.18	81.82
20	10	10	8	9	8	8	9	9	8	9	8	96	8.73	87.27
21	9	8	8	8	8	9	8	7	8	9	8	90	8.18	81.82

ตาราง 15 (ต่อ)

เลขที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	รวม	เฉลี่ย	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11			
	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10			
22	10	9	9	8	7	10	8	8	9	8	9	95	8.64	86.36
23	10	10	8	8	8	9	10	9	9	8	9	98	8.90	89.09
24	10	9	10	8	8	8	8	8	10	8	8	95	8.64	86.36
25	10	8	8	9	9	9	10	9	8	8	9	97	8.82	88.18
26	8	8	9	8	7	9	7	8	7	10	9	90	8.18	81.82
27	10	10	8	8	8	10	8	10	8	8	10	98	8.90	89.09
28	8	7	7	7	7	8	8	9	8	10	10	89	8.09	80.91
รวม	257	257	242	230	224	235	227	229	232	242	240	2615	237.73	2377.27
เฉลี่ย	9.18	9.18	8.64	8.21	8.00	8.39	8.11	8.18	8.29	8.64	8.57	93.39	8.49	-
ร้อยละ	91.79	91.79	86.43	82.14	80.00	83.93	81.07	81.79	82.86	86.43	85.71	93.39	84.90	84.90
S.D.	1.02	1.06	0.91	0.63	0.82	0.92	1.10	1.06	0.81	0.78	0.88	3.84	0.35	3.49

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายนิพนธ์ โพธิ์ไทร
วัน เดือน ปี เกิด	10 สิงหาคม 2503
สถานที่เกิด	1 หมู่ 7 ตำบลสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
ที่อยู่ปัจจุบัน	126 หมู่ 3 ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษابุรีรัมย์ เขต 2
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2514 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านยางน้ำใส อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2517 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนสตึกประถมปลาย อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2520 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2528 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ พ.ศ. 2552 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์